

பண்பாடு

PANPADU

பருவ இதழி

JOURNAL

மலர்: 16

இதழ்: 02

2007 - மார்க்கிழமை

- தமிழ் சொல்லிலக்கணத் தினைப்பகுப்பின் அடிப்படை
- அகிலத்தின் வூசான் அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்ரென்
- சமய நிறுவனங்களும் சமூக நிறுவனங்களும்
- திலங்கையின் இந்துசமய தொல்பொருள் சீன்னங்கள்
- தஞ்சை நால்வரின் கலைப்பணி
- சுவாமி விபுலாநந்தர்
- மட்டக்களப்பில் வீரசைவக்குருமார் குடியேற்றம்

இதழ்: 32

வெளியிடு:

இந்துசமய கல்சார அலுவல்கள் தினைக்களம்
இல. 248 1/1, காலி வீதி,
கொழும்பு - 04

பதிப்பு: மார்கழி 2007

விலை: 50/=

முப்பத்திரண்டாவது இதழின் கட்டுரையாளர்கள்

திரு. க.இருக்பரன்

இவர் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை சிறேஷ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமை புரிபவர். தமிழ், தமிழ் இலக்கியம், இந்துநாகரிகம் தொடர்பாக ஆழந்த புலமையும் ஆற்றலும் உள்ளவர். திணைக்கள் வெளியீடான் இந்து கலைக்களஞ்சியம் தொகுதிகளின் உதவிப் பதிப்பாசிரியராகவும் கடமை புரிகின்றார்.

கலாநிதி நா.சிவயோகன்

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மெய்யியல்துறையில் விரிவுரையாளராகக் கடமை புரிகின்றார். மெய்யியல் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அது தொடர்பான கட்டுரைகளையும் எழுதி வருபவர்.

திருமதி சாந்தகுமார் விஜயந்தி

இவர் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தில் ஓராய்ச்சி அலுவலராகக் கடமை புரிந்து தற்போது வெளிநாட்டில் வசீக்கின்றார். இந்து நாகரிகம் தொடர்பாக பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

திருமதி லீலாம்பிகை சௌல்வராசா

இவர் நடனத்துறையில் முதுபெரும் கலைஞராகத் திகழ்பவர். இத்துறையில் சிறந்த அனுபவம் உள்ளவர். இது தொடர்பாக பல நால்களை எழுதியுள்ளதுடன் நாட்டியம் பற்றி பத்திரிகைகளிலும், வாணைலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் தனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்பவர்.

திரு. எஸ்.துஷ்யந்

இவர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைமாணிப் பட்டதாரி. சிறந்ததொரு விரிவுரையாளர். தமிழ், இலக்கியம், இந்துநாகரிகம், மெய்யியல் என்பனவற்றில் ஆழந்த புலமை மிக்கவர். இவை தொடர்பாக பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவருபவர்.

திரு.சி.தட்சணாமூர்த்தி

இவர் கல்முனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமிழ், இந்துசமயம் பற்றிய ஆழந்த புலமை மிக்கவர். சிறந்த ஆய்வாளர். இவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல அறிஞர்களிடையே நல்ல வரவேற்றபைப் பெற்றுள்ளன.

பண்பாடு பருவ இதழில் பிரசுரமாகியுள்ள கட்டுரைகளில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் அக்கட்டுரைகளை எழுதியவர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். இவை இவ்விதமை வெளியிடும் திணைக்களத்தின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகா.

ஆசிரியர்

பண்பாடு

(முப்பத்திரண்டாவது இதழ்)

மலர்: 16

இதழ் 02

2007 - மார்கழி

ஆசிரியர்
சாந்தி நாவுக்கரசன்

உதவி ஆசிரியர்
சீ. தெய்வநாயகம்

கிதழ்: 32

வெளியீடு:
இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
இல. 248 1/1, காவி வீதி,
கொழும்பு - 04

பொருளடக்கம்

பக்கம்

* சொல்லிலக்கணத், திணைப்பகுப்பின் அடிப்படை க.இருபரன்	1
* அகிலத்தின் ஆசான் அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்ரைன் நா.சிவயோகன்	9
* சமய நிறுவனங்களும் சமூக நிறுவனங்களும் ஜெகநாதன் தற்பரன்	31
* இலங்கையின் இந்துசமய தொல்பொருள் சின்னங்கள் சாந்தகுமார் விஜயந்தி	40
* தஞ்சை நால்வரின் கலைப்பணி வீலாம்பிகை செல்வராசா	47
* சுவாமி விபுலாநந்தர் எஸ்.துவஷ்யந்	55
* மட்டக்களப்பில் வீரசௌவக்குருமார் குடியேற்றம் சி.தட்சணாமூர்த்தி	64

தமிழ்ச் சொல்லிலக்கணத் தினைப்பகுப்பின் அடிப்படை

க.இருகுபரன்

சொற்களைத் தினை அடிப்படையில், அல்லது பால் அடிப்படையில், அல்லது இரண்டின் அடிப்படையிலுமே பகுத்து நோக்குவது பெரும்பாலும் உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் காணப்படுவதேர் இலக்கணமறுபு தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் தினை, பால் என்பன அதன் உயிரான அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழின் இலக்கண நூல்களும் அந்த அம்சங்களை இனங்கண்டு பகுத்துக் கூறுவதில் மிகுந்த கவனம் காட்டியுள்ளன.

எந்த ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான பகுப்பாய்வும் ஏதேனும் ஒரு அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டே மேற்கொள்ளப்படும். அவ்வகையில் தமிழின் தினைப்பகுப்பு எத்தகையது? தமிழிலக்கண நூல்கள் அதனை எத்தகைய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வகுத்துக் கூறினா? என்று காணப்பேதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம். அதற்கு முன்பாக பிரதான மொழிகள் சிலவற்றின் பாற்பகுப்போடு திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் பாற்பகுப்பை ஏற்பியலாய்வின் அடிப்படையில் நோக்கி முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களைச் சூருக்கமாகவேனும் அறிதல் பயனுடையது.

“இந்தோ ஜேரோப்பிய மொழிகளில் ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என முப்பால் உண்டு. அவ்வாறு பகுத்ததற்குக் காரணம் இன்னதென அறியோம். முன்னோர் வழங்கிய முறையே காரணமின்றிக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. திராவிட மொழிகளில் பொருட்களின் இயற்கையான தன்மை கண்டே பால் வகுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் வடமொழி முதலானவற்றில் உயிரில் பொருட்களும் நுண்கருத்துக்களும் ஆண்பால் எனவும்

பெண்பால் எனவும் பகுக்கப்படுகின்றன. கைகள் பெண்பால், கைவிரல்கள் ஆண்பால், இத்தகைய பொருள்ற அறிவுக்கு ஒவ்வாத பாற்பகுப்பு விந்தையர்க்க காணப்படும். ஆன் எனவும் பெண் எனவும் கூறமுடியாத பொருள்களை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆண்பால் சொல் எனவும் பெண்பால் சொல் எனவும் வழங்கப்பட்டு ஆண்பால் உருபும் பெண்பால் உருபும் சேர்க்கப்படுதலும் அவன், அவள் எனச் சுட்ட இயைதலும் இந்தோ - ஜேரோப்பிய மொழிகளில் காணப்பன. பழைய ஆங்கிலத்தில் ‘பல்’ ஆண்பாலாகவும் ‘பாவம்’ பெண்பாலாகவும் மனைவி, மங்கை என்பன அலிப்பாலெனவும் கருதப்பட்டு வந்தமை வியப்பாகவே உள்ளது. ஆனால் இன்றுள்ள ஆங்கிலத்தில் அம்முறை அழிந்து இயற்கைத் தினை முறை ஏற்பட்டுள்ளது. பிரஞ்சு, ஜேர்மன் முதலிய மொழிகளில் பழைய முறைப்படியே காரணமற்ற பால்பகுப்பாடு உள்ளது. இம்மொழிகளைக் கற்போர் காரணமற்ற பால் பாகுபாட்டு முறைப்படி சொற்களை நெட்டுருச் செய்து இடப்படுதல் உள்ளது.”

இங்கு திராவிட மொழிக் குடும்பத்துப் பாற்பகுப்பின் சிறப்பாம்சங்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டவையாவும் பெரும்பாலும் அக்குடும்பத்தின் முதன்மை மொழியாகக் கருதப்படும் தமிழ்மொழியின் அடிப்படையிலேயே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி மேற்கொள் தமிழின் தினை, பாற் பகுப்பை ஒருதலையாகப் பாராட்டியே பேசகின்றது என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் தமிழின் தினை, பாற் பகுப்பு விடயத்தில் சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவோரும் உளர். அவற்றுள் முக்கிய குறைபாடு என்னவெனில் தமிழிலக்கணம் தினை-

பகுப்பு விடயத்தில் சமய சித்தாந்தங்களின் செல்வாக்கிற்கு ஆளாகியுள்ளது என்பதாகும்.

“உயிர்தினை யென்மனார் மக்கட் கட்டு ய.நினை யென்மனா ரவரல் பிறவே யாயிரு தினையினி சிசைக்குமன சொல்லே

என்று தமிழ்மொழியிலே அமைந்துள்ள தினைப்பாகுபாட்டினைத் தொல்காப்பியர் எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

“பகுத்தறியும் மனத்தினையுடைய மாந்தரே உயிர்களுள் சிறந்தவர்களாகச் சமணமதம் கருதுமிற்று. இந்த வகையில் நரகர், தேவர்கூட மக்களுக்கு இனையாகார். ‘யாற்றுது’ என்படும் ‘சம்சார ஜீவன்’ நல்வினை தீவினைகளிற் கட்டுண்டு அவ்வினைப் பயன்களைத் துய்ப்பதற்கே நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் பிறப்பதும் இறப்பதுமாக உழன்றுதிரியும் தன்மையுள்ளது. விலங்கு, நரகர், தேவர் எனும் பிறப்புக்களில் பிறந்த உயிர்கள் மட்டும் வீடுபேற்றையும் வாய்ப்பு உடையன. ஆகவே சமன சமயத்திலே மக்கட் கட்டினர் பெறும் சிறப்பு அவர்களுக்குரிய ஆற்றாவது அறிவும் வீடுபேற்றையும் வாய்ப்புமாகும். இச்சமயக் கோட்பாட்டுக்கும் தமிழ்மொழியின் தினைப்பாகுபாட்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. தொல்காப்பியர் வருணன், மாயோன், வேந்தன், சேபோன் என்று கடவுளர்க்கு ‘ன்’காணாற்றுக் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் அவர்களை உயர்தினைக்குள் அடக்காது விட்டதன் காரணம் என்ன? சமன சமயமே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.”

“சமன சமயத் தத்துவத்தைவிட வேறு பல தத்துவங்களும் தமிழ் நாட்டிலே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இதனால் சமன சமயச் செல்வாக்கு மாத்திரம் தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடுகள் யாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தின எனக் கூறமுடியாது. சமன சமயத் தத்துவ அடிப்படையிலே தொல்காப்பியரால் உயர்தினை என்பது மக்கட் கட்டு என வகுக்கப்பட்ட இலக்கணக் கோட்பாடுகள் நன்னூலாராலே மாற்றியமைக்கப்படுகிறது.

“மக்கட் தேவர் நரக நுயர்தினை மற்றும் குள்ளவு மில்லவு ம.நினை”

என்பது நன்னூலார் குத்திரும் தேவரும் நரகரும் மக்களைப் போன்று ஆற்றிவடையவற்றன்றும் வீடுபேற்றுக்குரியவரென்றும் பிற சமய தத்துவங்கள் கருதிய காரணத்தினால் நன்னூலார் இவ்வாறு குத்திருங் செய்யவேண்டிய ஏற்பட்டது”

தொல்காப்பியர் தினைப்பகுப்பில் மக்களையே உயர்தினையாகக் கொண்டார். நன்னூலாரே மக்களோடு தேவர், நரகர் ஆகியோரையும் உயர்தினையிற் சேர்த்துக் கொண்டார் என்ற முடிவின் அடிப்படையிலேயே மேற்படி விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்குறைய இதற்கு நிகரானதொரு கருத்தையே வேலுப்பிள்ளையும் கொண்டுள்ளார்.

ஒரு மொழியின் அமைப்பு சமயம், அரசியல் முதலான பஸ்வேறு சமூக காரணிகளால் நிருணயிக்கப்பட்டதாகலாம். ஒரு மக்கட் குழுவின் மனநிலையில் அக்காரணிகள் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கமானது அம்மக்கட் குழு பேசும் மொழியின் போக்கைத் தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் அக்காரணிகள் நேரடியாக அம்மொழியின் இலக்கணத்தைத் தீர்மானிக்க இயலாது. இலக்கணத்தைத் தீர்மானிப்பது அம்மொழியேயாம். ஒரு மொழியின் இலக்கணம் என்பது அந்த மொழியை மாத்திரமே அடிப்படையாகக் கொண்டதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதே இங்கு வலியுறுத்தப்பெறும் உண்மையாகும். மாற்றாக மொழியின் போக்கை நோக்காது இலக்கணவாசிரியனாருவன் தான் சார்ந்த சமய, அரசியல் சித்தாந்தங்களுக்கேற்ப இலக்கண-

மெழுத முனைவாணாயின் அவ்விலக்கணம் அம்மொழியின் உண்மை இயல்பை உணர்த்துவதாய் அமையாது.

தமிழுக்கு அமைந்த இலக்கண நூல்களாக இன்று எமக்குக் கிடைப்பவற்றுள் தொல்காப்பியமே தொன்மையானது. தமிழ்மொழியின் இலக்கணக் கூறுகள் பெரும்பாலானவற்றை இனக்கண்டு கூறி பிற்காலத்தெழுந்த தமிழிலக்கண நூல்களுக்கான அடிப்படையை அத் தொல்காப்பியம் ஓரளவு முழுமையாகவே இட்டுவிட்டது. தொல்காப்பியத்தின் காலம் பற்றிய கருத்து முரண்பாடுகள் இருப்பினும் அது சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பிற்பட்டது என்ற கருத்தே பெரும்பான்மையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. தொல்காப்பியமானது வழக்கும் செய்யுனும் நோக்கி எழுதப்பட்டது என்கிறது அதன் சிறப்புப் பாயிரம் ஆகவே, அது சங்க இலக்கிய வழக்கையும் அவ்விலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் உலக வழக்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்பட்டது. சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாக முக்கட்செல்வன், முருகன், கொற்றவை, திருமால் முதலான தெய்வங்கள் உயர்தினையிலே சுட்டப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியங்களுக்கு முந்பட்டது என்று வாதத்திற்காக வைத்துக்கொண்டாலும் அதிர்ஷ்டவசமாக தெய்வங்களை உயர்தினை வாய்ப்பாட்டில் தொல்காப்பியனாக சுட்டுவதை அதன் பொருளத்தில் ஒங்காங்கே காண்கிறோம். அவ்வாறான நிலையில் தொல்காப்பியர் தெய்வங்களை விடுத்து மக்களை மாத்திரம் உயர்தினையாகக் கொண்டார் என்பது ஆராய்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். தினைப்பாகுபாடு பற்றிக் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பாவை மீண்டும் நோக்குவோம்.

“உயர்தினை எம்மனார் மக்கட் சுட்டே
அ.றினை என்மனார் அவரல பிறவே
ஆயிரு தினையின் இசைக்குமன சொல்லே”

இந்நூற்பாவே ஆராய்ச்சியாளர்களை தோல்காப்பியர் மக்களை மாத்திரமே உயர்தினையாகக் கொண்டார்’ என எண்ண வைத்தது. இந்நூற்பாவிற்கு சேனாவரையர் எழுதிய உரையானது விடயத்தின் உண்மையை உணர்த்த வல்லதாய் உள்ளது.

“மக்களென்று கருதப்படும் பொருளை ஆசிரியர் உயர்தினையென்று சொல்லுவார். மக்களென்று கருதப்பாத பிறபொருளை அ.றினையென்று சொல்வார். அவ்விருதினைமேலுஞ் சொற்கணிகழும் என்றவாறு”

தொல்காப்பியரின் தினைப்பகுப்பில் “மக்கள் மக்கள்லாத பிற” என்று பாகுபாடு செய்யப்பாவில்லை. மக்கள் என்று கருதப்படும் பொருள் - மக்களென்று கருதப்படாத பிற பொருள்’ என்றே பாகுபாடு செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே பிறப்பினால் அன்றி மொழியைப் பேசுவோன் என்னத்தில் மக்கள் என்று கருதப்பட்ட எப்பொருளும் உயர்தினை வாய்ப்பாட்டைப் பெறும். அது மாத்திரமல்ல, மொழியைப் பேசுவோன் என்னத்தில் மக்கள் என்று என்னப்பாத எப்பொருளும் - பிறப்பினால் மனிதனாகவே இருப்பினும் - அ.றினை வாய்ப்பாட்டையே பெறும். சேனாவரையரின் வார்த்தையிற் கூறுவதாயின்,

“எண்டு மக்களென்றது மக்களெனு முனர்வை. எனவே, மக்களேயாயினும் மக்களென்று சுட்டாது பொருளென்று சுட்டியவறி உயர்தினையெனப்படா வென்வதாம்”

தமிழ்மொழி வழக்கைப் பொறுத்தவரையில் இத்தன்மை இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ளதே. தன்மகன் கல்வியிலே கவனமின்றி, ஒழுக்கமின்றித் திரிவதைக் கண்ட ஒருவன் “இது திருந்தாது” என்று அ.றினை வாய்ப்பாட்டில் திட்டுவதை - ஏன் வெளிப்படையாகவே ‘எஞ்சை உருப்படாது’ என்று விலங்காக நோக்குவதைக்

காண்கிறோம். ஒருவன் தன் வளர்ப்புப் பிராணியை (அ.றினணையை) அன்பு மிகுதிபால் ‘அவன், அவள்’ எனச் சுட்டுவதையும் காண்கின்றோம்.

இங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கியமான உண்மை தமிழிலக்கணம் கூறும் திணைப்பகுப்பு என்பது மொழிக்கே அன்றி பொருளுக்கு அல்ல என்பதாம். அப்பகுப்பு உயிருள்ளவை - உயிர்றாலை, ஆண் - பெண், அசைவன் - அசையாதன என்பன போல இயற்கையானதோரு பகுப்பு அல்ல. செயற்கையானது. செயற்கையானது என்னும்போது இலக்கண நூலார் செயற்கையாக வகுத்தது என்று பொருளாகாது. தமிழ்மொழியை ஆராய்ந்தபோது அதன் சொற்கள் இயல்பாகவே இருபெரும் பகுதியாகப் பகுக்கத்தக்க நிலையில் விளங்கும் தன்மை கண்டு அந்த இரு பகுதிக்கும் செயற்கையாக - ஆனால் பொருத்தமுற் - இட்டு வழங்கப்பட்ட குறிகளே (கலைச் சொற்களே) உயர்தினை, அ.றினை என்னும் இரண்டுமாம். தமிழின் சொற்களஞ்சியப் பெரும் பகுதிபாகப் பகுக்கத்தக்க நிலையில் அந்த இரு பகுதிக்கும் அக்குறிகளை இட்டவர்கள் தோல்லிலக்கண ஆசிரியர்கள். ஆனால் அவ்வாறு பகுக்கத்தக்க தன்மையானது தமிழ்மொழியைக் காலாதிகாவியாகப் பேசிவந்த மக்கட் குழுமத்தினது சிந்தனைத் தெளிவின் விளைவாக இயல்பாகவே அமைந்ததாகும். இலக்கணவாசரியர்களாற் செயற்கையாக மேற்கொள்ளப்பட்டதன்று. அந்த இயல்பான பாகுபாடு யாதெனில் ஒரு பகுதிச் சொற்கள் அவன், அவள், அவர் எனச் சுட்டி வந்தான், வந்தாள், நந்தனர் என்றவாறு வினை முடிவுகொண்டு மக்களை - மக்கள் போல நடையுடைய பாவனைபுடையோராய்க் கருதப்படுவோ ரைக் குறித்து நிற்க, மறுபகுதிச் சொற்கள் அவர்ஸ்தாத பிறவற்றை அது, அவை எனச் சுட்டி வந்தது. வந்தன என்றவாறு வினைமுடிவு கொள்ள இடங்கொடுத்து நிற்கதேயாம்.

“மக்கடப்பிறப்பின் உயர்வுக்குக் காரணமான பகுத்தறிவின் உண்மையும் இன்மையுமே திராவிட மொழிகளின் பால் திணை பாகுபாட்டுக்கு அடிப்படை. ஏனைய மொழிகளில் உள்ளாரு காரணமற்ற முறை இங்கு இல்லை எனியதோரு காரணத்தால் அமைந்த பாகுபாடும் இல்லை, உயர்ந்தத்தோரு காரணம் கொண்டு திணைபால் பகுக்கப் பட்டுள்ளன. உண்மையாக நோக்கின் இத்தகைய பாகுபாடே ஒரு மொழியை வழங்குவோருக்கு வேண்டுவது என்பது விளங்கும். இம்மொழிபேசிய மக்கள் அறிவுத்துறையில் வெவளாவு முன்னேற்றும் உற்றிமுந்தனர் என்பது உணர்ந்து வியத்தற்குரியதே”

(வரதராசன் பக் 124)

பகுத்தறிவு காரணமாக மக்களை உயர்வாகக் கொண்ட சமூகம், தெய்வம் முதலானவற்றையும் மனிதநிலைப்படுத்தி நோக்குகின்ற வேளையில் அம்மனிதனுக்குரிய வாய் பாட்டாலேயே வழங்கிற்று. அதன் வெளிப்பாடே முக்கட் செல்வன், முருகன், தேவன், தேவி முதலான தெய்வம் சுட்டும் உயர்தினை வாய்ப்பாட்டுச் சொற்கள். ஆயினும் தெய்வத்தை மனித நிலைப்படுத்தி நோக்கும் தன்மை எல்லா வேளைகளிலும் காணப்படுவதொன்றன்று. சிலவேளைகளில் தெய்வம் என்பது ஒரு சக்தி என்ற அளவில் உணர்ந்து கொள்ளப்படுதலும் உண்டு. அந்திலையில் அது அ.றினையாகவே அமைந்து விடுகிறது.

தெய்வம் உயர்தினையாகும்போது அது ஆணா பெண்ணா என்பதிலும் சிக்கல் உண்டு. ஒரு நிலையில் ஆணாகவும் இன்னொரு நிலையில் பெண்ணாகவும் நோக்கும் தன்மை உண்டு. அ.றினையாக இருந்த தெய்வம் மனித நிலைப்படுத்தி நோக்கும்போது ஆணாக நோக்கின் ஆண்பால் விகுதியையும் பெண்ணாக நோக்கின் பெண்பால் விகுதியையும் பெறுகிறது. தேவன்

அருளினான், தேவி அருளினான் என்றவாறு அச்சொல்லுக்கென்று நிலையான ஒரு விகுதி இல்லை. சொல்லுவோன் கருத்துக்கேற்ற விகுதி பெறும். இச்சிக்கல் கருத்துப் பொருளான தெய்வத்துக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. காட்சிப் பொருளான மனிதசாதியின் ஒரு சாரார் பற்றிய மொழி வழக்கிலும் உண்டு. ஆன்மை திரிந்து பெண் தன்மையுற்ற போது அச்சிக்கலுக்கு உரியவர்கள். அவர்களைக் குறித்த சொற்களுக்கும் நிலையான விகுதி என்று ஒன்று இல்லை. பேசுவோன் கருத்துக்கேற்ப உயர்தினை விகுதி யோன்றுப் பெறும் - போன் வந்தான், போடு வந்தான் என்றவாறு.

“பெண்மை சுட்டிய உயர்தினை மங்கின் ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளிவியும் தெய்வம் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளிவியும் இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கு இல்லே உயர்தினை மருந்திருப் பால் பிரிந்து இசைக்கும்” (தொல். சொல். 04)

தமிழிலக்கணத்தில் தினைபாற் பகுப்பு பொருள்சிட்டப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. சொல்லடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அச்சொல்லின் தன்மையும் பொருளால்நால் சொல்லானது உள்ளக்கருத்தாலேயே நிருணயிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறாக பேசுவோன் தெய்வத்தை மனித நிலைப்படுத்தி நோக்கும் உள்ளக்கருத்தின் காரணமாக தெய்வம் என்ற அறினைப்புதம் உயர்தினை விகுதியேற்கின்றது என்பன மேற்படி நூற்பாவால் உணர்த்தக்க உண்மைகள். இது காரணமாக “உயர்தினை பெண்மனைர் மங்கட்டுடே” என்பதற்கு சேனாவரையர் தரும் விளக்கத்தின் வன்மையை மேலும் நன்கு உணர்க்கூடியதாகின்றது.

தழிழ்மொழி இலக்கணத்தில் உயர்தினை, அ. நினை என்பன சொல்லமைப்பின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படுவன என்பதே தொல்-

காப்பியர் கருத்து என்ற உண்மை இங்கு உணர்பாட்டது. உணர்படவே தொல்காப்பியர் மக்கள் மாத்திரமே உயர்தினையுள் அடங்குவோர் என்று கருதினார்கள்வர் என்பதும் பெறப்படும். தொல்காப்பியர் மொழிநிலையில் மாத்திரமன்றிச் சித்தாங்க நிலையிலும் மக்களால்லாத வேறுசிலவற்றையும் உயர்தினையாகக் கருதினார் என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.

பொருள்திகாரம் மரபியலில் உயிர்களை ஓரளிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உடையவனாக வகுத்த தொல்காப்பியர், ஒவ்வோர் வகை உயிர்க்கும் இவ்விரு எடுத்துக்காட்டுக்களைத் தந்து ‘அவைபோன்றன பிறவும் உள்’ என்பார்.

உதாரணம்:

‘புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே’

(தொல். பொரு. மர. 28)

இவ்வாறே ஈறிவுயிர், மூவறிவுயிர் முதலான வற்றுக்கும் சூத்திரம் செய்தார் தொல்காப்பியர். அவற்றுள் ஆற்றிவுயிர் பற்றிக் கூறும் நூற்பா வருமாறு:

மக்கள் தாமே ஆற்றி வயிறே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே (தொல். பொரு. மர. 33)

ஒவ்வோர் வகை உயிர்க்கும் உதாரணங்களைக் கறிவந்த தொல்காப்பியர் ஆற்றிவுயிர்க்கு மக்களை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டினார். கையோடு ஏனைய உயிர்வகைக்குக் கூறிவந்தாலே “பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” என்றார். ஆதலால் தொல்காப்பியர் மக்களைப் போலவே ஆறாவது அறிவாகிய மனவுணர்வினை (பகுத்தறிவினை) உடைய உயிர்வகை பிறவும் உள் எனக் கொண்டார் என்பது தெளிவு.

பிறவும் உளவாயின் உயிர்வகைக்கு இவ்விரு

எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காட்டியபோல இதற்கும் காட்டியிருக்கலாமே என்ற கேள்வி ஏழவாம். எடுத்துக் காட்டுக்களின் நோக்கம் கூரிந்தது-கொண்டு தெரியாதவற்றை விளக்குதலே ஆகையால் எடுத்துக்காட்டுக்கள் எப்போதும் மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டவைக் கிடூத்தல் வேண்டும். ஆறுநிவெர்க்குத் தொல்காப்பியர் மக்களை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்டதன் காரணம் மக்களே காட்சி பொருளாக மக்களால் நன்கு அறியப்பட்ட ஆறுநிவெர்க்குத் தொல்காப்பியர் மக்களை என்பதாகும். “பிறவும் உளவே” என அவராற் குறிப்பிடப்பட்ட ஏனையன் கருத்துப் பொருள்களான தேவர், நரகர் முதலான உயர்குழுமங்களே என்பதை உய்த்துணர்தல் வேண்டும்.

மேற்பாடு நூற்பாவுக்கு இளம்பூரணர் எழுதிய உரை வருமாறு:

“மக்கள் ஆறுநிவெர்னப் படுவர், அக்கிளைப் பிறப்பு பிறவுமுள் என்றவாறு. பிறவாவன தேவர் அசுரர் இயக்கர் முதலாயினார் பிறப்புக்கள்”

கீழ்க்காண்பது அந்நூற்பாவுக்குப் பேராசிரியர் செய்த வியாக்கியானம்.

“
கிளையெனப் படுவார் தேவரும் தானவரும் முதலாயினார். பிறப்பென்றதனால், குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையனெனப் படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறுநிவெரிரா யடங்கு மென்பது. துமே யெனப் பிரித்துக் கூறின மையான் நல்லறிவுடையா ரெஞ்சிருச் சிறந்தாரென்பதாங் கொள்க”

தொல்காப்பியம் இளம்பூரணர் உரைப்பிரதிகளில் இந்நூற்பாவை அடுத்து,

‘ஓருசார் விலங்கும் உளவென மொழிப்’ என்னும் மேலதிக நூற்பா ஒன்று உள்ளமை

அறிய வேண்டியது (மனுவின் நெறி புக்கவேல் அவ்விலங்கும் பத்தேளிரே’ என்ற கம்பன் கூற்றும் கருதக்கூடுதலே)

ஆகவே, மக்கட் பிறப்பல்லாத (தேவர் உள்ளிட்ட) பிற உயிர்களையும் தொல்காப்பியர் சிற்தாந்தநிலை, மௌநினிலை எனும் இரவுஷாலும் உயர்திணையாகக் கொண்டார் என்பது தெளிவு.

ஆறுநிவெர்ப் பற்றிய தொல்காப்பியர் கருத்தை நோக்கிய நிலையில் ஜயநிவெர்ப் பற்றிய அவர்தம் கருத்தையும் அறிதல் நன்று.

‘மாவும் மாக்களும் ஜயநிவெர்ப் வினவே பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே’

(தொல் பொரு. மர-32)

இந்நூற்பாவுக்கான பேராசிரியர் உரை வருமாறு:

“இ.:து ஜயநிவெடையன கூறுகின்றது. ஜயநிவெடையன விலங்கும் அவைபோல்வன ஒருசார் மானிடங்களுமாம். ஆக்கிளைப்பிறப்பு பிறவும் உள்”

பிறப்பால் மக்களாயினும் அறிவுக் குறைவால் மக்களாகக் கருதப்பாரது மாக்களாகக் கருதப்படும் நிலையில் மனிதப் பிறப்பும் அறிவிணையாகி விடுகின்றது.

“தக்க இன்ன தகாதன இன்னவென்று ஒக்க உண்ணலராயின் உயர்ந்துள மக்களும் விலங்கே”

(கம்ப.கிட்கிந்தா.வாலிவதை.) என்பது கம்பன் கருத்து. அறிவுக்குறைபாடுடைய மனிதரை வள்ளுவரும் “மாக்கள்” என்றே கட்டினார்.

“செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்” (குறள்)

அறிவு முதிராத சிறுவரையும் ‘மாக்கள்’ என்பது பண்டைத் தமிழ் வழக்கு. இன்னும் குழந்தையை அறிவிணை வாய்ப்பாட்டில்தானே கட்டுகிறோம். பிறப்பால் மக்களாயினும் மக்களென்று கருதப்பட

முடியாத நிலையில் - கருதாத நிலையில் - மக்களையும் அ. றினையாகவே தொல்காப்பியர் கொண்டார் என்பது இவற்றால் உணரப்படும் உண்மை. இவ்வுண்மை உணரப்படவே தொல்காப்பியரின் தினைப்பாகுபாடானது மொழிநிலை, உயிர்களின் அறிவு பற்றிய சித்தாந்த நிலை எனும் இரண்டோடும் முரண்படுவதாய் இல்லை என்பது பற்படும்.

“வானவர் நரகர் விலங்குபுள்
ஆதி செவியறிவோடு ஜயநிவு உயிரே”

நன்னால்

உயிர்களின் உயர்வு - தாழ்வு பற்றிய நன்னாலாரின் சித்தாந்தத்தில் மக்களுமிர்க்கு என்று தனிச்சிறப்பு எதுவும் இல்லை. தேவர், நரகருக்கு மாத்திரமன்றி விலங்குகள் பறவைகளுக்குக் கூட மேற்பாத ஒரு நிலையிலேயே மக்களை அவர் கருதினார். உறுதியாகச் சமனர் என்று அறியப்பட்ட நன்னாலாரின் உயிர்கள் பற்றிய சித்தாந்தம் இவ்வாறிருக்க ‘தேவர் நரகர் கூட மக்களுக்கு இனையாகார், மக்களே விடுபேற்றுக்குரியவர். ஆதலால் மக்களுமிரே உயர்ந்தது’ என்ற சமன சித்தாந்தத்தின், அடிப்படையிலேயே தமிழின் உயர்தினை, அ. றினைப்பாகுபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்று கொள்வது பொருத்தமானதாகாது. அக்கருத்தின் பொருந்தாமைக்கு வலுவான பிறிதோர் காரணமும் உண்டு. மக்கட்பிறவியிற்கூட பெண்பாலார் விடுபேற்றைய முடியாது என்பதே சமன சித்தாந்த மாயிருக்க. தமிழ்மொழியின் தினைப்பாகுபாட்டில் பெண்களும் உயர்தினையாகவே கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதே அக்காரணமாம்.

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் வடமௌற்புராண, இதிகாசக் கருத்துக்கள் உட்புகாத காலத்தியலாயினும் சரி, அஞ்சேல் அவ்வழக்குகள் பெருமளவில் கலந்துவிட்ட பிற்காலத்திலோயினும் சரி. தொல்காப்பியரின் தினைப்பாகுபாடு மிகுந்த பொருத்தப்பாடு உடையதாய் அமை-

கிறது. மக்களைக் கருதப்படுவோர் உயர்தினை, அல்லாதனவெல்லாம் உயர்வல்தினை என வகுத்த தொல்காப்பியரின் மொழி நிலைப்பட்ட பாகுபாட்டில் நன்னாலாரும் உடன்பாடுடையவரே. ஆயினும் அவர் தொல்காப்பியரின் எண்ணத்தை முழுமையாக விளக்கிக் கொண்டார் என்று கூறுவதற்கில்லை. ‘மக்கட்சட்டு’ என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டது தேவர் முதலானோயை என்று கருதி. அதை வெளிப்படையாகக் கூறவேண்டும் என்ற விருப்பினாலேயே நன்னாலார்.

‘மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்தினை மற்றும் குள்ளவும் அல்லவும் அ. றினை’

என்றவாறாகச் சூத்திரம் செய்தார். மக்கள், தேவர், நரகர் என்போர் முறையே. புலைகிலும் மேலுகிலும் கீழுகிலும், வாழும் உயர்நிலை உயிர்கள். இவற்றுள் பின்னிரண்டும் பெளராணிக இலக்கிய உலகின் கற்பனை உயிர்கள். இம்முவகை உயர்களும்தான் இலக்கியங்களில் வழங்கப்படுவனவல்ல. அசரர், இராக்கதர் என்றெல்லாம் உயர்நிலையில் கட்டப்படும் பிறுயிர்களும் உண்டு. அன்றியும் அநுமன், வாலி, சுக்கிரவன், சடாயு முதலான பிறப்பால் விலங்காயும் கருத்தால் மக்களையும் கட்டப்படும் உயர்களும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் நன்னாலாரின் மக்கள். தேவர், நரகர் என்ற வாய்ப்பாட்டில் அடக்க முடியாது. ஆகையால் நன்னாலாரின் உயர்தினை வரையறை அவ்வியாப்தியுடையதாய்க் குற்றப்படுகிறது. ஆனால், தொல்காப்பியரின் வரையறையோவெனின் (மக்களாகக் கருதப்படுவோர் உயர்தினை) எக்காலத்துக்கும் இயையடையதாவதோடு, தமிழ்மொழியின் இயல்பை உள்ளபடி உணர்த்தும் விபரண இலக்கணமாயும் அமைகிறது.

தொல்காப்பியரின் தினைப்பாகுபாடு காலங்கடந்தும் பொருத்தப்பாட்டுடன் விளக்குவதன் காரணம், தாம் (சொல்லத்திகாரத்தில்) இலக்கணம் வகுப்பது மொழிக்கே அன்றிக் பொருளுக்கு அல்ல என்ற தெளிவினை அவர் கொண்டிருந்த-

மையாகும். சில சொற்கள் குறிப்பால் மக்களைச் சுட்டி நிற்பினும் மொழிவழிலில் அவை அறிஞன்யாக அமைவதையும் தொல்காப்பியர் அவதானிக்கிறுக்கிறார்.

“குடிமை ஆண்மை இளமை முப்பே
அடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை அரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெயர் உறுப்பின் கிழவி
காதல் சிறப்பே செறுற்சொல் விறுற்சொல் என்று
ஆவரு முன்றும் உள்படாத் தொகைதி
அன்ன பிறவும் அவற்றோடு சிவணி
முன்னத்தி னுணரும் கிளவி எல்லாம்
உயர்த்தினை மருங்கின் நிலையின வாயினும்
அ.றினை மருங்கிற் கிளந்தாங்கு இயலும்”

இதன் பொருள்: “குடிமை முதலாக விற்றசொல் லீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டு முளப்பட அன்ன பிறவும் அவற்றோடு பொருந்திக் தொக்கு முன்னத்தினுணருங் கிளவிகளைல்லாம், உயர்தினைப் பொருண்மேல் நின்றனவாயினும் அ.: நினை முடிபே கொள்ளும் என்றவாறு” (தொல், சொல் 56. சேணவயையும்)

அரசு ஆணையிட்டது. குழு ஆலோசித்தது - இவ்வாறான தொடர்களைல்லாம் உயர்தினையின் செயற்பாடு குறித்தனவே ஆயினும் மொழிநிலையில் அவை அ.நினையாகவே கொள்ளப்படும். இது இன்றைய மொழி வழக்குக்கும் பொருந்துவதே. ஆனால் அராய்ச்சியாளர் சிலர் மேற்படி தொல்காப்பிய நூல்பாவை வேறுவிகுமாக விளங்க

கிக் கூண்டார்கள். அவ்விளக்கத்தின் வெளிப்பாடு பின்வரும் கூற்று:

"இருதினை ஜம்பாற் பாகுபாடு நிலை-
பெறுவதற்கு முன்னர் மிகப்பழங்காலத் திராவிட-
மோழியில் எல்லாச் சொற்களும் ஒரே வகையாக,
அ.நினையாகக் கருதப்பட்டு வந்த நிலையி-
ருந்ததென்று கூறலாம். இறை, அரசு, வேந்து,
இல் முதலான சொற்கள் மிகப்பழயவை. அவை
அ.நினை வினைமுற்றுக் கொண்டே முழுந்து-
ள்ளன. இறைவன், அரசன், இல்லாள் முதலான
சொற்கள் பிற்காலத்தில் அமைந்தன"

(வேலூப்புரிச்வை, பக். 88, 89)

கால்நுவெல்லதும் வரதராசனதும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மொழியப்பட்ட மேற்பாடுகள்று மொழிவரவாற்றுக்குப் பொருந்துவதாகலாம். ஆனால் தொல்காப்பியரின் மேற்பாடு நூற்பாடு ஸர்த்தமுற்படுவது அதுவல்ல. ‘ஹர்சிரிததது’ என்றவராக இன்றும் வழங்கும் ஆகுபெயர் முதலானவற்றின் திண்ணையை உணர்ந்துகொள்வதில் உள்ள சிக்கலை விடுவிப்பதே இங்கு தொல்காப்பியரின் ஞாக்கமாகிறது. மக்கள் என்ற உணர்வோடு கட்டப்படும் எப்பொருளும் உயர்திணை, அல்லாதன அ.றினை என்பதும் தமிழ் மொழியிலக்கணத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்த வகைபாடு சொல்லுக்குரியதேயன்றிப் பொருளுக்குரியதல்ல என்பதும் ஆதலால், அவ்வகைபாடு உணர்ப்படுவது சொல்லமைய்ப்பாலேயே என்பதும் இங்கே கூறியவற்றால் உணர்ப்பட வேண்டிய உண்மைகள்.

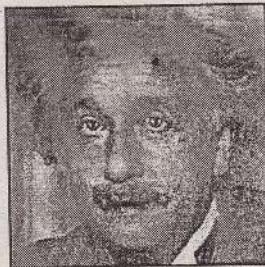
2. சாக்குமை:

தொல்காப்பியம் சொல்லத்திகாரம்	- கணேசையர் பதிப்பு
நன்னால் - காண்டிக்கையுணர்	- ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு
மு.வரதாசன்	- போழில், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை
ஆ.வேலுப்பிள்ளை	- தமிழ்வரலாற்றிலக்கணம், குமரன்புத்தக இல்லம், கொழும்! 2002
அசன்முகதாஸ்	- தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள், பூராஸிங்கம் புத்தகசாலை 1997

அகிலத்தின் ஆசான் அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்ரைன்

கலாநிதி நா.சிவயோகன்

அறிமுகம்

இற்றைக்குச் சரியாக நாற்று ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னர், அதாவது 1905ஆம் ஆம் ஆண்டு ஜந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்து உலகை உலக்கியது

மாதத்திற்கும் பல மாதங்கள் தலைவிதியையும் மாற்றி அமைத்தன. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அந்நாளில் விஞ்ஞானிகள் அனைவரையும் தாம் நடந்து வந்த பாதை கைவிட்டு நிழலேன புதிய பாதையோன்றால் செல்லவும் வைத்தன. இக்கட்டுரைகள் வெளிவர முன்னர் உலகை விஞ்ஞானிகள் பார்த்த விதமும், கட்டுரைகள் வெளிவந்த பின்னர் உலகை பார்த்த விதமும், முற்று முழுதாக வேறுபட்டிருந்தன. அத்கட்டுரைகளில் வெளிவந்த விடயங்கள் சிலவற்றை இன்றும்கூட கிரகிக்க முடியாமல் விஞ்ஞானிகள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்து ஜந்து கட்டுரைகளும் சென்ற நாற்றாண்டின் தலை சிறந்த விஞ்ஞானியாகக் கருதப்பட்ட வரும் ‘அகிலத்தின் ஆசான்’ (*Master of Universe*) என அழைக்கப்பட்டவருமான அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்ரைன் (*Albert Einstein*) என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளாகும். இக்கட்டுரைகள் வெளிவந்து சென்ற வருடத்துடன் 100 வருடங்கள் பூர்த்தியானதையிட்டு ஜக்கிய நாடுகள் சபையும் (*United Nations, UN*) தூய, பிரபோக, பொதிகவியலின் சர்வதேச கூட்டுறவும் (*International Union of Pure and Applied Physics, IUPAP*) இணைந்து சென்ற வருடத்தை ‘உலக பொதிகவியல் ஆண்டு’, ‘சர்வதேச

பொதிகவியல் ஆண்டு’ ‘ஜன்ஸ்ரைனின் வருடம்’ எனப் பலவிதமாகப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அத்துடன் ஜன்ஸ்ரைன் இறந்தது 1955 ஆம் ஆண்டிலாகும். அதனால் சென்ற ஆண்டு அவரின் 50ஆவது சிரார்த்த தினத்தையும் கொண்டிருந்தது. அந்த வகையில் சென்று ஆண்டு இரு வழிகளில் நினைவு கூரப்படவேண்டிய முக்கியமான ஆண்டாகியது.

உலகங்கும் நிகழ்ச்சிகள்

சென்ற வருடம் இம்மகத்தான் விஞ்ஞானியை மதிக்கும் வகையில் அவரை நினைவுகூர்ந்து பலவித நிகழ்ச்சிகள் உலகக்கும் நடைபெற்றன. அந்த வகையில் எமது மக்களும் ஒரு தடவையேறும் அந்த மாபெரும் விஞ்ஞானியை நினைத்து அவற்றுக் கூறுவதுடன் அவரால் உலகிற்கு அளிக்கப்பட விஞ்ஞான விநித்தகளை ஓரளவாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதோடு எமது எதிர்கால சந்ததியினரிற்கும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் இக்கட்டுரையை வரைந்துள்ளேன்.

அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்ரைன் இந்த ‘அகிலத்தின் ஆசான்’ (*Master of the Universe*) என அறியப்பட்டவர். அவர் இறந்து 50 ஆண்டுகள் ஆகிலிட்டாலும் இன்றும் பலரைக் கவர்ந்த வண்ணம் உள்ளவர். இன்று சிறுவர்களிற்கு விளையாட்டுப் பொருட்கள் வாங்கப் போனால் அங்கும் குழந்தை ஜன்ஸ்ரைனைக் காணலாம். எடிக்கர்கள். இறுவட்டுக்கள் (*Compact Disk*) புத்தகங்களின் அட்டைப்படங்கள் என எதிலும் அவரின் படங்களைக் காணலாம். ஏன் கணவியில் உங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவி (*Help*) கேட்டுப் பாருங்கள் அங்கும் ஜன்ஸ்ரைன் தோன்றி உங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து கூவப்பார். இவ-

வாறு பிரபல நடகர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் போன்று ஜன்ஸ்ரைனும் எங்கும் நிறைந்து காணப்படுகிறார்.

1879 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 14ஆம் திகதி ஜேர்மனியில் ஒரு சாதாரண நடுத்தரவர்க்க யுதர் குடும்பத்தில் பிறந்த ஜன்ஸ்ரைன், 1955 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் திகதி, தனது 76 ஆவது வயதில் அமெரிக்காவில் காலமானார். இந்த 76 வருட காலப்பகுதிக்குள் இவரின் வாழ்க்கையில் நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகளைத் திரட்டி இக்கட்டுரையில் எழுதியுள்ளேன்.

இளமைப்பருவம்

ஜன்ஸ்ரைன் 1879 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 14ஆம் திகதி ஜேர்மனியில் (அவரது விலாசம் 135, Bat. Hofstrasse, Ulm, Germany) சாதாரண நடுத்தர வர்க்க யுதர் குடும்ப பழையான் றி ல் பிறந்தார். 1880 ஆம்

ஆண்டு ஜன்ஸ்ரைனின் குடும்பத்தினர் மியுனிச் (Munich) எனுமிடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றார்கள். அங்கு ஜன்ஸ்ரைனின் அப்பா மின் உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவினார். இதில் வியப்பு என்னவென்றால், இற்றைக்கு சுமார் 125 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஜேர்மனியில் மின்சார வசதி இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றும்கூட எது நாட்டில் எத்தனையோ இடங்கள் மின்சார வசதியின்றியும் அத்துடன் பல இடங்களில் வழங்கப்பட்ட மின்சார வசதியும் சீர்று இருக்கின்றன.

ஜன்ஸ்ரைனின் பெற்றோர்கள் அவரை 1888 ஆம் ஆண்டு வரை மியுனிச்சிலுள்ள லூட் போல் ஜிம்ணாசியம் (Luitpold Gymnasium) எனும் பா சாலையிற் சேர்த்தனர். அவர் அந்நாளில்

கேத்திர கணிதத்தை வருடப்பக் கற்றதாக அவரின் ஆசிரியர்கள் கூறியிருந்தார்கள். ஜன்ஸ்ரைனுக்கு 15 வயது ஆகியபோது, அதாவது 1894 ஆம் ஆண்டு அவரை மியுனிச்சிலேயே விட்டு விட்டு அவரு குடும்பம் இத்தாலிக்கு இடம்பெயர்ந்தது. குடும்பத்தைப் பிற்ந்து தனித்திருந்த கவலையாலும் அவரிற்கு படிப்பித்த ஆசிரியர்களின் கண்டிப்பான பழக்கக்களினாலும் இவர்களது பாடசாலைப் படிப்பைக் கைவிட்டு கூறிந்திருந்துவிட்டு 1895 ஆம் ஆண்டு இத்தாலியிலிருந்த தனது குடும்பத்துடன் இணைந்தார். பின்னர் சுவிற்சர்லாந்திலுள்ள கூரிச் என்னுமிடத்தில் ஹேர்கோண்டு படிப்பதற்கான உட்குகேர்வில் தேற்முடியாமல் சுவிற்சர்லாந்திலேயே உள்ள ஆராப் (Aarau) எனும் இடத்திலிருந்த இராணுவப் பாடசாலை ஒன்றில் சேர்ந்தார். அதேத் ஆண்டு (1896) ஆராப்லிலுள்ள பாடசாலையில் டிப்ளோசா பர்ட்சையிற் சித்தியடைந்ததன் மூலம் கூரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Zurich) அனுமதி பெற்றார். அந்த வருடமே ஜன்ஸ்ரைன் தனது ஜேர்மன் பிரஜாவரியைப்படும் கைவிட்டார். ஜன்ஸ்ரைன் தனது 21ஆவது வயதில் (1900 ஆம் ஆண்டு) கூரிச் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டம் பெற்று வெளியேறினார். இவருக்கு அறிமுறைக்குரிய பெளதிகத்திலும் (Theoretical Physics) பிரசோதனைக்குரிய பெளதிகத்திலும் (Expermintal Physics), வானியலிலும் (Astronomy), மொத்தம் 6 புள்ளிகளிலிருந்து 5 புள்ளிகளும் (80%) சார்புகளின் கொள்கைக்கு (Theory of Function) 5.5 புள்ளிகளும் (90%) கிடைத்தன. பட்டப்படிப்பு முடித்தபின் சிறிதுகாலம் அங்கும் இங்கும் சிறுசிறு வேலைகள் செய்தார். அவருக்கு சுவிற்சர்லாந்து பிரஜாவரியை 1901 ஆம் ஆண்டு கிடைத்தால் இராணுவத்தில் சேர்யும் சித்தித்தார். ஆனால் இவரின் கால்கள் தட்டையாக இருந்ததினாலும் பகுத்த சிறைகளுள்ள (Varicous) நரம்புகள் இருந்ததாலும் இராணுவத்தில் சேரத் தகுதியற்றவர் என்ப பிரகடனப்படுத்தி

இவரின் விண்ணப்பத்தை நிராகரித்தனர். இதனால் அங்கிருந்த சில பாடசாலைகளில் தற்காலிகத் தொண்டர் ஆசிரியராகச் சிலகாலம் கடமையாற்றினார்.

இருக்கில் இவருக்கு 1902 ஆம் ஆண்டு பேர்ஸ் (Bern) எனுமிடத்திலிருந்த உரிமைப்பத்திரம் வழங்கும் அலுவலகத்தில் (Patent office) ஐஜீ ஆவது தர தொழில்நுட்ப நிபுணராக வேலை கிடைத்தது. இவருக்கு அப்போது வழங்கப்பட்ட சம்பளம் 3500 சவில் பிராங்குகள் ஆகும். இதே ஆண்டு இவருடன் குரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து கல்வி கற்ற இவரின் காதலியான மில்வா மேரி (Mileva Marić) என்பவர் லிசேன் (Lieserl) என்ற மகளைப் பெற்றெடுத்தார். அதன் பின்னர் 1903 ஆம் ஆண்டிலேயே ஐன்ஸ்ரைன் மில்வா திருமணம் நடைபெற்றது. 1904 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14 ஆம் திகதி இவர்களுக்கு முதலாவது மகன் உறன்ஸ் அல்பேர்ட் பிறந்தார்.

1905 ஆம் ஆண்டு ஐன்ஸ்ரைனுக்கு முக்கியமானதோரு ஆண்டார அணிந்தது. இக்காலத்தில்

தான் இவர் தனது Ph.D கட்டுரையை (Thesis) குரிச் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பித்ததோடு, சிறப்புத் தொடர்பியலில் (Special Relativity) இரண்டு கட்டுரைகளையும் சக்திச் சொட்டுக் கொள்கையில் (Quantum Theory) ஒரு கட்டுரையையும், பிறவுன் இயக்கத்தில் ஒரு கட்டுரையையும் 'அன்னலென் டேர் பிசிக்' (Annalen der Physik) என்ற விஞ்ஞானச் சஞ்சிகையில் பிரசரித்தார். இக்கட்டுரைகள் அவரின் திறமையை வெளிப்படுத்தியதோடு மாத்திரமல்லாமல் உலகை உலுக்கிய வண்ணம் அவரை உலகப்புகழ் பெற்ற மேதையாக்கின. இவ்வாண்டின் மகிமையினால்தான் சென்ற ஆண்டை உலக பொதிகவியல் ஆண்டு, சர்வதேச பொதிகவில் ஆண்டு, ஐன்ஸ்ரைனின் ஆண்டு எனப் பலவிதமாகப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அக்கட்டுரைகள் ஏன் உலகை உலுக்கியன என்பதை முதலில் நாம் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

உலகை உலுக்கிய ஜந்து கட்டுரைகள்

பொதுவாக பொதிகவியல் விஞ்ஞானிகள் தமது வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு புதிய விடயத்தைக் கண்டுபிடித்து அதைத் தமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு விட்டுச் செல்ல முடிந்தால், அத்துடன் திருப்திப்பட்டு விடுவார்கள். சிலர் ஒன்று இரண்டு புத்தகங்களை எழுதித் திருப்திப்பட்டுவிடுவார்கள். சிலர் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதுவர். சிலர் சிறந்த ஆசிரியராக இருப்பர். அல்லது சிலர் இதைப்போல கட்டுரைகள் எழுதித் திருப்திப்பட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் ஐன்ஸ்ரைன் சற்று வித்தியாசமானவர். 1905 ஆம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 8 மாத இடைவெளிக்குள் அவர் இந்த உலகத்தையே மாற்றிவிடக்கூடிய ஜந்து ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதினார். அத்துடன் அந்த ஜந்து கட்டுரைகளும் பொதிகவியல் துறையில் மூன்று வேறு வேறான பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவையாக இருந்தன. அவையாவன. தொடர்பியல் (Relativity), ஒளிமின் விளைவு

(Photo Electric Effect), பிழைன் இயக்கம் (Brownian motion) என்பவையாகும். இக்கட்டுரைகள் மூலம் வெளி, நேரம் (Space and Time) பற்றிய எது என்னாக்களைபே முற்றாக மாற்றினார். நாம் கானும் ஒளியை அலைகளால் மட்டும் குறிப்பது போதாது என்று காட்டினார். ஏன் இன்று நடக்கின்ற விஞ்ஞானம் பூர்த்திகள் அனைத்திற்கும் அவர் அன்று வகுத்த கொள்கைகளே அந்தவாரமாக இருக்கின்றன.

இவரின் 1095 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இக்கட்டுரைகள் எந்தவித பரிசோதனை முடிவுகளிலிருந்தோ அல்லது சிக்கலான கணிதச் சமஸ்யைகள் மூலமோ பெறப்படவில்லை. தனது உணர்வுகளில் இருந்து வெளிவந்த ஆழமான கருத்துக்களை மிக இலகுவான விவாதங்கள், முடிவுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். ஜன்ஸ்ரைனின் கட்டுரைகள் அவர் குறிய கருத்துக்கள் கடினமானவை என்பதனால் பிரபலமாயவில்லை. ஆனால் அவர் சிந்தித்தது போல யாரும் அந்தேரம் சிந்தித்திருக்கவில்லை என்பதனால் தான் பிரபலமடைந்தன. ஏனைய விஞ்ஞானிகளைவிட எவ்வளவோ முன்னோக்கிச் சிந்தித்து எவருமே நம்பமுடியாத உண்மைகளை தனது ஆராப்ஸ்சிக் கட்டுரைகள் மூலம் துணிந்து வெளியிட்டார். அவரிற்கு அவ்வகைத் துணிவு எங்கிருந்து நெந்தது என்பதே விபரப்பிற்குரிய விடயமாகும்.

இவர் இக்கட்டுரைகளை எழுதிய 1905 ஆம் வருடம் திருமணையில் இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தி செய்த நிலையில் இவரின் மனைவி மில்வா மேரி (Miliva Maric) உடனும் அப்போதுதான் ஒரு வயதைப் பூர்த்தி செய்திருந்த மகன் ஹான்ஸ் அல்டேர்ட் (Hans Albert) உடனும் சுவிஸ்ஸர்லாந்திலுள்ள பேரென் (Bern) என்னும் இத்துவில் உரிமைப்பத்திற்கும் வழக்கும் அலுவலகத்தில் (Patent Office) பரிசோதகராக வேலைசெய்து வந்தார். இவருக்கு அப்போது கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் 3500 பிராங் (Sw Fr 3500) ஆகும்.

ஒரு சாதாரண கிளார்க்காக வேலை பார்த்தாலும் பெளதிக்தத்தில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவராக இருந்தார். இவர் 1900 ஆம் ஆண்டு குரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பட்டப்பாடுப்பை முடித்திருந்தாலும் நமது நாட்டிலுள்ள சுமார் 40,000 பட்டதாரிகள் போல இவரிற்கும் தகைமைக்குரிய வேலை கிடைக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் மனதை இழக்காமல் பெளதிக்ததுறையில் கொண்ட ஆர்வத்தால் ஜேர்மனியில் வெளிந்த முன்னோடி விஞ்ஞானச் சஞ்சிகையான (Journal) அன்னலென் பேர் பிரிக் (Annalen der Physik) இல் ஐந்து கட்டுரைகளைப் பிரசரிக்க முடிந்தது. இதற்கு சிறிது காலம் முன்னர் அவர் மூலக்கூற்று விஶைகள் (Molecular Forces) சம்பந்தமாக ஆய்வொன்றைச் செய்து ஆய்வறிக்கை (Thesis) ஒன்றை Ph.D பட்டத்திற்காக குரிச் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் அதை அப்பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நிராகரித்தது.

இவரின் ஆரம்ப ஆராய்ச்சிகள் அந்தேரம் நிச்சயமற்றிருந்த அனு. மூலக்கூறுகள் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருந்தன. இவர் 1905 ஆம் ஆண்டு மாதம் 17 ஆம் திகதி (அவரது 26ஆவது பிறந்த தினம் முடிந்து மூன்று நாள்களில்) Annalen der Physik என்ற விஞ்ஞான சஞ்சிகைக்கு ‘ஒளியின் உற்பத்தி, நிலைமாற்றம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு நாடுயறிமுறை’ (A heuristic point view concerning the production and transformation of light) என்னும் தலைப்பில் கட்டுரையொன்றைச் சமர்ப்பித்தார்.

வெப்பவியக்கவியல் (Thermodynamics) சம்பந்தப்பட்ட விடயமொன்றில் ஒளியின் சக்தியானது ஒன்றிலொன்று தங்கியிராத சிறுசிறு சக்திப் பொட்டலங்களாக பிரிக்கப்படலாம் என விவரித்தார். அதாவது ஒளியின் சக்தி மேலும் பிரிக்க முடியாத சக்தியின் துணிக்கைகள் (சக்தி சொடுக்கள்) போல கருதப்படலாம் என்ற

கருத்தை முன்வைத்தார். இதுபோன்ற ஓர் எடுக்கோளை மக்ஸ் பிளாங்க (Max Planck) என்னும் விஞ்ஞானியும் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கூறியிருந்தார். ஆனால் அவரால் அக்கருத்தை ஆணித்தரமாக முன்வைக்க முடியவில்லை. ஆயினும் இக்கருத்தை ஜன்ஸ்ரைர் ஓர் உலோகத்திலிருந்து இலத்திரன்கள் எவ்வாறு வெளியேறுகின்றது என்பதை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்திய பின்னர்தான் பிரபலமடைந்தது. ஜன்ஸ்ரைரனின் இப்பரிசோதனை 'ஒளிமின் விளைவு' (Photo electric effect) என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சக்திச் சொட்டுக்கள் பின்னர் போட்டன்கள் (Potsos) என அழைக்கப்பட்டன. அந்நேரம் சக்திச் சொட்டுக் கொள்கை பற்றிய கருத்தை முன்வைக்க ஜன்ஸ்ரைரனிற்கு இருந்த துணிவு குரியன் மேற்கேதான் உதிக்கிறது என்று சொல்வதற்கு தேவைப்படும் துணிவிற்கு ஒப்பானதாகும்.

இப்பரிசோதனை முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட போது உலோகத்திலிருந்து வெளியேறும் இலத்திரன்களின் சக்தி உலோகத்தில் படுகின்ற ஒளியின் அதிர்வெண்ணில் தங்கியிருப்பதாக அவதானிக்கப்பட்டது. இப்படி ஏன் உள்ளது என்பதை அப்போது பிரபலமாகவிருந்த மாக்ஸ்வெல்லின் (Maxwell) சமன்பாடுகளால் விளக்கமுடியவில்லை. ஆனால் ஒளியானது தனித்தனியான சிறுசிறு சக்திச் சொட்டுக்களாக அல்லது பொட்டலங்களாக கருதும்போது மேற்கூறப்பட்ட ஒளி மின் விளைவை இலகுவாக விளங்கப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. இக்கண்டுபிடிப்புக்காக ஜன்ஸ்ரைரனுக்கு 1921 ஆம் ஆண்டிற்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. ஜன்ஸ்ரைரனின் இக்கண்டுபிடிப்பு அந்நேரம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்றாக இருந்தபோதிலும் மேலும் பல பரிசோதனை முடிவுகளை விளங்குவதற்கு மிகவும் பயன்பட்டது. அத்துடன் சக்திச் சொட்டுத் துணிக்கைகளின் இரட்டை இயல்பு அதாவது இத்துணிக்கைகள் அலைகளாகவும் துணிக்கை-

களாகவும் இரு வேறு நடத்தைகளைக் கொண்டன எனும் கோட்டாடு விருத்திக்கும் முதல் படிக்கல்லாக அமைந்தது.

1905ஆம் ஆண்டு ஏரல் மாதம் 30 ஆம் திகதி ஜன்ஸ்ரைர் தனது இரண்டாவது கட்டுரையை எழுதி முடித்தார். அதிலே அவர் மூலக்கூறுகளின் பருமனையும், அவகாதரோவின் (Avagadro) எண்ணையும் எவ்வாறு அவற்றின் அசைவுகளை கிரவமொன்றில் அவதானிப்பதன் மூலம் கணிக்கலாம் என எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரை கூரிச் பல்கலைக்கழகத்தினால் அவரின் Ph.D பட்டத்திற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் அவர் இக்கட்டுரையை சுற்று மாற்றியமைத்து *Annalen der Physik* என்ற சஞ்சிகையில் 1906 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் பிரசரித்தார்.

இங்கு Ph.D பட்டம் பெற்ற பின் பலர் அதை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் ஜன்ஸ்ரைர் Ph.D பட்டம் பெற்ற 11ஆவது நாளே இன்னொரு கட்டுரையை அதே சஞ்சிகைக்கு அனுப்பினார். வெப்பத்தின் மூலக்கூறு இயக்கப்பாட்டுக் கொள்கைக்குத் தேவைப்படும் நிலையான திரவங்களில் தொங்கும் சிறு துணிக்கைகளின் அசைவுகளில் (*On the movement od small particles in stationary liquids required by the molecular kinetic theory of heat*) என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட அக்கட்டுரையில் இயக்கப்பாட்டுக் கொள்கையையும் (*Kinetic Theory*) பழைய நீரியக்கவியலையும் (*Classical Hydrodynamics*) சேர்த்து ஒரு புதிய சமன்பாட்டைப் பெற்றார். இச்சமன்பாட்டின் மூலம் பிழேன் (Brownian) துணிக்கைகளின் இடப்பெயர்வானது நேரத்தின் வர்க்கழிலத்தான் மாறுவதாகக் காட்டினார். ஜன்ஸ்ரைரனினது எதிர்வுகூறல் மூன்று வருடங்களின் பின்னர் ஜென் (Jean Perrin) என்ற விஞ்ஞானியால் பரிசோதனை மூலம் நிருபிக்கப்பட்டது. பின்னர் ஜன்ஸ்ரைரன் தனது இக்கொள்கையை மேலும் விருத்தி

செய்து இன்னொரு கட்டுரையையும் அதே சங்கிலைக்கு டிசெம்பர் 16ஆம் திங்கள் அனுப்பினார். ஆணால் அது 1906 ஆம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் தான் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

பிரேனன் இயக்கத்தில் தனது ஆராய்ச்சியை
முடித்த சிறிது நாள்களில் அதாவது, மூன் 30
ஆம் தித்தி 'அசையும் உடல்களின் மின்னியக்க-
வியலில் (*On the Electrodynamics of Moving Bodies*) என்ற தலைப்பில் தனது நான்காவது
கட்டுரையை *Annalen der Physik* என்ற அதே
பொதிகவியல் சஞ்சிகைக்கு அனுப்பினார்.
இக்கட்டுரை வெளி (Space), நேரம் (Time) மேன்
றவை பற்றிய விஞ்ஞானிகளின் எண்ணுக்கருத்-
துக்களையே மாற்றியமைத்த விடயங்களையும்
கொண்டிருந்தது.

1905ஆம் ஆண்டிற்கு கிட்டத்தட்ட 200 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே பொதிகவியல் நியுட்டனின் இயக்கவிதைகளினால் இயக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. நியுட்டனின் இவ்விதைகள் நிலையான மாட்டிற்றுச் சட்டங்களிலும் (Reference Frame) நேர்கோட்டில் மற்று வேகத்துடன் அசையும் சட்டங்களிலும் பிரயோகிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அந்துடன் பொருத்தமான கலிலியோவின் (Galilii) விதிகளைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் பொதிக சமன்பாடுகளை ஒரு சட்டத்திலிருந்து இன்னொரு சட்டத்திற்கு மாற்றக்-கூடியதாகவும் இருந்தது.

ஆனால், 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மக்ஸ்வெல்லினால் (*Maxwell*) விருத்தி செய்யப்பட்ட மின்னியப்கவியல் (*Electrodynamics*) நியுட்டனின் தொடர்பியல் கொள்கைகளிற்குச் சில பிரச்சினைகளைக் கொடுத்தது. ஏனெனில் மக்ஸ்வெல்லின் கணிப்புக்களின்படி மின்காந்த அலைகள் எப்போதும் ஒரே வேகத்துடன் அசைந்தன. எனவே, ஒன்றில் மக்ஸ்வெல்லின் மின்னியக்கவியல் கொள்கை பிழையாக இருக்க வேண-

உம் அல்லது மின்காந்த அஸைகள் ஏதோவொரு நிலையான ஊடகத்தினாடு (இவ் ஊடகம் பின்னர் ஈதர் (Ether என அழைக்கப்பட்டது) செல்லவேண்டும் என கருதப்பட்டது. ஆனால் ஜன்ஸ்ரைன் அந்த நேரம் வரை பரிசோதனைகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட முடியாமல் இருந்த ஈதர் கொள்கை' யை எடுத்தெறிந்துவிட்டு, எவ்வளவு வேகமாக நீங்கள் அசைத்தாலும் ஒளியானது ஒரே வேகத்தில் அசைவது போலத் தோன்றும் என்ற ஒரு புதிய கொள்கையை வெளியிட்டார். அதாவது ஒளியின் வேகமானது இயற்கை ஒரு அடிப்படை மாற்றிலி என்பிரிகடனப்படுத்தினார். அட இதிலே என்ன புதுமை என வியக்கிறீர்களா? சரி உதாரணத்துக்கு நீங்கள் பேருந்தில் பயணம் செய்தபடி யன்னலினாடு வெளியே பார்க்கிறீர்கள் எனக் கொள்வோம். கரையிலுள்ள வேலிகள், மின்கம்பங்கள், மனிதர்கள் எல்லாம் பின்தோக்கி நகர்வதை அவுதானித்து இருப்பிரகர். பேருந்தின் வேகம் அதிகரிக்க அவற்றின் வேகமும் அதிகரிப்பதையும் அவதானித்திருப்பிரகர். இப்போது நான் 'பேருந்தில் எவ்வளவு வேகத்தில் அசைந்தாலும் மின்கம்பங்கள், வேலிகள் அசையாமல் நிலையாக நிற்பது போலத் தோன்றும் என்று சொன்னால் நம்புவிரீகளா' அதுபோலத்தான் ஜன்ஸ்ரைன் கூறிய கருத்தும் 'அது இன்றும்கூடப் பலரால் உற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்றாகவே இருக்கிறது. பெள்ளிக் கிதிகள், எல்லா மாறு வேகத்துடன் அசையும் சட்டங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு அன்றைனர் முற்றுமுழுதான புதியதோர் இயக்கக் கொள்கையை வெளியிட்டார். அதில் நியூட்டனின் பியக்கவிதிகள் அண்ணலாவாக சாதாரண தாழ் வேகங்களுக்கு பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று காட்டினார். ஜன்ஸ்ரைன் இப்புதிய கொள்கை பின்னர் 'சிறப்பு தொடர்பியற் கொள்கை' (*Special Theory of Relativity*) என அழைக்கப்பட்டது. இவரது புதிய கொள்கை முழுக்கோத சட்டங்களுக்கு மாத்திரம் பொருந்தும் என்று கொள்கையை வெளியிட்டார்.

தும் என்பதால் 'சிறப்பு' என அழைக்கப்பட்டது. அத்துடன், இக்கொள்கை மூலம் வெளியிட நேரமும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்படைய ஒன்றிலிருந்து மற்றகைப் பிரிக்க முடியாத கணியங்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

சிறப்புத் தொடர்பியலில் கூறப்பட்ட இரண்டு ஒப்புக்கோள்கள் (Postulates) சரியாக இருக்க வேண்டுமாயின் இந்த வெளியிலும் நேரத்திலும் விநோதமான நிகழ்வுகள் நடைபெறவேண்டும். இவ்விநோதமான நிகழ்வுகள் முதல் வருடமோ லோறன் ஸ் (Lorents) மற்றும் வேறுசில விஞ்ஞானிகளாலும் எதிர்வு கூறப்பட்டன.

உதாரணமாக மாநா வேகத்துடன் வேகமாக அசையும் ஒரு பொருளின் நீளம் குறைவடையும். அத்துடன் வேகமாக அசையும் மணிக்கூடுகள் நிலையாக இருக்கும் மணிக்கூடுகளை விட வேகம் குறைவாக ஓடும். உதாரணமாக நீங்கள் ஒரு இரட்டையர் (Twins) என எடுத்துக் கொள்வோம். உங்களின் ஒருவர் பூமியில் வசிக்கிற்கூடும் என்றும் மற்றவர் ஒர் அதியுயர் மாநா வேகத்துடன் வெளியில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும் எடுத்துக் கொள்வோம். கிட்டத்தட்ட 80 வருடங்களின் பின் இருவரையும் அவதானித்தால் பூமியில் வசிப்பவர் தலைமுடி உதிர்ந்து பொல்லுப் பிடித்தபடி தள்ளாடிய படி நடந்து திரிவார். ஆனால் அதேநேரம் வெளியில் பயணித்துக் கொண்டிருப்பவர் இளமையாக அப்போது தான் மீசை அரும்பியபடி இருப்பார். நம்பமுடியவில்லையா? அதுதான் உண்மை. அத்துடன் உங்களால் ஒன்றியின் வேகத்துடன் பிரயாணம் செய்ய முடிந்தால் உங்களிடமுள்ள மணிக்கூடு ஓடாமலே நின்று விடும். அதாவது உங்கள் வயதில் மாற்றம் ஏற்படாது. அதே இளமையுடன் இருப்பர்கள். இதெல்லாம் கடந்த நூறு வருடங்களாக எத்தனையோ பரிசோதனைகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இன்றுவரை மனிதனாலோ

இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள வேறு எந்தப் பொருட்களாலுமோ ஒன்றியின் வேகத்தை எட்டிப்பிடிக்கக் கூட முடியவில்லை.

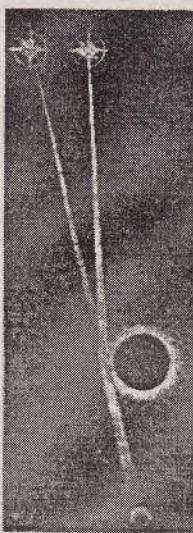
சேர்பியா (Serbiya) என்னுமிடத்திற்கு ஒரு விடுமுறைக்காக சிறிதுகாலம் குடும்பத்துடன் சென்று வந்த பின்னர் ஜன்ஸ்ரைன் தனது ஐந்தாவது கட்டுரையை 1905 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 27 ஆம் திகதி சமர்ப்பித்தார். 'ஒரு உடலின் சட்டத்துவம், அதன் சக்தி உள்ளடக்கத்தில் தங்கியுள்ளதா?' (*Does the inertia of a body depend on its energy content?*) எனது தலைப்பிடப்பட்ட அக்கட்டுரை மூன்றே பக்கங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இக்கட்டுரை இவரின் சிறப்புத் தொடர்பியல் கொள்கையினால் ஏற்படும் விளைவுகளின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அது ஒரு மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற மிகவும் இலகுவான சமன்பாடான $E = MC^2$ என்னும் சமன்பாட்டையும் கொண்டிருந்தது. இதன்படி நினைவும் சக்தியும் ஒரே விடயம் என்றும் ஒன்று மற்றொன்றாக மாற்றப்படலாம் என்றும் கூறினார். இது பொதுக்கல்வியிலில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய சாதனைகளுள் ஒன்று என்னாம்.

ஜன்ஸ்ரைன் 1905 ஆம் ஆண்டு இப்புதிய கால்டிடிப்புக்களை ஏற்படுத்தியிராவிட்டால் வாட்டானிகள் 10 அல்லது 20 வருடங்களாவது போராட்தான் அவற்றைக் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும். அந்தாளிற்கு ஜன்ஸ்ரைன் தனது காலத்து விஞ்ஞானிகளை விட மிகவும் முன்னோக்கி சிற்கித்து தனது கொள்கைகளை உருவாக்கினார்.

1905ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் பொதுக்கத் துறையில் ஜன்ஸ்ரைன் தனக்கென்று ஒரு பெயரை ஏற்படுத்தினார். பஸர் அவரின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். அந்த வருடம் நோபல் பரிசு பெற்ற மக்ஸ் பிளாங்கும், பிலிப்

லெனார்ட்டும் (Philipp Leard) கூட ஜின்றைவின் கொள்கைகளை ஆதரித்தனர். உண்மையில் ஜன்ஸ்ரைன் தனது கட்டுரைகளை பிரசுரித்த காலத்தில் பிளாங் *Annalen der Physik* என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராக இருந்தார்.

இறுதியில் 1906 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் Ph.D பட்டத்தை (Herrdoktor) குரிச் பல்கலைக்கழகம் ஜன்ஸ்ரைனுக்கு வழங்கியது. ஆணையும் அவர் தான் முதலில் வேலை செய்த உரிமைப் பத்திரம் வழங்கும் அலுவலகத்திலேயே மேலும் இரண்டாற வருடங்கள் வேலை செய்தார். அதன்

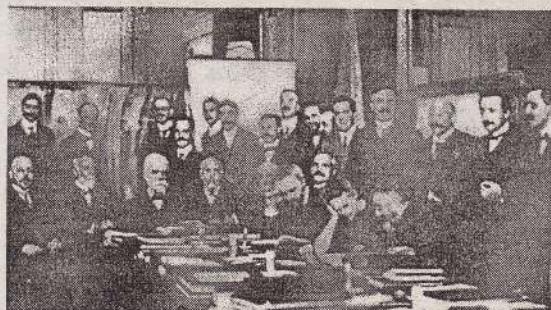
பின் அவர் குரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுறையாளராக இணைந்தார். இந்த நேரத்தில் அவரின் பிறேளன் இயக்கம் பற்றிய கொள்கைகளும் பெளதிகத்தில் பிரபலமானதன். ஆனால் இவரின் ஒனியின் சக்திச் சொட்டுக்கள் பற்றிய கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட பல வருடங்கள் சென்றது.

சந்தேகமில்லாமல் 1905 ஆம் ஆண்டு பெளதிகத்திற்கும் ஜன்ஸ்ரைனுக்கும் ஒரு சிறந்த மகத்தான், மறக்கழியாத முக்கியமானதோர் ஆண்டாகும். இதன் நாறாவது வருடமான 2005 இனை சர்வதேச பெளதிகவியபல் ஆண்டு எனப் பிரகடனப்படுத்தி கொண்டாடியது மிகவும் பொருத்தமானதோன்றாகும்.

பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக

இவ்வளவு புகழ்பெற்றும் இவருக்கு உடனடியாக நல்ல பொருத்தமான வேலை செய்து கொண்டிருந்த உரிமைப்பத்திரம் வழங்கும் அலுவலகத்திலேயே தொடர்ந்து வேலை செய்தார்.

ஆயினும் இவருக்கு தொழில்நுட்ப நிபுணர் தரம் ஜஜ இந்கு பதவி உயர்வு கொடுத்ததுடன், இவரின் சம்பளத்தையும் 4,500 கவிச்சிராங்குகளாக (Sw.Fr) உயர்த்தினார்கள். தொடர்ந்து இரண்டாற வருடங்கள் அங்கேயே வேலை செய்தார். 1909 ஆம் ஆண்டு அந்த வேலையை இராஜ்னாமாச் செய்துவிட்டு குரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒக்டோபர் 15ஆம் திகதி முதல் உதவிப் பேராசிரியராக இணைந்தார். அடுத்த வருடம் (1910) ஜூலை 28ஆம் திகதி இவருக்கு இரண்டாவது மகன் எடு ஐராட் (Eduard) பிறந்தார். 1911 ஆம் ஆண்டு இவர் ஜேர்மனியிலுள்ள ப்ராக் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Prague) பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அங்கு வேலை செய்தபோதுதான் ஓளிக்கதிர்கள் புலியீர்ப்பால் வளைக்கப்படலாம் என்றும், அப்படி வளைவதை பூரண குரிய கிரகணத்தின்போது அவதானிக்க முடியும் என்றும் கண்டுபிடித்தார். (இங்குள்ள பாத்தில் காண்பது போல) அத்துடன் அவ்வாண்டு புரசல்ஸில் (Brussels) நடைபெற்ற சோல்வே மகாநாட்டில் (Solve Congress) கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிட்டியது. அங்கு தான் அப்பொழுது பிரபலமாகவிருந்த பேளதிக வல்லுநர்களை முதன்முதலாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிட்டியது.

இச்சந்திப்பும் முக்கியமானதோரு சந்திப்பாக சரித்திருத்தில் இடம்பெற்றது. அந்த மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட பாத்திரத்தேயே கீழ்க்கண்ட பாத்தில்

காண்கின்றீர்கள். இதில் நிற்பவர்களில் வலது புறமிருந்து இரண்டாவது இடத்தில் ஜன்ஸ்ரை-வைக் காணலாம். இவர் 1912ஆம் ஆண்டு ஜேர்மனியை விட்டு சுவிற்ஸர்லாந்து சென்று அங்கு குரிச் பல்கலைக்கழகத்தில் மீண்டும் பேராசிரியராக இணைந்தார்.

1914ஆம் ஆண்டு இவரின் வாழ்வில் முக்கியமானதொரு மாற்றம் நிகழ்ந்தது. அங்வாண்டு இவர் பேர்லின் பல்கலைக்கழகத்திற்கு (*University of Berlin*) பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றார். இங்கு ஜன்ஸ்ரைன் தனது மனைவியைப் பிரிந்து தனிக்குடித்தனம் நடத்தினார். இவரின் மனைவி மில்வா தனது இரு பிள்ளைகளுடனும் குரிச் சென்று அங்கு குடியேறினார். 1915 ஆம் ஆண்டு ஜூஸ்ரைன் தனது பொதுவான தொடர்பியல் (*General Relativity*) கொள்கையை உருவாக்கி முடித்தார். இந்நேரம் போருக்கு எதிரான விஞ்ஞாபனம் ஒன்றில் கையொப்பமிட்டு, மக்களை ஜூரோபிய ஒன்றியத்துடன் (*League of Europeans*) இணையுமாறும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். 1916ஆம் ஆண்டு இவர் கிட்டத்தட்ட 10 ஆம்புக்கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தார். அவற்றுள் புவியீர்ப்பு அலைகள் (*Gravitational waves*) பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையும். ஒளியின் சுய (*Spontaneous*), ஊக்கிய (*Stimulated*) கால், (*Emission*) லேசர் உருவாக்கம் போன்ற கட்டுரைகளும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றன. அத்துடன் “பொதுவான தொடர்பியல் கொள்கையின் மூலங்கள்” (The origin of the General Theory of Relativity) என்ற புத்தகத்தையும் எழுதி வெளியிட்டார். அத்துடன் மக்ஸ் பிளாங்கைத் தொழ்ந்து (Max Planck) ஜேர்மன் பெளதிக் சங்கத்தின் (German Physical Society) தலைவராகவும் ஜன்ஸ்ரைன் தெரிவிசெய்யப்பட்டார்.

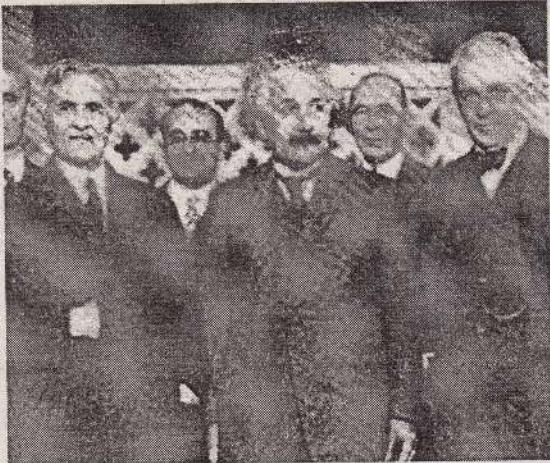
1917 ஆம் ஆண்டு பேர்லினிருந்த கேப்ஸர் வில்ஹெம் நியூவனத்தின் (*Kaiser Wilhem Institute*) தலைவரானார். இவ்வாண்டலேயே இவர் இருமை முரணோடு (*Twin Paradox*) அண்டவியல் மாறிலி (*Cosmological Constant*) என்பவை பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி பிரசுரித்தார். இவ்வருடம் இவர் ஓய்வின்றி அல்லும் பகலும் ஆய்வு வேலைகள் செய்ததால் வயிற்றுப்படன் (*Ulser*), ஈரல் பிரச்சினை, மஞ்சள் காமாலை (*Jaundice*) போன்ற நோய்களால் பீடுக்கப்பட்டு அவதியற்றார். இதனால் இவர் பல மாதங்கள் படுக்கையிலேயே இருக்க வேண்டியிருந்தது. இவர் மனைவியைப் பிரிந்து தனியாக இருந்ததால் இவரின் மக்கள் எல்லா (*Elsa*) என்பவர் இவரைக் கூடிருந்து கவனித்தார்.

எல்லாவின் அன்பும், கவனிப்பும் காதலாக மற, 1919 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 2ஆம் திகதி ஜன்ஸ்ரைன் எல்லாவைத் திருமணம் செய்தார். ஜன்ஸ்ரைன் - எல்லா திருமணத்தின் பின்னர் எடுக்கப்பட்ட பாத்தையே இங்குள்ள பாத்தில் காண்கிறீர்கள். அதற்காக அவரின் முதல் மனைவியான மில்வாவிடம் இருந்தும் விவாகரத்துப் பெற்றார். விவாகரத்திற்கு ஈடாக, ஜன்ஸ்ரைனுக்கு ஏதாவது நோயல் பரிசு கிடைத்தால் அப்பரிசுப் பணம் முழுவதும் மில்வாவிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

இதே ஆண்டில் இவரால் 1911 ஆம் ஆண்டு எதிர்வு கூறப்பட்ட ஒளியின் வணைவு பற்றிய கொள்கை, 1919 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29ஆம்

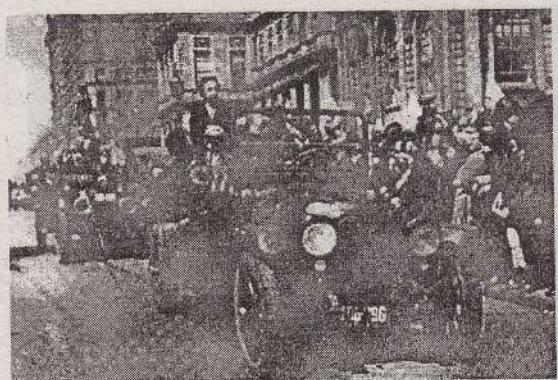
திகதி ஏற்பட்ட பூரண குரியகிரகணத்தின் போது ஆதர் எந்றன் (Arthur Eddington) என்வரலா பிரஸ்கோள்ஸப்பட் பரிசோதனைகளின் அடிப்படையில் நிருபிக்கப்பட்டது. ஜன்ஸ்ரைனின் கொள்கைப்படி பாரிய உடல்களிற்கு அருகில் புவியிர்ப்பினால் வெளி - நேரம் (Space - time) வளைவடைய வேண்டும் அப்படியாயின் நடசத்திரங்களில் நிலையை குரியனின் விளிம்புக்கு

அருகில் பார்க்கும்போது ஒரு நூக்கு (Shift) தெரியவேண்டும். அப்படியான நூக்கை பகலில் நடசத்திரங்களைப் பார்க்கக்கூடிய நாளான பூரண குரிய கிரகணம் ஏற்படும் நாளில் தான் அவதானிக்க முடியும். அதாவது ஒரு நடசத்திரத்தின் தானத்தை முதலில் நேரடியாக அனக்கவேண்டும். பின்னர் பூரண குரியகிரகணத்தின் போது நடசத்திரத்தின் தானத்தை குரியனின் விளிம்புன் அளக்க வேண்டும். இதிலிருந்து நடசத்திரத்திலிருந்து ஒரு ஒளியானது குரியனுக்குக் கிட்டவரும்போது குரியனின் புவியிர்ப்பால் வளைவடைகிறதா எனக்கணிக்கமுடியும். ஜன்ஸ்ரைன் தனது கொள்கையிலிருந்து கணித்துப் பெற்ற நூக்கி அளவும், எந்றனால் பரிசோதனை மூலம் பெறப்பட்ட நூக்கின் அளவும் கிட்டத்தட்ட சமனாக இருந்தன.

எந்றன் தனது கண்டுபிடிப்பை அரசு சபையும்

(Royal Society), அரசு வானியல் சபையும் (Royal Astronomical Society) இணைந்து 1919 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஜூம் திகதி நடத்திய ஒன்றுகூட்டுவொன்றில் சமர்ப்பித்தார். அந்த ஒன்றுகூட்டுவில் எந்றன் தனது கண்டுபிடிப்பு இரு மாபெரும் விஞ்ஞானிகளான நியூட்டனுக்கும் ஜன்ஸ்ரைனுக்கும் இடையிலான முக்கிய சோதனை எனக் குறிப்பிட்டு, ஜன்ஸ்ரைனின் எதிர்வு கூறல் நிருபிக்கப்பட்டதாக அறிவித்தார். இங்குள்ள படத்தில் ஜன்ஸ்ரைனிற்கு இடதுபற்றாக நிற்பவரே எந்றனாவார். இக்கண்டுபிடிப்பு பற்றிய செய்தி உலகெங்கும் பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்திபாக வெளிவந்தது. ஏனெனில் கிட்டத்தட்ட 200 வருடங்களாக ஒன்றி எப்போதும் நேர்கோட்டிலேயே செல்லும் என நியூட்டனின் விதிகள் மூலம் நம்பிவந்தவர்களிற்கு ஒன்றி வளைக்கப்பாலாம் என்ற செய்தி எவ்வளவு திகைப்பாக இருந்திருக்கும் என எண்ணிப்பாருங்கள். அத்துடன் ஒரு ஜேர்மன் விஞ்ஞானியின் எதிர்வகை ஒரு பிரத்தானிய விஞ்ஞானியால் பரிசோதனை மூலம் நிருபிக்கப்பட்டதால் அன்றைய அரசியல் நிலைவரத்தில் அக்கண்டுபிடிப்பு ஒரு இரவுக்குள்ளேயே மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்தது. ஜன்ஸ்ரைனை ஒரு ஞானியாக (Sage) அனைவரும் எண்ணினார்கள். அதைவிட மேலாக அந்தேரும் வெளிவந்த நியூபோர்க் ரூம்ஸ் (New York Times) என்னும் பிரபல பத்திரிகை ஜன்ஸ்ரைனின் தொடர்பியல் கொள்கையை

உலகிலேயே 12 புத்திசாலிகளால் மாத்திரம் விளங்கக்கூடியதாக இருந்தது என்று விவரித்திருந்தது.

போஸ்ட்டாம் (Postdam) எனுமிடத்தில் 1924ஆம் ஆண்டு ஜன்ஸ்ரைன் நிறுவனம் (Einstein Institute) ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலேயே ஜன்ஸ்ரைன், போஸ் ஜன்ஸ்ரைன் ஒடுக்கல் (Bose-Einstein Condensation) எனும் புதிய கொள்கையொன்றை எதிர்வு கூறினார். இதில் போஸ் என்பவர் சத்தியேந்திர நாத் போஸ் எனும் இந்திய விஞ்ஞானியாவார்.

இவர் அப்போது (துற்போது பங்களாதேசிலுள்ள) டாக்கா பல்கலைக்கழகத்தில் (*Dacca University*) விரிவெரையாளராக இருந்தவர். இவர் பிளாங்கின் கதிர்ப்பு விதியை போட்டன்களானவை (*Photttons*) பிரத்துறிய முடியாத (*Indistinguishable*) துணிக்கைகள் என எடுத்துக்கொண்டு நிறுவலாம் எனப் புதியதொரு முறையைக் கண்டுபிடித்தார். ஆனால், அக்கண்டுபிடிப்புப் பற்றி போல் எழுதிய கட்டுரை தத்துவ சஞ்சிகையினால் (*The Philosophical Magazine*) நிராகரிக்கப்பட்டது. அதிர்ஷ்டவசமாக அங்கட்டுரை ஜன்ஸ்லைனின் கைக்குக் கிடைத்தது. அதில் உள்ள முக்கிய கண்டுபிடிப்பை உணர்ந்த ஜன்ஸ்லைன் அக்கட்டுரையை அங்கிலத்திலிருந்து ஜேர்மனுக்கு மொழிபெயர்த்து அதனை சிற்சரீப் போயிசிக் (*Zeitschrift für Physik*) எனும் சஞ்சிகையில் போஸின் பெயரிலேயே பிரகரம் செய்தார். போல் - ஜன்ஸ்லைன் ஒடுங்கல் என்பது, எழுமாற்றாக அனுக்கஞம், மூலக்கறுகஞம் அசைந்து கொண்டிருக்க, அந்த ஒழுங்கின்மைக்குள் ஒரு பகுதி ஒழுங்காக ஒடுங்குவதாகும். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட அடர்த்தியின் மேல் சில துணிக்கைகள் வெப்பக் கலகத்தில் (*Thermal Agitation*) பஞ்சுபற்றாது. உதானமாக, நாம் இலட்சிய வாய்மொன்றை (*Ideal Gas*) எடுத்து, அதைக் கொண்டுள்ள பாத்திரத்தின் சுவரை மெதுவாக நெருங்கிக் கொண்டு வருகின்றோம் என எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு நிலையில் அந்த இலட்சிய வாயு இரு பகுதிளாகப் பிரியும். அதில் ஒரு பகுதி துணிக்கைகள் வழமையான வெப்பக் கலகத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது மற்றைய பகுதி துணிக்கைள் பூச்சிய பலித வெப்ப நிலையில் மோனமாக (*Quiescent*) இருக்கும். இதுவே போல் - ஜன்ஸ்லைன் ஒடுங்கல் எனப்படுகிறது. இச்செயற்பாட்டை எதிர்வுசூரி கிட்டத்தட்ட 71 ஆண்டுகளின் பின்னர், ஆதாவது 1995 ஆம் ஆண்டில் ஏரிக்கோர்ணல் (*Eric Cornell*), கார்ல் வீமன் (*Carl Wieman*) ஆகி-

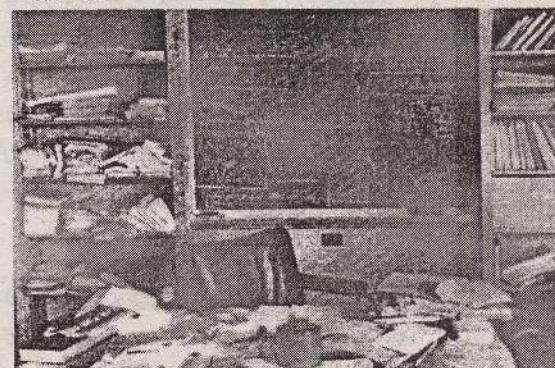
போர் பரிசோதனை மூலம் நிருபித்துக் காட்டினார்கள். இதற்காக 2001 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கு நோபல் பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

1927 ஆம் ஆண்டு ஜன்ஸ்ரைன் ஜந்தாவது சோல்வே மகாநாட்டில் பங்குபற்றினார். இங்கு தான் அவரிற்கும், இன்னோர் பிரபல விஞ்ஞானியான நீல்ஸ் போர் (Niels Bohr) என்பவருக்குமினுயில் சொட்டுக்கொள்கை பற்றிய பிரபலமான விவாதம் தொடங்கியது. இந்நாள்களில் தான் ஜேர்மனியிலிருந்த மத நிறுவனங்கள் இவரின் அண்டவெளி மாறிலிக் கொள்கையை நிராகரிக்கின்றன. அத்துடன் நாசிகளும் ஜேர்மன் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுகின்றனர். அதனால் அச்சுழலில் வழா விரும்பாமல் 1933 ஆம் ஆண்டு ஜன்ஸ்ரைன் ஜேர்மனியை விட்டு அமெரிக்கா சென்று, அங்கு பிரின்ஸ்ரனிலுள்ள (Princeton) உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் (Institute of Advanced Study) பேராசிரியராக இணைந்தார். அங்கு வேலை செய்யும் போதுதான் போரீஸ் பொடோஸ்கி (Boris Podolsky), நாதன் ரோசன் (Nathan Rosen) ஆகியோருடன் இணைந்து EPR - முரணோட் (Paradox) என பிரபலமாக அழைக்கப்பட்ட கட்டுரையொன்றை 1935 ஆம் ஆண்டு பிரசுரித்தார். இது அரொலேலேயே வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட சொட்டுக் கொள்கையைத் தாக்குவதாக அமைந்திருந்தது. சொட்டுக்கொள்கை தவிர்க்கப்பட முடியாததொன்றாக பிராலம்மடந்திருந்தாலும் ஜன்ஸ்ரைனுக்கு அதன் தாற்பரியத்தில் விருப்பம் இருக்கவில்லை. எழுமாற்றுத் தன்மைதான் (Randomness) சடத்துவத்தின் இயற்கையாயமைந்த தத்துவம் என்பதை அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. சொட்டு விளைவுகள் ஏன் எழுமாற்றாக நமக்குத் தெரியவேண்டும் என விவாதங்களில் கேட்டார். அத்துடன் சொட்டுப் பொறியியலுடன், இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் மறைந்துள்ள கணியக்களையும் (Hidden Variables) கண்டுபிடித்துச் சேர்க்கும்போது அது

முழுமை பெற்று இறுதியில் எழுமாற்றுத் தன்மையிலிருந்து விடுபட்டு நிச்சயிக்கக் கூடிய தன்மையை அடையலாம் என ஜன்ஸ்ரைன் கருதினார். இதனையே அவர் பிரபலமாக 'காவுள் தாயம் விளையாடுவதில்லை' எனக் கூறினார். (தயாக்கட்டையை ஏறியும் போது எந்த எண் வரும் என்று முன்கூட்டியே சொல்வது கவ்வமல்லவா?)

இவரின் இரண்டாவது மனைவியான எல்ஷா 1936 ஆம் ஆண்டு இறந்தார். அந்த நாள்களில் அமெரிக்கா அணுகுண்டுத் தயாரிப்பில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தது. அதனால் 1939 ஆம் ஆண்டு அணுகுண்டுனால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவுகள் பற்றி அந்தேரும் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகவிருந்த ரூஸ் வெல்டிர்கு (Roosevelt) கடிதம் ஒன்று எழுதினார்.

ஜன்ஸ்ரைன் 1933 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிற்கு இடம்பெயர்ந்து போய் கிட்டத்தட்ட 7 ஆண்டுகளின் பின்னரே, அதாவது 1940 ஆம் ஆண்டிலேயே அவரிற்கு அமெரிக்க பிரஜாவரிமை கிடைத்தது. ஆயினும் இவர் தனது கவிச்சிராஜாவரிமையையும் கைவிடாமல் வைத்திருந்தார்.

இவர் 1944 ஆம் ஆண்டு தனது 65ஆவது வயதில் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். அதேவருடம் தனது 1905 ஆம் ஆண்டில் பிரசுரிக்கப்பட்ட சிறப்புத் தொடர்பியல் (Special Relativity) பற்றிய கட்டுரையைத் தனது கையால்

மீண்டும் எழுதி ஏலத்தில் விற்று அமெரிக்க போர் நிதிக்காக 6 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை சேர்த்துக் கொடுத்தார்.

1946ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட அனுவினாங்கிளின் அவசரகால செயற்குழுவின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனஸ்ரைன், உலக அரசாங்கம் ஒன்று உருவாக வேண்டும் எனக் கருல் கொடுத்தார். 1952ஆம் ஆண்டு இஸ்ரைவின் (*Israel*) ஜனாதிபதிப் பதவியை ஏஞ்சுமாறு ஜனஸ்ரைனுக்கு வேண்டுகோள் ஸிட்படுகிறது. ஆனால், அவர் அவ்வேண்டுகோளை நிராகரித்தார்.

1955 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 11ஆம் திகதி ரூசல் (Russell) ஜன்ஸன்ரை விஞ்ஞாபனம் என அழைக்கப்பட்ட அனுகுண்டுப் பாவனைக்கு எதிரான அறிக்கையொன்றில் கையொப்பமிட்டார். அத்துடன், உலக நாடுகளிடம் அனு ஆயுத உற்பத்தியைக் கைவிடும்படி உருக்கமான வேண்டுகோளையும் விட்டார். அதன் பின் ஒரு வாரத்தில், அதாவது ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் திகதி அதிகாலை 1.10 மணியளவில் கடுமையான வயிற்றுவலியால் தனது 76ஆவது வயதில் இவ்வுலகை விட்டுப் பிறந்துபோனார். அவர் இறந்தாலும் அவ்வளவு மகத்தான சிந்தனையாற்றல் கொண்ட அவரது மூளை பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற நோக்கில் தோமஸ் ஹர்வீ (Thomas Harvey) என்ற வைத்தியரால் அவரது மூளை பாதுகாப்பாக எடுக்கப்பட்டது. இறுதியாக இவரின் உடல் சரிங் (Ewing) குடுகாட்டில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

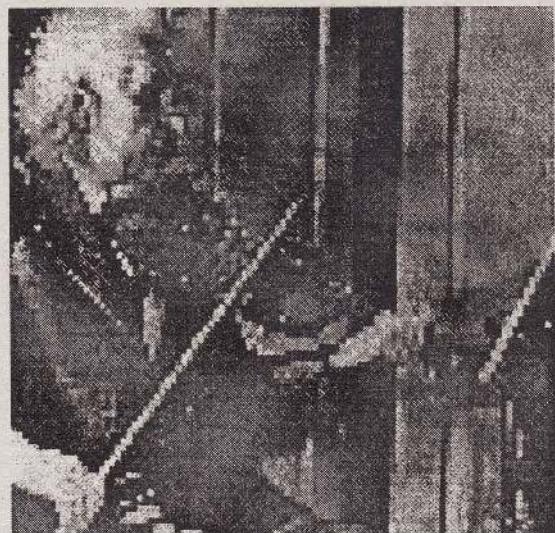
இவ்வருடத்துடன் இவர் இறந்து 50 வருடங்கள் ஆகிய பின்னரும் இன்னமும் விஞ்ஞானிகள் மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டே இருக்கின்றார். அவர் கூறிய கருத்துக்களின் உண்மையை இன்னும் விஞ்ஞானிகள் தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். ஜனஸ்ராணால் எழுதப்பட்ட இறுதி வரிக-

கையே மேலுள்ள படத்தில் காண்கிறீர்கள்.

ஜூன்ஸ்ரெனின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை

ஜன்ஸ்ரைன் பெளதிகவியலில் தலைசிறந்த விஞ்ஞானியாக இருந்தாலும் அவரிடம் பல சிறப்பான குணங்கள் இருந்தன. அத்துடன் அவர் வாழ்க்கையிலும் பல விநோதமான நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளன. ஜன்ஸ்ரைன் போலவே அந்திகழ்வுகளும் உலகப் புகம் பெற்றவையாகிவிட்டன.

ஜனஸ்ரென் திறமையாக வயலின் வாசிக்கக் கூடியதோரு இசைப்பிரியர். தான் ஒரு விஞ்ஞானியாகியிருக்காவிட்டால் நிச்சயமாக ஒர் இசைய-

மைப்பாளராக ஆகியிருப்பேன் என ஒரு முறை அவரே கூறியுள்ளார். ஜன்ஸ்ரைனின் தாயார் பெனலின் (Pauline) திறமையாக பியானோ (Piano) வாசிக்கக் கூடியவராக இருந்தார். அதனால்தான் ஜன்ஸ்ரைனிற்கும் இசையில் ஆர்வம் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். ‘நான் ஒரு சின்னப்பெண்ணாக இருந்தும் ஜன்ஸ்ரைனுடன் காதலில் வீழ்ந்ததே அவரிடமிருந்த வயலின் இசைத்திறமையால்தான்’ என ஜன்ஸ்ரைனின் இரண்டாவது மனைவி எல்சா (Elsa) கூறியிருந்-

தார் ஜன்ஸ்ரைன் வயலின் மாத்திரமல்ல பியா-
ணோவும் திறமையாக வாசிப்பார் என்றும் அவர்
பொதிகவியல் ஆராய்ச்சிகளில் போது ஆழமாக
சிந்திப்பார் என்றும் அந்நேரங்களில் எப்போதும்
பியானோ வாசிப்பார் என்று எல்லா கூறியின்னார்.
அத்துடன் அவரின் மகத்தான பல கண்டுபிடிப்பு-
களிற்கு இசையும் மிகவும் உதவியிருக்க-
வேண்டும் என பலர் நம்புகின்றார்கள். உண்மையிலேயே ஜன்ஸ்ரைன் தனது 17ஆவது வயதிலேயே,
அதாவது பாடசாலையில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே, வயலின் நன்றாக
வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டாராம்.

பொதிகவியலில் ஜன்ஸ்ரைனால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட விடயங்கள் மிக முக்கிய மாணவையாக இருந்ததால் அவற்றிற்கு உலகப்புகழ் கிடைத்தது. ஆயினும் நிஜ வாழ்க்கையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் சரியாக நடக்கவில்லை என்றும் கூறுவர். உதாரணமாக ஜன்ஸ்ரைனின் முதலாவது மனைவி மில்வா மேரிக்கு (Mileva Maric) ஜன்ஸ்ரைனைவி முன்று யைது அதிகம் அவரும் ஒரு பொதிகவியல் மாணவையாக இருந்தவர். இருவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து படிக்கும் காலத்தில் ஒன்றாக சில ஆராய்ச்சிகள் செய்து அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மில்வாவின் பல நிட்டங்கள் ஜன்ஸ்ரைனின் கண்டுபிடிப்புகளிற்கு உதவினே என்று கூறுகிறார்கள். அத்துடன் ஜன்ஸ்ரைன் தனது மனைவியிடமிருந்து திட்டங்களைத் திருத்தான் மேற்கொண்டார் எனக் குற்றம் கூறுவோரும் உள்ளனர். அப்படியானால் அவர்களின் திருமணத்திற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ மில்வாவினால் தனியாக ஏன் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் தெரியும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை என ஜன்ஸ்ரைனிற்கு ஆதரவானவர்கள் கேட்கிறார்கள். மில்வா ஜன்ஸ்ரைனிற்கு பல வழிகளில் உதவியாக இருந்திருக்கலாம். அல்லது சிலவேளைகளில் ஜன்ஸ்ரைனின் கண்டுபிடிப்புக்களைச்

சரிபாரத்து இருக்கலாம். அல்லது முக்கியமான விவாதங்களில் பங்கேற்று இருக்கலாம். அதற்காக ஜன்ஸ்ரைன் அவரின் திட்டங்களைத் திருத்தான் முக்கியமான கண்டுபிடிப்புக்களைத் தனது இறுதி முச்சுவரை தொடர்ந்தார் என்று கூறுவது பொருத்தமற்றதென்றே நான் கருதுகின்றேன்.

ஜன்ஸ்ரைன் தனது முதலாவது மனைவியான மில்வாவிற்கு உண்மையுள்ள ஒரு கணவனாக இருக்கவில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் திருமணத்திற்கு முன்னரே லிசேஸ் (Liseri) என்றொரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்நேரம் ஜன்ஸ்ரைன் வெளியிட மொன்றிருக்குச் சென்றிருந்தார். அவர் தனது பெண் குழந்தையைப் பார்க்காமலேயே அதை யாருக்கோ தத்துக்கொடுக்கச் சொல்லி மில்வாவை வற்புறுத்தியதாகக் கூறுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் அப்பெண் குழந்தைக்கு என்ன நடந்தது என்ற விடயம் இன்று வரை யாருக்கும் தெரியாது.

ஜன்ஸ்ரைன் - மில்வா திருமணத்தின் பின் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன. ஜன்ஸ்ரைனிற்கு அவரின் மச்சாள் எல்லாவுடன் (Elsa) காதல் பிறந்ததும் மில்வாவை விவாகரத்துச் செய்தார். அதன் பின் அவர் தனது மகன்களைப் பற்றிக் கூடக் கவலைப்பாமல் வாழ்ந்தாராம். மேலும் இவரின் இரண்டாவது மகன் தனது தகப்பனைப் பிறந்த கவலையில் மனதோயாளியாக நோய்வாய்ப்பட்டு இந்தபொழுது அவரின் இறுதிச் சடங்குகளுக்குக் கூட ஜன்ஸ்ரைன் போகவில்லையாம். ஜன்ஸ்ரைனின் இரண்டாவது மகன் ஹன்ஸ் அல்போர்ட் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் திங்டு கவிபோளியாவில் காலமானார். எவ்வாறாயினும் மில்வாவுடன் விவாகரத்துப் பெற்றபோது செய்துகொண்ட ஓய்ந்தத்தை மதித்து அவருக்கு நோபல் பரிசாகக் கிடைத்த பணம் அனைத்தையும் மில்வாவிற்கே கொடுத்தார்.

ஜன்ஸ்ரைன் எல்லாவை விரும்பி மணம் முடித்தாலும் சில வருடங்களின் பின் அவரின் நன்பர் ஏருவரின் மருமகளையும் (Betty Neumann) காதலித்தாராம் இவர்களின் தொடர்பு எல்லாவிற்குத் தெரிந்தபோதும் அவர் அதை தீர்க்கவில்லையாம். இந்தக் காதலும் 1924ஆம் ஆண்டு வரைதான் நீடித்ததாம். அத்துடன் 1936ஆம் ஆண்டு எல்லா இறந்த பின்னர்க்கூட ஜன்ஸ்ரைனிற்கு வேறும் பல பெண்களுடன் தொடர்பு இருந்ததாம். பெண்களின் தொடர்பினால் தான் ஜன்ஸ்ரைன் இவ்வளவு பாரிய கண்டுபிடிப்புக்களை செய்ய முடிந்ததென்றாலும் சிலர் விவாதிப்பர். அதனால்தானோ என்னவோ ஜன்ஸ்ரைன் போல் கண்டுபிடிப்புக்களை மற்றவர்களால் மேற்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. எப்படியிருந்தாலும் இவ்வளவு பெண்களின் தொடர்பு எல்லோருக்கும் இலகுவில் கிடைத்துவிடாது. ஆனால் ஜன்ஸ்ரைனின் வசீகரத் தோற்றமும் புகழும்தான் பல பெண்களைக் கவர்ந்திருத்திருக்கவேண்டும்.

ஜன்ஸ்ரைனிற்கும் அவனது முதலாவது மனைவி மிலீவாவிற்குமிடையில் பரிமாறப்பட்ட காதல் கடிதங்கள் ‘அல்போர்ட் ஜன்ஸ்ரைனின் சேகரிக்கப்பட்ட கடிதங்கள்’ *Collected Papers of Albert Einstein* என்னுமோரு புத்தகமாக பிரினிஸ்ரன் (Princeton) பல்கலைக்கழக பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்பத்தகத்தில் பல சுவையான, கிணகிணுப்பான விடயங்கள் இருக்குமா என்று தேடினால் இல்லை! இக்கடிதங்களில் பெரும்பாலும் தனது ஆராய்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களையே தனது மனைவியுடன் பரிமாறியுள்ளார். அதனால் தானோ என்னவோ அவர்களின் திருமண உறவு விவாகரத்தில் முடிந்ததோ தெரியவில்லை!

ஜன்ஸ்ரைனால் உருவாக்கப்பட்ட சிறப்புத் தொடர்பியல் (*Special Relativity*) கொள்கைகள் கூட ஹென்றிக்லேரன்ஸ் (Hendrik Lorentz),

ஹென்றி போயின்கேர (Henri Poincaré) போன்றோரின் கண்டுபிடிப்புகளில் இருந்து திருடப்பட்டவை என்று கூறுவார்கள். ஏனெனில் ஜன்ஸ்ரைனின் 1905 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறப்புத் தொடர்பியல் பற்றிய கட்டுரைக்கும், 1904 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த லோரன்ஸ் இனதும், பொயின்கேர் இனதும் கட்டுரைகளுக்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருந்தன. ஆனால் ஜன்ஸ்ரைன் தான் அக்கட்டுரைகளைப் பார்க்கவில்லை என்று கூறியதுடன் தான் எழுதிய கட்டுரைகளிலும் அவற்றை உசாத்துணை நால்களாகக் குறிப்பிடவில்லை.

இதேபோலத்தான் ஜன்ஸ்ரைனின் பொதுத் தொடர்பியல் கொள்கையிலும் சிலர் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஜன்ஸ்ரைன் தனது பொதுத் தொடர்பியல் கட்டுரையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு ஜந்து நாட்களுக்கு முன்னால் டேவிட் ஹில்பேர்ட் (David Hilbert) என்றும் விஞ்ஞானி பொதுத் தொடர்பியல் கொள்கையை ஆராய்ந்து முடித்திருந்தாராம். இருவரின் கண்டுபிடிப்புக்களிலும் பல ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றனவாம். ஆயினும் ஹில்போடின் கட்டுரையில் பொதுத் தொடர்பியலுக்குத் தேவையான புலச்சமன்பாடுகள் இருக்கவில்லை என்றால், ஆனால் ஜன்ஸ்ரைன் புதிய வெளிநேர கேத்திர்கணித முறையொன்றை உபயோகித்திருந்தார் என்றால் இந்த இருவரினதும் கட்டுரைகளை ஆழாக ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் கூறியுள்ளனர்.

* ஜன்ஸ்ரைனின் இரண்டாவது மனைவி

ஜன்ஸ்ரைனின் இரண்டாவது மனைவி எல்லா அவரின் மச்சாள் ஆகும். இவர்கள் இருவருக்குமிடையோன வயது வித்தியாசம் அதிகமாக இருந்தது. அவர் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருந்தாலும் பொருத்தமற்ற விதமாக அலங்காரம் செய்திருப்பாராம். அவரின் தலைமுடியை அவரே வெட்டிக்கொள்வாராம். அவரே ஒரு முறை எமது வீட்டில் கத்தரிக்கோல் இருக்கும்போது ஏன் தலைமுடி வெட்டுபவர்களுக்கு பணத்தைக்

கொடுத்து வீணாக்க வேண்டும்? எனக் கூறியுள்ளார்.

ஜன்ஸ்ரைன் பற்றி எல்லா கூறும்போது, ஜன்ஸ்ரைனுக்கு அவரின் பெளதிகவியல் கொள்கைகள் பற்றி சம்பந்தமில்லாதவர்கள் கேட்டால் பிடிப்பதில்லை என்று கூறியுள்ளார். அத்துடன் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களிடம் ஜன்ஸ்ரைனிடம் அவரின் பெளதிகவியல் கொள்கைகள் பற்றி எதுவுமே கேட்கவேண்டாம் என எல்லா அறிவுறுத்துவாராம். அத்துடன் ஜன்ஸ்ரைன் தன்னைப் படம் எடுப்பதையும் தனது படத்தை வரைய விரும்பும் ஓவியர்களுக்கு முன்னால் அம்சந்திருப்பதையும் ஒருபோது விரும்பவில்லையாம். ஜன்ஸ்ரைன் ஒரு முறை புகைவண்டியில் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது அவரின் முன்னால் இருந்த ஒருவர் நீண்டநேரமாக ஜன்ஸ்ரைனை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு இறுதியில் நீங்கள் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள் எனக் கேட்டுள்ளார். அதற்கு ஜன்ஸ்ரைன் தான் ஒரு ஓவியரின் மாதிரி (Model) என்று கூறினாராம். மேலும் ஜன்ஸ்ரைனுக்கு கையெழுத்திட்டுக் கொடுப்பதிலும் (Autograph) விருப்பம் இருந்தில்லையாம். ஆயினும் ஒரு காலத்தில் தான் கையெழுத்திட்டுக் கொடுப்பதற்குப் பணம் அறவிட்டு. அப்பணத்தை வேறு போது விடயங்களுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்துள்ளார்.

ஒரு முறை ஜன்ஸ்ரைனின் இரண்டாவது மனைவி எல்லாவிடம் உங்களுக்கு ஜன்ஸ்ரைனின் தொடர்பியல் கொள்கை புரியுமா? என அவரின் நண்பி ஒருவர் கேட்டுள்ளார். அதற்கு அவர் சிரித்துவிட்டு ஜன்ஸ்ரைனிற்கே அக்கொள்கை முழுமையாகத் தெரியாது எனக்கூறியுள்ளார். அத்துடன் ஜன்ஸ்ரைன் எப்பொழுதும் ஒரு கனவைகில் சிந்தித்தபடியே இருப்பார் என்றும் குடும்பத்துடன் சேர்ந்திருந்தோ சாப்பிட்டதோ மிகவும் குறைவு என்றும் எல்லா கூறியுள்ளார். ஜன்ஸ்ரைனின் சாப்பாட்டைப் பெரும்பாலும்

அவரின் படக்கும் அறைக்கே கொண்டுபோய் எல்லா கொடுப்பாராம். ஜன்ஸ்ரைன் ஒரு வார்த்தைகூட பேசாமல் சிந்தித்தபடியே இருப்பாராம்.பின் நீண்டநேரம் கழித்து எல்லாவைக் கூப்பிட்டு ஆறிப்போன சாப்பாட்டை மீண்டும் குடாக்கித் தரும்படி கேட்பாராம். இவ்வாறு நாங்கள் யாராவது எமது மனைவியிடம் கேட்க நேர்த்தால் அதோ கதிதான்! அடுத்த நேரச்சாப்பாடே மேசைக்கு வராது. எல்லாவிற்கு நிறைய பொறுமை இருந்திருக்க வேண்டும்! ஜன்ஸ்ரைன் ஆழமாக சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது யாரும் கதைப்பதை விரும்புவதில்லையாம். ஆனால் ஏனைய நேரங்களில் மிகவும் சாதாரணமாகக் கலகலப்பாக எல்லோருடனும் பழகுவாராம்.

எல்லாவின் கழுத்தில் தந்தங்கள் கோத்த தங்கச்சங்கிலி ஒன்று எப்போதும் இருக்குமாம். அவரை அவரின் நண்பி ஒருவர் “இந்த தந்தங்கள் எகிப்திலுள்ள யானைகளின் தந்தமா?” எனக் கேட்டுள்ளார். அதற்கு எல்லா “இல்லை இல்லை! இவை எனது பிள்ளைகளின் விழுந்த பல்லுகள், அவை எனக்கு எகிப்திய யானைத் தந்தங்களை விட. பெறுமதியானவை” எனக் கூறியுள்ளார்.

ஜன்ஸ்ரைனிற்குக் கிட்டத்தட்ட 51வயது இருக்கும்போது விருந்தினர் ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் ஏதோ வினவியுள்ளார். அதற்கு “எனக்கு ஆங்கிலத்தில் தெரிந்த ஒரே ஒரு சொல் மலசலகூடம் (Water Clost) என ஜன்ஸ்ரைன் கூறியுள்ளார். அதற்கு அவ்விருந்தினர் “பரவாயில்லையே மிக முக்கியமான சொல்லொன்றைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறீர்கள்” என்று கூற ஜன்ஸ்ரைன் மனம் விட்டுச் சிரித்தாராம்.

ஜன்ஸ்ரைன் சந்தித்துக் கதைத்தவர்களில் மிக முக்கியமானவர்களுள் ஒருவர் நோல் பரிசு பெற்ற இந்தியக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாசூர் ஆவார். இருவரும் 1930 ஆம் ஆண்டு சந்தித்திருக்கிறார்கள்.

ஜன்ஸ்ரைனிடம் உங்களால் எவ்வாறு பொதிக வியலில் மகத்தான கண்டுபிடிப்புக்களை மேற்கொள்ள முடிந்தது? என்று கேட்டபோது நான்கு பொதிகவியல் மேதைகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களே எனது கொள்கைகளிற்கு அத்திவாரம் இட்டவர்கள் எனக் கூறியுள்ளார். கலிலியோ கலிலி (Galileo Galilei 1564 -1642), சேர் ஜசக் நியூட்டன் (Sir Isacc Newton -1642 - 1727), ஹென்றிக் லோரன்ஸ் (Hendrik Lorentz, 1853 -1928), ஜேம்ஸ் கிளாக் மாக்ஸ்வெல் (James Clerk Maxwell, 1831 - 1879) ஆகிய நான்கு விஞ்ஞானிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு அவர்களே தனரு பொதிகவியல் கொள்கைகளைத் தாங்கி நிற்கும் நான்கு தூண்கள் எனக்கூறினார்.

பீற்றர் பக்ஸி (Peter Buckley) என்பவர் “தனிப்பட்ட அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்ரைன்” (The Private Albert Einstein) என்றோரு புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவர் ஜன்ஸ்ரைனின் நெருக்கமான நண்பர் ஒருவரின் மகனாவார். அவர் தனது புத்தகத்தில் ஜன்ஸ்ரைன் குளியல் அறையில் பாடுவது முதல், அவர் புகைக்கும் சுக்காஸில் இருந்து வரும் மணம், அவர் அணிந்த உடுப்புக்கள், அவரின் சாப்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள், அவர் சென்ற இடங்கள் எனப் பலதரப்பட்ட விஞ்ஞானியில்லாத விடயங்களை எழுதியுள்ளார். உதாரணமாக ஜன்ஸ்ரைன் வலதுகைப் பழக்கம் உள்ளவராம். ஜன்ஸ்ரைன் மாமிசு உணவு உண்ணும் பழக்கம் உள்ளவராக இருந்தாராம். ஆனால், அவரது வாழ்க்கையின் இறுதியாண்டில் மாமிசு உணவுகளைத் தவிர்த்து மரக்கறி உணவுகளை மட்டுமே உண்டாராம்.

ஜன்ஸ்ரைன் பிறரைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களும் மிகவும் பிரபலமானவை. உதாரணமாக மாக்ஸ் பிளாங்கு பற்றிக் கூறும் போது “நான் அறிந்த சிறந்த மக்களில் அவரும் ஒருவர்

ஆனால் அவருக்கு பொதிகவியலில் விளக்கமில்லை” என்று கூறினார். மேரி கியுரி (Marie Curie) அம்மையார் பற்றிக் கூறும்போது, “அவர் மிகவும் புத்திசாலியானவர். ஆனால், அவர் மனதை உருக்கக்கூடிய இயல்பைக் கொண்டிருந்தாலும் எவரையும் பயப்படுத்தும் அளவிற்குக் கவர்ச்சியாக இல்லை” என்று கூறினார். நெய்லஸ் போர் பற்றிக் கூறுகையில், ‘அவர் ஒரு சிறந்த அறிவாளி. அவரின் சிந்திக்கும் ஆற்றலில் எனக்கு முழு நம்பிக்கை உள்ளது’ எனக் கூறினார்.

தனது முதலாவது மனைவி மிலீவா பற்றி ஜன்ஸ்ரைன், “அவர் ஒரு சிறேகிதம் இல்லாத, ஒருவரின் மனதைப் பறிந்து நடக்காத, வாழ்க்கையிலிருந்து எதையுமே பெறவிரும்பாத ஒரு சிருஷ்டப்பு” எனக் கூறியுள்ளார்.

இதேபோல ஜன்ஸ்ரைன் பற்றிப் பிறர் கூறிய கருத்துக்களும் பிரபலமானவை. ஜன்ஸ்ரைனின் பொதுத் தொடர்பியல் கொள்கைபற்றி ஜே. ஜே. தொம்சன் (J.J. Thomson) என்ற விஞ்ஞானி ‘மனித சிந்தனையின் சரித்திரத்திலேயே மகத்தான அடைவு’ எனக் கூறினார்.

பொதிக சமுகத்தில் ஜன்ஸ்ரைன் பிரபலமடையத் தொங்கியதும் “இந்தப் புகழ் எல்லாம் அவரின் மனித இயல்பிலும் கேடு விளைவிக்கக்கூடிய ஆகிகத்தைக் கொண்டு வராது என நம்புகின்றேன்” என்று அவரின் முதலாவது மனைவி மிலீவா கூறினார். ஒரு முறை நெய்லஸ் போர் (Niels Bohr) ‘கடவுளுக்கு எதைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவதை நிறுத்து’ என்று ஜன்ஸ்ரைனிற்குக் கூறினார்.

ஒரு முறை ஆதர் எந்றனிடம் ஜன்ஸ்ரைனின் தொடர்பியல் கொள்கை உலகிலேயே முன்று பேருக்கு மட்டுமே புரியும் என்கிறார்களே, உண்மையா? என்று கேட்டபோது அவர் ஆழமாகச் சிந்தித்துவிட்டு ‘அந்த முன்றாவது நபர்

யாவர்ண்றுதான் நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்றாராம்.

ஜன்ஸ்ரைன் குழந்தையாக இருந்தபோது நீண்டகாலமாக அவரால் பேசமுடியவில்லையாம். ஒரு கணம் அவரின் பெற்றோர்கள் அவர்உடையோ என்று கூடப் பயந்தார்களாம்.

ஜன்ஸ்ரைன் பாடசாலையில் பாடக்கும்போது அவரின் ஆசிரியர்களுக்கு அவரைப் பிடிப்பதில்லையாம். ஜன்ஸ்ரைன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அவரின் ஆசிரியர்களால் பதில் கூறமுடியாமல் போனதே இதற்கு முக்கிய காரணம் என்று கூறுகின்றார்கள். ஜன்ஸ்ரைனிற்கு 16 வயதாக இருக்கும்போது ஒருநாள் “ஓஸியின் வேகத்துடன் நாம் ஓடினால் ஒனி நிலையாக நிற்குமா? என்று தனது ஆசிரியர் ஒருவரிடம் கேட்டுள்ளார். அப்போது அவரின் ஆசிரியர்களால் பதில் கூறமுடியவில்லை. ஆயினும் 10 வருடங்களின் பின்னால் அக்கேள்விக்குரிய பதிலை அவரே கண்டுபிடித்துச் சிறுப்புத் தொடர்பியல் கொள்கையை உருவாக்கினார்.

ஒரு முறை ஜன்ஸ்ரைன் தனது நண்பர் ஒருவருடன் நடந்து போகும்போது திடிரென மழை பெய்ததாம். அவர் உடனே தனது தொடர்பியைக் கழற்றி, அதைத் தனது மேற்சட்டையினுள் மறைத்தாராம். அப்போது அவரின் நண்பர் “ஏன் அப்படிச் செப்பிரிர்கள் மழையில் நன்றாகவிடப் போகிற்கள்” என்றாராம். அதற்கு ஜன்ஸ்ரைன் “மழையில் நன்றாக எனது தொடர்பி பழுதாகிவிடும். ஆனால் எனது தலை மயிரிற்கு எதுவும் நடக்காது” என்று கூறினாராம்.

அமெரிக்காவிலுள்ள பிரின்ஸ்டன் உயர் கல்லி நிறுவனத்தில் வேலை செய்ததற்கு ஜன்ஸ்ரைன் தான் முதலாவதாக அந்த நிறுவனத்தாலேயே அழைக்கப்பட்டவராவார். அப்போது அந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாகியிடம் ஜன்ஸ்ரைனிற்கு எவ்வளவு

சம்பளமும் வழங்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்ததாம். ஆனால், கொடுக்கவே முடியாத தொகையைன்றைச் சம்பளமாகக் கேட்டாராம். அத்தொகை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு மிகமிகச் சிறியதாக இருந்ததால் அந்நிர்வாகி கூடிய சம்பளத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஜன்ஸ்ரைனைக் கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டியிருந்ததாம்.

ஜன்ஸ்ரைனின் காலத்தில் வாழ்ந்த பனிச் வெநாப்மான் (Banesh Hoffmann) எவ்வாற் தான் ஜன்ஸ்ரைனை முதல்முதல் சந்தித்த அனுபவத்தைப் புத்தகமொன்றில் எழுதியிருந்தார். ஜன்ஸ்ரைன் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானி என்பதால் அவர் பயந்து பயந்து போய் மெதுவாகக் கதவைத் தட்டியிருக்கிறார். உள்ளேயிருந்து வாருங்கள் என்று குரல் வந்ததாம். அந்த வாருங்கள் என்ற ஒரு சொல்லிலேயே வரவேற்றும், அதேநேரம் என்ன வேண்டும்? என்ற கேள்வியும் இருந்ததாம். ஜன்ஸ்ரைன் அப்போது தனது நீண்ட சக்கானைப் புகைத்தபடி ஏதோ கணிப்பீடுகள் செய்துகொண்டிருந்தாராம். வெநாப்மான் தனது பௌத்திகவியல் பிரச்சினையைச் சொல்லத் தொடங்க அவற்றைக் கரும்பலகையில் எழுதி எழுதிச் சொல்லும்படி கேட்டாராம். அப்போது தான் தன்னால் அப்பிரச்சினையை உணரமுடியும் என ஜன்ஸ்ரைன் சொன்னாராம். பின்னர் வெநாப்மான் சொல்லிக் கொண்டு போகும்போது இடையறித்த ஜன்ஸ்ரைன் “மெதுவாகச் சொல்லிக் கொண்டு போங்கள் என்னால் எதையுமே விரைவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாது” என்று கூற அவர் ஏங்கிலிட்டாராம்.

ஒரு முறை ஜன்ஸ்ரைனும் வெநாப்மானும் ஒரு விடயத்தைப் பற்றி விவாதித்தபடி பிரின்ஸ்டனின் வீதியொன்றில் நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்களாம். அன்று அங்கு ஒரு பெரிய உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி நடைபெற இருந்ததாம். அதற்காக மாணவர்களின் பெற்றோரும் பழைய மாணவர்களும் அங்கு கூடியிருந்தனர். ஜன்ஸ்ரைன்

வருவதைக் கண்டவுடன் அவர்களெல்லாம் உதைப்பந்தாட்டத்தை மறந்து ஜன்ஸ்ரைரைன் நோக்கி ஓடி வந்தார்களாம் ஆனால், ஜன்ஸ்ரைரைன் தன்னைச் சுற்றி நடப்பதை உணராமல் சாதாரணமாக விவாதிப்பார் நடந்துகொண்டே போனாராம். அதாவது ஜன்ஸ்ரைரைன் ஒரு விடயத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவருக்கு அவரைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதை அவர் உணர்வதில்லையாம். அந்த அளவிற்கு அவரால் மனதை ஒருமுகப்படுத்தச் சிந்திக்க முடிந்தால்தான் இவ்வளவு பாரிய கண்டுபிடிப்புக்களை மேற்கொள்ள முடிந்திருக்க வேண்டும்.

ஜன்ஸ்ரைரைனின் இரண்டாவது மனைவி எல்ஷா இறந்தபோது அவர் மிகவும் கவலையடன் இருந்தாராம். அவருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வெறாப்மான் போயிருக்கிறார். துக்கம் விசாரித்து கதைத்துக் கொண்டிருந்த சிறிது நேரத்தில் இருவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தங்கள் ஆராய்ச்சி பற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினார்களாம் நீண்டநேரம் விவாதித்த பின்னர் இறுதியில் ஜன்ஸ்ரைரைன் “இது ஒரு சந்தோசமான நாள்” எனக் கூறினாராம். அதாவது அவருக்கு எல்ஷா இறந்ததே மறந்து போய்விட்டதாம். அதுதான் அவரின் மகத்தான சக்தி. பெளதிகவியலில் ஒரு விடயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினால் அவர் தனது உலகையே மறந்துவிடுவார்.

ஜன்ஸ்ரைரைன் எப்போதும் இயற்கையில் உள்ள பொருள்களின் இயல்புகளுக்கும் பெளதிகத்திற்கும் இடையேயான தொடர்புகளைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பாராம். ஒரு முறை கடற்கரை மனைவில் வெறாப்மான் உடன் நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தாராம். அப்போது கால்கள் மனைவில் புதைய வெறாப்மானைப் பார்த்து “மிகவும் காய்ந்த மண்ணிலும், முழுவதும் நீரில் அமிழ்ந்துள்ள மண்ணிலும் நடக்கும்போது கால்கள் புதைகின்றன. ஆனால் ஈரமாக இருக்கும் மண்ணில் நடந்தால் கால்கள் புதையாது. இது

எப்படியோன்று தெரியுமா? என்று ஜன்ஸ்ரைரைன் கேட்டாராம். அதற்கு வெறாப்மானால் உடன் பதிலளிக்க முடியவில்லையாம். பின்னர் ஜன்ஸ்ரைரைன் அதை மிக அழகாக விளங்கப்படுத்தினாராம். சரி என்ன விளக்கம் கொடுத்திருப்பார்? எனச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்களால் விடையளிக்க முடியுமா?

ஜன்ஸ்ரைரைனின் வேலைகள் பெரும்பாலும் பென்சில், போய்ரின் உதவியடனேயே நடந்தேரின. ஏனெனில், அவை சாதாரண வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களாக இருந்தன. அதனால் அவரின் கொள்கைகள் எப்போதும் சச்சரவுகளை ஏற்படுத்தினது மாத்திரமல்லாமல் பல்லரைக் கோபப்படவும் வைத்தது. உண்மையிலேயே அவருக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்படுவதாக நடித்தார்களாம். இதுவும் ஜன்ஸ்ரைரைன் மீது நோபல் பரிசுத் தேர்வுக்குமுனினருக்கு இருந்த கசப்பன்றவே காரணமெனக் கூறப்படுகிறது.

ஒரு முறை பிறின்ஸ்ரைனில் ஜன்ஸ்ரைரைன் 70ஆவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாட நடந்த மாநாடு ஒன்றில் நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானியொருவர் ஜன்ஸ்ரைரைனின் கொள்கைகளின் மகிமைகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தாராம். பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேச வார்த்தைகள் வராமல் தடுமோறி. இறுதியில் தனது கைக்கடிகாரத்தைத் தொட்டுக்காட்டி ‘இதெல்லாம் அவரிலிருந்துதான் வந்தது’ என்று பெருமையாகக் கூறி பேச்சை முடித்தாராம்.

அனுகண்டுக் தயாரிப்பின் அடிப்படைத் தக்துவும் ஜன்ஸ்ரைரைனுடையது

அரசியலும் ஜன்ஸ்ரைரைனின் வாழ்க்கையில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. நாசிகள் ஜேர்மன் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியவுடன் ஜன்ஸ்ரைரைனின் கொள்கைகள் பிழையானவை என உத்தியோகப்படுவதாகப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அதற்குரிய காரணம் அக்கொள்கைகள் ஒரு

யூதரால் உருவாக்கப்பட்டன என்பது ஆகும். அத்துடன் ஜேர்மனியில் இருந்த அவரின் சொத்துக்களைல்லாம் நாசிகளால் கவீகரிக்கப்பட்டன. இவற்றைவிட அவரின் உயிருக்கும் நாசிகள் விலை ஒன்றைத் தீர்மானித்திருந்தார்களாம்.

அமெரிக்காவிலுள்ள விஞ்ஞானிகளுக்கு ஜேர்மனியில் நாசிகள் அனுகண்ணத் தயாரித்து விடுவார்கள் என்ற பயம் இருந்ததாம். இதனால் அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் கடிதமொன்றை எழுதி அதை ஜன்ஸ்ரைனைக் கொண்டு கையொப்பமிட்டு அப்போதைய ஜனாதிபதி ருத்தெவஸ்டிர்கு அனுப்பினார்களாம். அந்தக் கடிதமே அமெரிக்க அரசு அனுகண்ணத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற துரதித்து முடிவை எடுக்க வைத்தது. ஆயினும் அனுகண்டுத் தயாரிப்பு முற்றசிபில் ஜன்ஸ்ரைன் எந்த விதத்திலும் சுடுபடவில்லை. ஆனால் ஜன்ஸ்ரைனின் பிரசித்த சமன்பாடான $E=mc^2$ என்ற சமன்பாடே அனுகண்டுத் தயாரிப்பின் அடிப்படைத் தத்துவமாக அமைந்தது. தனது சமன்பாடால் ஏற்பட்ட அழிவுகளை என்னிட ஜன்ஸ்ரைன் அனுகண்டுத் தயாரிப்பிற்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்த வண்ணமே இருந்தாராம். அத்துடன் நாசிகள் எந்த நாட்டின் மீதும் அனுகண்டுத் தாக்குதல் நடத்தாததால் தான் நவூராக அமெரிக்க அரசாங்கத்தை வழிநடத்தியதாகவும் என்னிட வகுத்தப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தாராம். ஆனால், மிக அன்மைக் காலங்களில் வெளிவந்த செய்திகளில் நாசிகள் அந்நாளிலேயே அனுகண்ணதைத் தயாரித்து வைத்திருந்தார்கள் என்ற உண்மை ஓரளவு வெளிவந்துள்ளது.

ஜன்ஸ்ரைன் பிரின்ஸ்ரனிற்கு சென்ற முதல் வந்ததில் வந்த நத்தார் பண்டிகையின் போது ஒரு சுவாரஸ்யமான நிகழ்வு நடந்ததாம். சில சிறு பிள்ளைகள் நத்தார் பாடல்களைப் பாடியாட அவரின் வீட்டு வாசலில் நீந்து நின்றார்களாம். பாடல் பாடி முடிந்ததாம் ஜன்ஸ்ரைனின் வீட்டுக்

கதவைத் தட்டி தாங்கள் நந்தார் பரிசுகள் வாங்க பணம் சேர்ப்பதாக ஜன்ஸ்ரைனிடம் கூறினார்களாம். ஒரு கணம் நில்லுங்கள் என்று கூறிவிட்டு உள்ளே சென்ற ஜன்ஸ்ரைன் தனது வயலினை எடுத்து வந்து, அந்தப் பிள்ளைகளிடம் நானும் பணம் சேர்க்க வருகிறேன் வாருங்கள் என்று தனது வயலினில் “அமைதியான இரவு” (*Silent Night*) என்ற பிரபல பாடலை இசைத்தபடி ஒவ்வொரு விடாக அச்சிறு பிள்ளைகளுடன் சென்று பணம் சேர்த்தாராம்.

ஜன்ஸ்ரைன் தனது தொடர்பியல் கொள்கை சரியானதா, தவறானதா என ஜன்ஸ்ரைனிடம் கேட்டபோது “எனது தொடர்பியல் கொள்கை சரியானதேன நிருபிக்கப்பட்டால் ஜேர்மனியர் என்னை ஒரு ஜேர்மன்காரன் என்றும் சவிஷ்காரர்கள் என்னை ஒரு சவிஷ்கிரியரை. பிரான்சு தேசத்தவர்கள் என்னை ஒரு பெரிய விஞ்ஞானி என்றும் அழைப்பார். ஆனால் தொடர்பியல் கொள்கை தவறைன நிருபிக்கப்பட்டால் பிரான்சு தேசத்தவர்கள் என்னை சவிஷ்காரன் என்றும் சவிஷ்காரர்கள் என்னை ஜேர்மனியரன் என்றும் ஜேர்மனியர் என்னை ஒரு யுதன் என்றும் அழைப்பார்கள் என்று கூறியிருள்ளார். (*If Relativity is Proved right, the Germans will call me a German, the swiss will call me a swiss Citizen and French will call me a great scientist. If relativity is proved wrong, the french will call me a swiss the swiss will call me a German and the German will call me a Jew*) அவரின் இக்கற்று மிகவும் பிரபலமானது. இதில் ஒவ்வொரு நாட்டவர்களும் எவ்வாறு அழைப்பார்கள் என்பதைவிட அந்நேரத்தில் அந்நாடுகளுக்கு இடையேயிருந்த அரசியல் நிலவரங்களையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. அதாவது அவரது தொடர்பியல் கொள்கை சரியென நிருபிக்கப்பட்டு அவர் பிரபலமட்டதால் அவரைச் சொந்தம் கொண்டாட அந்நாட்டவர்கள் உள்ளதை உள்ளபடியே

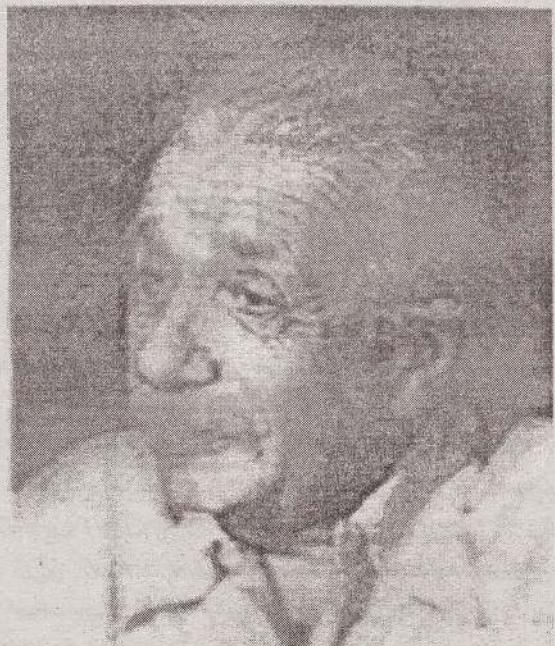
கூறுவார்கள். ஆனால் அவரது தொடர்பியல் கொள்கை தவறேன நிறுபிக்கப்படும் போது அந்நாடுகள் அவநுடன் தமக்குத் தொடர்பில்லை என்று கூறுவதோடு, ஒவ்வொரு நாடும் மற்றைய நாடுகளுடன் தமக்கிருந்த கச்சியணர்வகளையும் சேர்த்துக் காட்டும் ஆயினும் இன்று அவர் உலக நாடுகள் எல்லாம் சொந்தம் கொண்டாடுமளவிற்குச் சாதனை படைத்த விஞ்ஞான மேதையாக உள்ளார்.

அதேகமான பெற்றோர் கனுக்குத் தமது பின்னைகள் ஏனையோரால் போற்றப்படுவதைக் காணும் பாக்கிபாம் கிடைப்பதில்லை. அதேபோன்றே ஜன்ஸ்ரைனின் பெற்றோர்களுக்கும் ஏற்பட்டது. ஜன்ஸ்ரைனின் அப்பாவிற்குத் தனது மகன் ஒரு பொறியியராக வந்து தன்னுடைய வியாபாரத்தில் உதவேண்டும் என்று ஆசை இருந்தது. ஜன்ஸ்ரைன் சரியாகப் படிக்கவில்லை என்ற கவலையும் அலைக்கு இருந்தது. எப்படியோ ஜன்ஸ்ரைன் படித்து முடித்து வேலைக்குச் சேர்ந்த ஆண்டே அவரின் அப்பாவான ஹெர்மன் ஜன்ஸ்ரைன் (Herman Einstein 1847 - 1902) காலமாகிவிட்டார். அல்லே ந்தி! ஜன்ஸ்ரைனால் 1905 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் உலகை உலுக்கியதைப் பார்த்திருந்தால் அவர் நிம்மதியாக உலகை விட்டுப் போயிருப்பார். ஆயினும் ஜன்ஸ்ரைனின் தாய் அந்தேரும் உயிர்டன் இருந்தார். எனினும் ஜன்ஸ்ரைனுக்கு 1921 ஆம் ஆண்டிற்கான நோபல் பரிசு 1922 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டபோது அந்த மகத்தான் செய்தியைக் கேட்கத் தாயைச் கொடுக்கு வைக்கவில்லை. ஜன்ஸ்ரைனின் தாயார் பேளின் கோச் (Poulin Koch, 1858 - 1920) அதற்கு இரண்டு வந்தங்களுக்கு முன்னாலே காலமாகிவிட்டார். ஆயினும் ஜன்ஸ்ரைனின் தங்கை மாஜாவினால் (Maja, 1881 - 1951) அவரின் முழுத் திறமைகளையும் காணமுடிந்தது.

ஜன்ஸ்ரைன் கடவுளை நம்பினாரா இல்லையா

என்பது பலரது கேள்வி. ஜன்ஸ்ரைனின் தந்தையான ஹெர்மன் எந்த மதத்தையும் பின்பற்றுவது ஒரு யுதராக வழிப்பதாயாம். ஜன்ஸ்ரைன், பைபிள் ஒரு தேவலோகம் பற்றிய கதைகளின் தொகுப்பு என்று கருதியதோடு அவரின் சொந்தச் சமயத்தை அலைக்கு 13 வயது இருக்கும்போதே நிராகரித்தாராய். அந்தான் எந்த மதமும், மத சம்பிரதாயங்களும் தேவையற்றவை எனவும் கூறியுள்ளார். அவர் இருக்கும்பவரை தனது யுதமத்தைக் கூடப் பின்பற்றவில்லை. ஆயினும் தனது திட்டங்கள், கொள்கைகளைல்லாம் கடவுளிடமிருந்து தான் வந்தவை எனக் கூறியுள்ளார்.

ஜன்ஸ்ரைன் தனது நண்பர்களில் ஒருவரான வடகர் மேஜர் (Edgar Mayer) என்பவருக்கு 02-01-1915 தித்தியிட்டு எழுதிய கடுதமோன்றில் பின்பற்றுயாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “நீ ஒன்று கடவுள் ஆங்கிலேபரைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று

எனக்கு எழுதுகிறாய்?” எனக்கும் கடவுள் அல்லது ஆங்கிலேயர் இருவரிற்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு ஏதும் கிடையாது. கடவுள்

தனது குழந்தைகள் பலரை அவர்களின் அறியா-
யைக்காகத் தண்டிப்பதை நான் மிகவும் கவலை-
யடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இதற்கான
பொறுப்பை கடவுளே ஏற்கவேண்டும். கடவுள்
இல்லை என்பது மட்டுமே அவரை மன்னிக்கும்.

பிரீன்ஸ்ரனிலுள்ள கணிதத்துறைக் கட்டடத்தில்
ஜன்ஸ்ரைன் கடவுள் பற்றிக் கறியது பளிங்கில்
பதிக்கப்பட்டுள்ளதாம்.அநிலுள்ள வசனம் “கடவுள்
சாதுரியமானவர் ஆனால் அவர் குரோதமற்றவர்”
(God is Subtle, But he is not Malicious)
என்பதாகும். இதன் மூலம் ஜன்ஸ்ரைன் கூற
வந்தது என்னவென்றால் விஞ்ஞானிகள் தமது
பாதையில் கஷ்டந்களைக் காணலாம். ஆனால்
நம்பிக்கையின்மையைக் காணக்கூடாது என்பதா-
கும். அத்துடன் “இந்த அகிலம் மிகவும் சிக்கலா-
னது. அவ்வளவு சிக்கலான ஒன்றைக் கடவுள்
ஒருவரால்தான் உருவாக்க முடியும்” எனவும்
ஜன்ஸ்ரைன் கூறினார்.

ஜன்ஸ்ரைனின் கட்டுரைகளே இன்றும் பிரசித்தமானவை

ஜன்ஸ்ரைனின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எவ்வளவு
பிரபலமானவை என்பதை அறிவதற்கு அவரது
கட்டுரைகளை மேற்கோள்காட்டி வெளிவந்த
கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை எத்தனை
என்பதைப் பார்ப்பது அவசியமாகும். இதற்கு
அயெரிக்காவிலுள்ள பிலடெல்பியா (Philadelphia)
என்னுமிடத்திலுள்ள தொம்சன் ISI
நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் விஞ்ஞான மேற்கோள்
காட்டி (Science Citation Index) எனும்
புத்தகத்திலுள்ள தகவல்களின்படி 1900 ஆம்
ஆண்டிற்கு முதல் (அதாவது ஜன்ஸ்ரைனின்
கண்டுபிடிப்புக்கள் வெளிவர முன்னர்) வெளிவந்த
கட்டுரைகளை உசாத்துணையாக மேற்கோள்
காட்டிய கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 4
இலட்சங்களாகும். அத்துடன் 1930 ஆம் ஆண்டு-

முதல் (அதாவது ஜன்ஸ்ரைனின் கண்டுபிடிப்புக்களும் வெளிவந்த ஆரம்ப காலங்களையும்
சேர்த்துப் பார்க்கும்போது) வெளிவந்த கட்டுரை-
களை உசாத்துணையாக மேற்கோள் காட்டிய
கட்டுரைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 12
இலட்சங்களாகும்.

ஜன்ஸ்ரைனின் 1930ஆம் ஆண்டிற்கு முதல்
வெளிவந்த கட்டுரைகளில் ஆகக் கூடியதற்கும்
மேற்கோள் காட்டப்பட்ட கட்டுரை அவரின் பிழீ-
னன் இயக்கம் (Brownian Motion) பற்றியதும்,
அவரது Ph.D. கட்டுரைகளைப் பற்றியதுமாகும்.
இவை மொத்தம் 2600 தடவைகள் மேற்கோள்
காட்டப்பட்டுள்ளன. 1905 இல் வெளிவந்த
ஜன்ஸ்ரைனின் பிரபலமான சிறப்புத் தொடர்பியல்
கட்டுரை 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிட்டத்தட்ட
450 தடவைகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.
1935 இல் வெளிவந்த ஜன்ஸ்ரைனின் EPR
முரனோடி கட்டுரை சுமார் 2000 தடவைகள்
மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அன்மைக்காலமாக வெளிவரும் கட்டுரைகளை
அவதானித்தபோது ஜன்ஸ்ரைனின் கட்டுரைகளே
மீண்டும் முதலிடத்தைப் பெறுகின்றன. 1990 ஆம்
ஆண்டு முதல் 2003 ஆம் ஆண்டு வரை
வெளிவந்த கட்டுரைகளில் மேற்கோள் காட்டப்
பட்டிருந்த 1930 முன் வெளிவந்த கட்டுரைகளில்
கூட ஜன்ஸ்ரைனின் கட்டுரைகள் 3025 தடவைகள்
மேற்கோள் காட்டப்பட்டு முன்னணியிலுள்ளதைக்
காணலாம். இத்தரவுகளிலிருந்து ஜன்ஸ்ரைனின்
கட்டுரைகள் வெளிவந்து 60 ஆண்டுகளின்
பின்னர்கூட இன்றும் முன்னணியில் நிற்கும்
ஏராய்ச்சிகள் ஜன்ஸ்ரைனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
விதியங்களின் தொடர்ச்சியே என்பதை நாம்
உணர்ந்து கொள்ளலாம் அப்பேர்ப்பட்ட மகத்தான
விஞ்ஞானியைப் பற்றி அறிந்து கொண்டதையிட்டு
நாமும் பெருமை கொள்ளவேண்டும்.

சமய நிறுவனங்களும் சமூக நிறுவனங்களும்

ஜெகநாதன் தந்பரன்

அறிமுகம்

பண்டைய காலத்திலே சரி, சமகாலத்தினைப் பொறுத்தவரையிலூம் சரி, சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு அமைவாகத் தோற்றும் வெற்ற காரணத்தினாலும் சமயக் காரணங்களுக்கும், சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுவதனாலும் சமயம், சமூகம் இரண்டையும் இரு வேறுபாடான தற்காலிக நாம் நோக்குதல் என்று கடினமானதே, சமய நிறுவனங்களும் சமூக சேவைகளும் ஒருமித்துச் செயற்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் மாடுமென்று அதுவே பார்ம்பரியமாகவும் அமைந்து காணப்படுவதனை நாம் நோக்கவேண்டும். 'வேலன் வெறிபாடல்' என்கின்ற சமயக் காரணத்தினாடாகவே சமூகத்தின் மாற்றங்களினை ஏற்படுத்தத்தக்க "நாடகத்துறை" உருவாக்கிற்று என்பதனை தமிழ் நாடக மரபிலே/வரலாற்றிலே நாம் அதோன்களாம். இந்த வகையில் சமய நிறுவனங்களும் சமூக சேவைகளும் என்பதனை நாம் ஏற்றுவிவாக நோக்குதல் இன்று அவசியமாகவே உள்ளது.

அதிலூம் சமகாலத்தினைப் பொறுத்தவரையில் மக்களது தேவைகள் மாறிவரும் உலகிற்கு ஏற்ப நீண்டு கொண்டு செல்வதனாலும், சமயம்/மதம் என்பதனைத் தவிர மனிதன் வேறொன்றுக்கும் பயப்படாத நிலைமை உருவாகியுள்ளமையினாலும் அமைதி வேண்டியோ அன்றி தேவை கருதியோ சமூகம் அல்லது சமூகக் கட்டமைப்பு தேவைகளும் இடமாகச் சமய அமைப்புக்கள் காணப்படுவதனாலும் அல்லது இத்தகைய சேவைகளினை வழங்கிவருகின்ற அமைப்புக்கள் சமயச் சார் அமைப்புக்களாக அல்லது நிறுவனங்களாகக் காணப்படுவதனாலும், சமயம் என்பதனையும் சமூக சேவைகளினையும் நாம் மிக

நெருங்கிய துறைகளாகக் கொண்டு இரண்டுமே மக்களுடன் தொடர்படைய என்ற வகையில் ஓர் அறிமுகத்தினை வைத்துக் கொண்டு நாம் மேலதிக ஆய்வினை பேற்கொள்ளுதல் பொருத்த மானது இங்கு சமயம் என்பதும் போது இறைவன் வழியைப் பின்பற்றும் ஒழுக்கநெறி என்ற வகையில் அனைத்து மதங்களினையும் பிரதிநிதித் துவப்படுத்தினாலும் பிரதானமாக இந்து சமயத்தினையும், சமூகம் எனும் போது மக்களும் மக்கள் சார்ந்த இடம் எனவும் கொள்ளுதல் பொருத்த மானது என்றே எண்ணுகின்றோம்.

சமயம் - சமூகம் - ஓர் வரலாற்று மீண்டாக்கலை

ஆதிகாலம் தோட்டே சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் பல்வேறு தொடர்புகள் இருப்பதனை நாம் பல்வேறு ஆக்கர்கள் மூலம் எடுத்து நோக்கலாம். இயேசுவின் வரலாற்றினை நாம் எடுத்து நோக்கின் சமூகத்தின் (இயேசு மற்றும் சீடர்களினது) வாழ்க்கை முறைமை பின்பு சமயங்கியதனையும், புத்தர் பெருமானது வாழ்வு முறையை நோக்கிய சமயத்தவர்கள் பெற்றத்தினைக் கொற்றுவித்ததனையும் நாம் காண்கின்றோம். இவ்வாறே எனது சமூகக் காரணங்கள் அல்லது செயற்பாடுகள், அத்துான் கலை, கலாசாரப் பின்டிலமூலம் இந்து சமயத்தினைப் பொறுத்தவரையில் சமய அனுஷ்டானங்களாகவும், சமூக அங்கத்தவர்கள் யாவரும் இறைவன் வழி வழந்தவர்களாகச் சிறுஷ்டிக்கப்படும் முறைமைகளினை திருமண வையாவும், குரங்போர், கொலு வைத்தல், கொடியேற்றும் உட்பட்ட திருவிழாக்காலம் எனப்பல்வேறு முறைமைகளில் நாம் சமயத்துடன் தொடர்புபட்டதாகக் காண்கின்றோம். இவ்வாறே பல்வேறு சமயக் கட்டமைப்புக்கள் அல்லது செயற்பாடுகள் கூட சமயத்தினாடாக சமூகத்தின் ஒற்றுமையினை நன்கு எடுத்தியம்புவனவாகக்

காண்டிரூகின்றன. சமயத்தினைப் பொறுத்தவரை அங்கு ஒழுக்கம், அறம், அன்புக்கு அடைக்கலைதல்/கட்டுப்பால், ஒற்றுமை, பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளும், வழிமுறைகளினைக் கையாறும் வழிவகைகள் குறித்து பல்வேறு முறையைகளில் விளக்கங்களினை எடுத்துக் காட்டுவதனை நாம் காணலாம். அதிலும் நாம் இந்து, கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் மற்றும் போத்த மதங்களினை மதர்தியான வேற்றுமையினைத் தவிர்த்து மேற்படி விடயங்களினுடாக நாம் நோக்குவோமானால் அங்கு ஒற்றுமையினை நேர்ப்படுத்தும் வழிமுறைகளினைத் தெளிவாக எடுத்திப்படுவதனைக் காணலாம். இதனை நாம் மதர்தியான வேற்றுமை என்று கொண்டாலும் சமூக ரதியிலான ஒற்றுமைக்கு சமகாலத்தினைப் பொறுத்தரையில் மிகவும் அத்தியாவசியமாகக் காணப்படுகின்ற உலக சமாதானம் என்கின்ற விடயப்பற்படுக்கு அத்தியாவரமாக உறுதுமைக் கருத்தாக அமைந்து காண்டிரூவதனை நாம் நன்கு விளங்கிக் கொண்டு அதன் வழி செயற்படத் திடசங்கற்பம் கொள்ளல்வேண்டும்.

வரலாற்று ரதியாக இத்தகைய நிலையை உணராமல் கழிந்துவிட்ட காலங்களுக்கு மத்தியில் இக்காலத்தில் இவ் உண்மை நன்கு உணர்ப்பால் உலக சமாதானம் எட்டப்படும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை. இதனை அல்லது இத்தகைய அடிப்படைக் கருத்தினை நாம் பல்வேறு சமய வழிமுறைகளில் காணலாம். இந்துசமய வழிபாட்டு முறையைகளில் தேர்த்திருவிழா (அனைவரும் ஒன்றுகூடி வடம் பிடித்து ஒற்றுமையை நிலைநாட்டும்), கிறிஸ்தவ வழிபாட்டில் இறைவழிபாடு யாவும் நிறைவூற்ற பின்பு அஞ்சில் நிற்பவருக்கு அமைப்பண்டாவதற்கு வேண்டிய வழிபாடு (ஒருவரையொருவர் அன்புடன் அரவணத்து, முகம் நோக்கி அமைதியை வெளிப்படுத்தும் முறையை), முஸ்லிம் மக்கள் தொழுதையின் பின்பு ஒருவரையொருவர் கட்டிய-

வைத்து “இறைவன் துணை நிற்பாராக” என சகபாரையை மகிழ்வித்தல், பெள்த மதத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு அனைவருக்கும் தமது அன்பை வெளிப்படுத்தும் முகமாக நல்ல இன்முகத்துடன் ரைவேற்று நன்கு உபசரிக்கப்படும் பண்பு என சமயம் பலவாணாலும் அங்கு கூறப்படும் சமய, சமூகக் கருத்துக்கள் சமயத்தினூடாக வழங்கப்படுகின்ற சமூகச் சேவைகளினை (*The needs of the Society*) கிழுப்திப்படுத்துவதற்காகவும், “பல்வேறு வழிவகைகளில் சென்றாலும் செல்லுமிடம் ஒன்றே” என்ற முதுமொழி போன்று சமய நிறுவனங்கள் காட்டி நிற்கின்ற அடிப்படைக்கரு (*Main concept or theme*) மன அமைதி, சமூக ஒற்றுமை, (*Mental relief and cooperative manner among the society*) என்பதேயாகும்.

சமூக அமைப்புக்கள் சமய நிறுவனங்களுடன் தொடர்ந்து காணப்படுவது என்பதுவும் இங்கு எடுத்து நோக்கப்பட வேண்டிய பிரிதோரு பிரதான அம்சமாகவே காணப்படுகின்றது. வரலாற்றின் முன்னைய காலங்களினை நாம் எடுத்து நோக்கினால் இங்கு தனிப்பட்ட சிலருக்கு சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களுக்கு இறைவன் மீது உண்டான நம்பிக்கை காரணமாக அங்கு இறைவழிபாடு பல்வேறு வழிமுறைகளில் தோற்றும் பெறலாயிற்று.

குறிப்பிட்ட சில அங்கத்தவர்கள் சமூகமாக இணைந்து சமயத்தின் வடிவமாகிய கோவிலை உருவாக்கி அதன்வழி சமூகக் கட்டமைப்பு உருவாகியதாயிற்று எனினும் இறைவன் வழி ஒற்றுமை என்கின்ற முறையை அங்கு பின்பற்றிப்பாவில்லை என்றே கூறவேண்டும். ஏனெனில் சாதி, சமூக ரதியாக சமூகக் கட்டமைப்புக்கள் கிராம பிற்பட்ட பகுதிகளில் இன்றும் நிலைத்திருப்பதனை நாம் காணலாம். இவ்வாறான நிலைமை இன்று மிகமிக்க குறைந்து காணப்பட்டாலும் இன்றும் இத்தகைய நிலை காணப்படுவதனை,

உள்ளதனை எவரும் மறுக்கமுடியாது. இவ்வாறாக உருவாக்கப்பட்ட சமய அமைப்புக்கள் சில காலங்களின் பின்பு தமது வளங்களது அமைவுகளுக்கு ஏற்ப தமது சேவைகளினைப் படிப்படியாக விஸ்தரிக்கத் தொடங்கின. அல்லது மக்களது சமூகத்தினது தேவைகளுக்கு ஏற்ப சமய நிறுவனங்களது செயற்பாடுகள் அதிகரிக்கப்படலாயிற்று என்று கூடச் சொல்லலாம். (*The action of the religious organization was increased because of the needs of the society*)

இவ்வாறாகச் சமய நிறுவனங்கள் பின்வரும் வழிவகைகளில் சமூகச் சேவைகளினை வழங்குவதற்கு ஆரம்பித்தன.

- * இளைஞர், யுவதிகளுக்கான தலைமைத்துவம்
- * சமூகத்தினருக்கான வழிகாட்டல் முறைமைகள்
- * கல்விச் சேவைகள்
- * சிறுவர் இல்லம் உட்பட்ட புனர்வாழ்வுச் சேவைகள்
- * புகலிட வசதிகள்
- * விசேட, பிற தேவைகளில் மக்களுக்கு உதவுதல்

என ஆடிப்படை முதன்மையான விடயங்களினை மையப்படுத்தி சமூகச் சேவைகளினை வகைப்படுத்தச் செயற்பட்டன எனலாம்.

மேற்படி வழிவகைகளில் பல்வேறு சேவைகளினை சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு (*Services based on the needs of the society*) அமைவாகப் பல்வேறு மதங்கள் வழங்கி வந்த போதிலும் அவை ஒருமித்த கருத்தையே கொண்டிருந்தன. ஆயினும் ஆங்காங்கு சில இடங்களில் போட்டியும் அதன்பை பிரிவும் தோன்றலாயிற்று.

இவ்வாறான போட்டிகள் சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு அமைவாகச் சமய நிறுவனங்கள் தோற்றும் பெற்றதனால் அல்லது சமூகக் கட்டமைப்புகளுக்கு அமைவாகச் சமய அமைப்புக்கள் தோற்றிச் செயற்பாத் தொடங்கியதனால் ஏற்பட விளைவாகக் கருதலாம். எது எவ்வாறாயினும் மதம் என்கின்றோது அது அத்தகைய அனுகூமுறையென்றாலும் ஒந்றுமைக் கருத்தையே வலிப்பூர்த்துக்கின்றன என்ற அடிப்படைக் கருத்து முரண்படலாயிற்று. இதன் காரணமாக சில நடைமுறைச்சிக்கல்களும் முரண்பாட்டுச் சிக்கல்களும் உருவாக்க தொடங்கின.

உதாரணமாக நாம் சாதாரணமாக ஓர் கிராமப்பகுதியை எடுத்து நோக்கின் அங்கு சமய நிறுவனங்களின் அங்கமாகிய கோவில் மற்றும் சிறு அமைப்புக்கள் பகுதி மக்களுக்கு என சிறப்பாக தனித்தனியே போட்டியிட்டு இயங்குவதனை காணலாம். சாதி அல்லது தர நிர்ணயம் அல்லது ஒதுக்கப்பட்ட நிலைமை பாரம்பரியத்தினால் இந்நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் சமூகச் சேவைகளினை குறிப்பிட்ட சில வருத்திற்குள் மட்டும் செய்வதனாடாக அதனையும் போட்டியிட்டுக் கொண்டு சமூகசேவைகள் எதனையும் பெரிதாக சாதித்துவிட முடியாது. இதனையே நாம் வரலாற்றின் பல்வேறு செயற்பாடுகள் மூலம் காண்கிறோம். பாரம்பரியமாகக் கட்டிக்கூப்பாற்றிய சமூகத்தின் அமைப்பு முறைமை பற்றிய (ஜாதி அல்லது குலம்) ஆழமான மாற்றமுடியாத சிந்தனை காரணமாக பல்வேறு சிக்கல்கள் மக்கள் மனங்களில் சமய நிறுவனம் என்கின்ற போது மக்கு உடனே நினைவுக்கு வருவது கோவில் (கோ + இல் அரசன் (இறைவன் வாழ்கின்ற உறைவிடம் என்பதுவே) பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் மக்கள், மக்கள் கூட்டம் (சமூகம்) தமது மனீதியான விடுதலைகளுக்கு செல்வதுண்டு. மக்களது தேவைகள் அதிகரிக்கப்படும் போது சமய நிறுவனங்களது கட்டமைப்புக்க-

விலும் மாற்றங்கள் என்பது அவசியமாகிவிட்டது. அந்த வகையில் மதரீதியாக போட்டிகளும் தலைதாக்கின. எனினும் அனைத்து மக்களும் குறிப்பிட்ட ஏதோவொரு வகையில் சிறப்பாகச் சமூக சேவைகளினை ஆற்றி வருகின்றன. தியானம், யோகாசனம், அறநெறிப்போதனை, அடைக்கலம் வழங்குதல் என பல வழிமுறைகளில் ஆற்றப்படும் சமூக சேவைகள் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் சமய நிறுவனங்கள் அல்லது அமைப்புக்கள் என்கின்றபோது அங்கு போட்டியும், அதன் விளைவாக சில சிக்கல்களும் சமூகத்தின் முரண்பாடுகளும் சமயத்திற்குள் சமூகத்திற்குள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

சமகாலநிலைமை

மாறிவரும் நவீன உலகத்திற்கு அமைவாகப் பல புதிய கருத்துக்கள் அறிவியல் சார்ந்த அனுகு முறையைகள் தோற்றும் பெறுவதனால் குறித்ததொரு விடயப்பறப்பு சம்பந்தமான நிலையான கருத்து என்பது மக்களது மனங்களில் இல்லாத ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக பாரம்பரியக் கருத்துக்களையும் பண்பாட்டு, கலாசார அம்சங்களினையும் மட்டுமே பேணிக்காப்பாற்றியவாறு மக்கள் நம்பி வாழ்ந்து விடுவதென்பதும் இயலாத காரியமாகவே காணப்படுகின்றது. அத்துடன் போட்டிகளுக்கு மத்தியில் உள்ள உலகில் சமய நிறுவனங்கள் கூட சமூகசேவைகள் உட்பட பல்வேறு சேவைகளினை மழங்குவதற்கு அவற்றினாடாகச் சிறப்பான இடத்தினைப் பெறவும் செயற்பட வேண்டிய கட்டாயத் தேவையில் சமகாலம் உள்ளது. குறிப்பாக சமய நிறுவனங்கள் சமூகசேவைகளும் உள்ளது. ஏனெனில் விஞ்ஞான யுகாகிய சமகாலத்தில் பாரம்பரியக் கருத்துக்களே அல்லது காலத்தினை பருமட்டாகக் கூறும் ஏட்டுச் சுவடுகளினாடாகக் கூறப்படும் வரலாறோ மக்களது மனங்களில் சமயக் கருத்துக்களினை நிலை-

பெறச் செய்யப்போதுமானதாகக் காணப்படவில்லை என்கின்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டு சமகாலத்தே உள்ளது. இத்தகைய நிலையிலே நாம் உலக இலங்கை வரலாறுகளினை சமகாலத்தே மீன் நிலைவூட்டி நோக்குவோமானால் சமய நிறுவனங்கள் ஆற்றிய சமூக சேவைகள் குறித்த தெளிவான விளக்கம் தெரியவருவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளது. அந்த வகையில் நாம் நோக்கின் மதரீதியாக உள்ள போட்டி நிலைமைகளினை நாம் நன்கு கூர்ந்து அவதானித்தே ஆகவேன்டும் குறிஸ்தவ மதமாயினும் சரி. இந்து, பெளத்த, முஸ்லிம் மதம் போன்ற பிற மதங்களானாலும் சரி தமது மதத்திற்கு ஆட்களை விஸ்தரிக்கின்றன அல்லது மக்கள் மயப்படுத்துகின்றன என்று கூறுதல் மிகையாகாது என்றே என்னுகின்றேன். மதரீதியாக சேவைகளினை சமூகங்களுக்கு செய்ய முற்படுகின்ற சமய நிறுவனங்கள் சமூக அபிவிருத்தியை (*Social/ community Development*) இறுதி அம்சமாக நோக்குவதனால் இந்நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. இந்நிலைமை நீடிக்குமானால் சமூகக்கட்டமைப்பில் பாரிய சீரமிழுகளைக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணமாகச் சமய நிறுவனங்கள் அமைத்துவிடுவதுடன், அத்தகைய சீரமிழிலிருந்து கட்டிக்காக்க வேண்டிய பொறுப்பினை சமூக சேவையாகக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்புடன் சிறப்பாகச் செயற்படவும் தயாராக வேண்டும்.

சமகாலத்தினைப் பொறுத்தவரை சில ஆண்டு பின்நோக்கிப் பார்த்தோமானால் சமய நிறுவனங்கள் சமூகசேவைகள் என்பதற்கு அப்பால் தூரநோக்குச் செயற்பாடாக நாட்டின் தலைவிதியைபே மாற்றிவிடுகின்ற அளவுக்கு (பெரும்பான்மையான தாக்கத்தினை அரசியல் ஏற்படுத்தி விடுமளவுக்கு) செயற்பட்டதனையும் நாம் நினைவுட்டிப் பார்க்கவேண்டும். சமய நிறுவனங்கள் சமூகசேவைகளுக்கும் அப்பால் நாட்டின் ஸ்திரத் தன்மையினையே நல்ல விளைவுக்காக மாற்றிவிடுவது என்பது சந்தோஷமானதே. ஆனால்

தேசியத்தின் இறைமை, மக்களது உரிமைகள் (சிறுபான்மை) சமய நிறுவனங்களது முடிவில் தான் தங்கியுள்ளது. என்று கூறுவதென்பது தேசிய ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் சற்றுக் கேள்விக்குறிப் பூருத்தவரை பெற்ற மகா-சங்கத்தினர், இந்தியாவினைப் பொறுத்தவரை பாரதீக ஜனதா தளவுறிந்து பரிசுத்த சபை போன்றன அரசியலில் அழக்கம் கொடுக்கும் சுமுக்களாக (Pressure Groups in the political process) காணப்படுகின்றன. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று இந்நிலைமைக்காக ஒருபுறம் சந்தோஷப்பட்டாலும் மறுபுறம் சிறுபான்மைச் சமூகத்தினது சமய அமைப்புக்களது கருத்துக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவா? என வினவுகின்ற போதும், ஏற்கனவே பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினருடன் உரிமைக்காகப் போராட்டம் நடத்தும் பெரும்பான்மைச் சமூகம் மென்மேலும் தமது சர்பான அமைப்பு ஒன்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விடுவதென்பதும் அதன் மூலமாகச் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் வழங்கப்படுவதென்பதும் எந்த வகையில் நியாயமானது என சற்று விரிவாகச் சிந்திக்கின்ற போது மறுநிறத்தே, கவலைப்படவும் வேண்டியுள்ளது. எனவே சம்காலத்தேயுள்ள நிலைமை போன்று அல்லாமல் அரசியல் நீரோட்டத்தில் சம அந்தஸ்து என்பது சமய முன்னோடியாக சில நிகழ்வுகள் இந்துசமய கலாசார அமைச்சினால் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் இது அரசின் பொறுப்பென இது கட்டாயம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பொறுப்பென, இது தனது பங்குகளில் மிக முக்கியமானதொன்றென அரசு உணரவேண்டும். (*The Govt. should realized about their roles, status*) எனவே இங்கு நாம் சமய அமைப்புக்களினை அவை வழங்கும் சமூக சேவைகளினைக் கொண்டு இரு பெரும் பிறவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை வருமாறு.

i. சிறிய அளவில் சமூக சேவைகளினை

அழற்றிவரும் சமய நிறுவனங்கள் கிராமிய, பிரதேச வட்டத் திற்குள் (Village & Divisional) இவற்றினது சேவைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாவட்ட (செயற்பட) வாய்ப்புக்கள் உண்டு என்கின்ற பொழுதிலும், அல்லது தேசிய அளவில் தொடர்புகளினை (Network) கொண்டிருக்கும்.

2. பெரிய அளவில் - தேசிய ரீதியாக - அரசியல் செல்வாக்குச் செலுத்துமளவுக்குச் சமூக சேவைகள் அழற்றிவரும் சமய நிறுவனங்கள். இந்த நிலையில் கிராமம் தொடக்கம் தேசியம் வரை படிப்படியாகக் கட்டமைப்புக்கள் மூலம் சமூக சேவைகளினை வழங்கிவரும் இத்தகைய அமைப்புக்கள், நிறுவனங்கள் தமது கட்டமைப்பில் அதிகப்படியான தனிநபர்களினைத் தமது அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டிருப்பதனால் இலகுவாக அரசியல் செல்வாக்குச் செலுத்தி விடுகின்றன. இதனால் இவை அரசினது செல்வாக்குச் செலுத்திவிடுகின்றன. இதனால் இவை அரசினது குழுக்களாக செயற்பட்டு வருகின்றன.

இவ்விரு நிலைமைகளுக்கு மத்தியில் பல்வேறு சமய நிறுவனங்கள் பல்தரப்பட்ட சமூக சேவைகளினை வழங்கி வருகின்ற போதும் தனித்தனியே அவ்வைமைப்புக்கள் யாவுமே தமக்கெண் சில வகைப்பாடுகளினைக் கொண்டே செயற்பட்டு வருகின்றன. எனவே சமூகத்தின் சேவைகளினைப் பூரணமாக வழங்கக் கூடிய நிலைமையில் சமய அமைப்புக்கள் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். மக்களது தேவைகளில் ஒரு சிலவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சித்தாலும் அத்தீர்வு முழுமையாகக் கிடைக்காத ஒரு நிலைமையோ அன்றி அத்தீர்வு எட்டப்படும் முன்பே சமய நிறுவனம் பல்வேறு நெடுங்கோடுகளால் மூடப்படவேண்டிய அவல் நிலையோ தான் சம்காலத்தினைப் பொறுத்தவரை மக்கள் முகம் கொடுக்கின்ற சிக்கல்களாக உள்ளது.

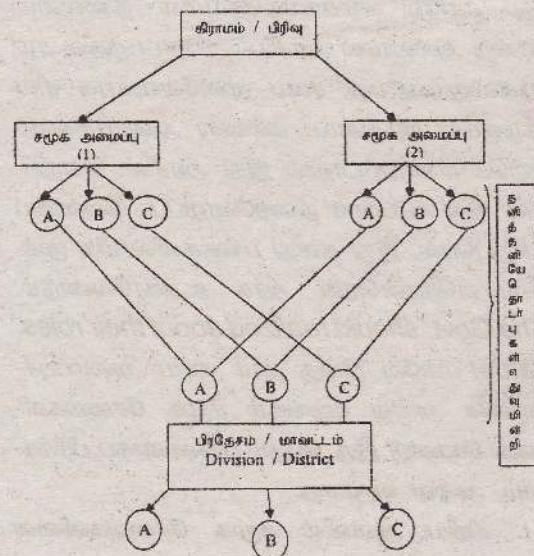
இதனையே நாம் உலகளாவிய ரீதியில்

நோக்குவோமானால் மதும் என்கின்ற பெயரில் தலிபான் அமைப்புக்கள் பல பெண்கள் மீது அடக்குமுறைகளினைக் கட்டவிழ்த்து விட்டதனையும், மூஸ்லிம், இந்து மக்களிடையே பாரிய, தீராத பிரச்சினையாகவே உருவெடுத்து விடுகின்ற (வருடாவருடம்) பாபர் மகுரி - ராமர் கோவில் விவகாரம் உலகளாவிய ரீதியில் பாரியானவில் கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பாரிய பிரச்சார நடவடிக்கைகளும், மதமாற்று நடவடிக்கைகளும் என சமகால நிலைமை என்பது சற்று “கவலைக்கிடமான” நிலைமையாகவே உள்ளது.

நிலைமை எவ்வாறான பொழுதிலும் மக்கள் சார்ந்த சமூகமும் சமூக சேவைகளினுடோக சமய நிறுவனங்களினை ஒரே கூரைக்குள் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்காமல் பல்வேறு போட்டிக்களையாகப் பிரித்து நிற்பதுவும், மதங்களுக்குள்ளேயே ஏற்றத்தாழ்வுகளும், சமூகக் கட்டமைப்பினால் உருவாகிய உள்ளுர் வழக்கங்களும் என சமய நிறுவனங்கள் பாரிய செயற்பாடுகளினைச் செய்துவருகின்ற போதும் அங்கு முடநம்பிக்கை என்பதுவும் காணப்படுவதாக உள்ளது. இதன் விளைவாக கிராமங்களில் மட்டுமல்லிருந்து நகரங்களிலும் பல்வேறு வகைச் சாஸ்திர சம்பிரதாயக்கள் தோற்றும் பெற்றுள்ளமையினையும், கைரேகை சாஸ்திரம், கரண்டம், உரு ஆடல், பார்வை பார்த்தல் என்ப பல்வேறு தொழில்சார் நடவடிக்கைகள் (மக்களுக்கோ அன்றி வழங்கப்படுகின்ற சேவைகளிலோ நம்பிக்கைத் தன்மை ஓரளவுக்கு இருப்பினும்) தோற்றும் பெற்று அதுவே சில இடங்களில் சமூக சேவையாகவும் அமைந்து வருகின்றது.

இவ்வாறாகச் சமய நிறுவனங்கள் ஆற்றுகின்ற சமூக சேவைகள் மக்களிடையுள்ள தேவைகளினை மையப்படுத்தியதாக (*Needs based*) காணப்படுகின்றது என்கின்ற போதிலும் சமய அமைப்புக்கள் தமது குறிக்கோளினை இலகுவில் கொண்டு

செல்வதற்காக அல்லது நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகச் சமூகசேவைகள் என்கின்ற பெயரில் சமூகத்தினை உள்வாங்குகின்றனர். அல்லது தம்மகத்தே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக மக்களது தேவைகளினை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றுகின்றனர் என்றே கூறவேண்டும். இந்திலை மாற்றம் பெறவேண்டும். காலம் விழுவில் மாற்றம் பெறுவதற்கு அமைவாக சமய நிறுவனங்களோ வழங்கப்படுகின்ற சமூக சேவைகளோ மக்களது மனங்களினை பூரணமாக அல்லது பெரும்பான்மையாகவேனும் திருப்திப்படுத்துவதற்கு இயலவில்லை அல்லது வழங்கப்படுகின்ற சேவைகள் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். எனவே தேவைகளினை மையப்படுத்தியதாக அமைந்து காணப்படுகின்ற சமூகத்தின் மீதான சேவைகள் உரிமைகளினை மையப்படுத்தியதாக (*Rights Based*) மாறுதல் வேண்டும். உரிமைகள் பூரணமாக அனுபவிக்கப்படும் போது சமூகத்தின் பொறுப்புக்கள் உணர்படும் பட்சத்தில் சமூக மாற்றம் என்பதுவும் சமய நிறுவனங்களினுடோகச் சமூகத்தின் மத்தியில் ஒற்றுமை, சாந்தி, சமாதானம் எனப்

பல்வேறு புரிந்துணர்வுச் சாதகநிலைமைகள் உருவாகவதற்கும் மத்தியான சமுத்தீவையை சமூகத்தின் மத்தியில் தோற்றும் பேருச் செய்வதற்கும் வழிவகுக்கப்படுவதற்கும் சாதகமான ஏதுநிலைகள் உண்டு. அன்றேல் சமகால நிலைமை சற்று விஸ்தீரணப்படுத்தப்பட்டு சமூகத்தின் மட்டங்களிலும் கட்டமைப்புக்கள் உருவாகிய பல்வேறு சிக்கல்களினை, பிரச்சினைகளினை உருவாக்கி விடுவதான் சமூகப் பிரச்சினைகள் உருவாக்கப்படவும் சாதகமான ஏதுநிலைகள் அதிகமாகவே காணப்படும் என்றாலும் ஜயாமில்லை. சமகால நிலைமையினை நாம் பின்வரும் கட்டப்புகள் மூலம் சிறப்பாக எடுத்துநோக்கலாம்.

பிரதேசம் என்கின்றபோது ஏதோ ஒரு தேவைக்காக ஒற்றுமைப்படுகின்ற மத அமைப்புக்களும் சமய நிறுவனங்களும் கிராமம்/பிரிவு என்கின்ற நிலைமையில் வேற்றுமைப் பண்பை நிலையாகக் கொண்டிருப்பதனையும் சமூக சேவைகளுக்காகவோ அன்றித் தமது சமூகத்தின் தேவைகளுக்காக மாவட்டம் வரை ஒற்றுமையாகச் செயற்படும் சமய நிறுவனங்கள் மதம் என்கின்ற கருத்து வருகின்ற போது வேற்றுமையினை அடிப்படையாகக் கொள்வதனையே மேலுள்ள அட்டவணை கூட்டிக்காட்டுகின்றது.

எதிர்கொள்ளப்படும் பிரச்சனைகள்

சமய நிறுவனங்கள் சமூக சேவைகள் என்கின்ற பெயரில் சமூகத்தின் உரிமைகளினை நிலைநாட்டுவதற்கான அல்லது யதார்த்தமாக்குவதற்கான செயற்பாடுகளில் பூரணமாகச் செயற்படுத்த முடியாத நிலை காரணமாகப் பல்வேறு பிரச்சனைகள் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றில் சில வருமாறு,

1. சமய நிறுவனங்கள் வழங்கப்படுகின்ற சமூக சேவைகள் குறிப்பிட்ட சில வட்டத்தையே/சமூகத்தினரையே உள்வாங்கும் போது மக்கள் மனங்களில் வேற்றுமைப்படுத்தப்பட்டபாகுபாடு காட்டப்

பட்டான செயற்பாடாக அமைந்துவிடுவதான் ஆண்மீகம் சார்ந்தவர்களுக்கு இறைவன் மீதான ஏற்படமை மற்றும் நம்பிக்கைகள் அற்றுப் போவதற்கான சாத்தியக்கூருகள் காணப்படுகின்றன.

2. சமூகக் கட்டமைப்புக்கள் சமயத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டதனால் சமய ரத்தியாக அனைத்துத் தரப்பினரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தல் என்பது இலகுவானதல்ல.

3. சமய ரத்தியான சமூகக் கட்டமைப்புகளுக்கு மத்தியில் போட்டியும், பொறுப்பும் இதன் விளைவாகச் சிலவேளைகளில் சமூகத்தில் முரண்பாட்டுச் சிக்கல்களும் ஏற்பட்டு விடுவதற்கான ஏதுநிலைகள் உள்ளன.

4. போட்டியண்டிப்படையில் செயற்படும் போது முதலிடத்தில் இருக்கும் அல்லது அதிக சலுகை/கவர்ச்சிப்பண்பு கொண்ட மதம் நோக்கி அதாவது அதிகப்படியான சமூக சேவைகளினை வழங்கும் சமய நிறுவனம் நோக்கி சமூகத்துடன் படையெடுப்பு என்பது சாதாரண நிகழ்வாக நடைபெறுவதனை நாம் இன்றும் நோக்கலாம் இதனால் மதமாற்றும் என்பதுவும் சமூகத்தின் செல்வாக்கும் நகர்ந்து செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் இயல்பான வழிவிளைநாள்த செயற்பாடுகள் தாக்கம் பெறுவதுடன் “சமூகக்காரணிகள்” நிலைபெறாத தன்மையும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

5. சமய நிறுவனங்கள் சமயம் சார் கருத்துக்களினைப் பூரணமாக/தெளிவாக/இலகுவாக மொழிநடையில் சமூகத்தின் மத்தியில் எடுத்தியங்கப் செய்யவேண்டும். அத்துடன் பிற சமூக சேவைகளினையும் ஆற்றுவதனாடாகச் செய்யவேண்டும். இரண்டுக்குமான சமுதலை பேணப்பாதவிடத்து மக்கள் மனங்களில் ஏதுநிலைகள் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன.

எதிர்பார்க்கப்படும் தீர்வுகள் அல்லது பிரேரணைகள்

1. சமய நிறுவனங்கள் தமது சமூக சேவைகளினை மதரீதியாக மட்டும் மேற்கொள்வதனை விடுத்து சமூக சேவைகளினை சமூகத்தின் உரிமைகளினை மையப்படுத்தியதாக இனக்கண்டு செயற்படுத்தி அவற்றின் வழியாக மதக்கருத்துக்களினை அறக் கருத்துக்களினை நிலைநாட்டுதல் சாலச்சிறந்தது.
2. மூட நம்பிக்கைகள், சமயப் பழக்கவழக்கங்கள் யாவும் பூரண ஆதாரங்களுடன் ஏற்படமைக் கருத்துக்களாக மக்கள் மனங்களில் நாட்டப்பட்டு இவை ஆவணங்களாக்கப்பட்டு அடுத்துவரும் சந்திகளுக்கு கடத்தப்படவேண்டும்.
3. மக்கள்/சமூகம் மத்தியில் சமயம்/மதரீதியான நம்பிக்கைகள் மக்கள் மனங்களில் நிலைபெறச் செய்வதற்கு பல்வேறு வகைகளில் நவீன தொழில்நுட்ப முறையைகளுடன் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியம்.
4. பல்வேறு மதங்களுடன் இணைந்து ஒர் செயற்பாட்டுக் குழு பல்வேறு மட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டு மதரீதியான ஒற்றுமைக் கலாசாரத்தினை சமூக மேம்பாட்டுநாடாக உருவாக்குவதற்கு இந்துசமயம் முன்னோடியாகச் செயற்படலாம்.
5. நவீன தொழில்நுட்ப முறையைகள் இல்லாமல் நாளாந்த மக்கள் வாழ்க்கை இல்லை என்றாகிவிட்ட போது சமூக சேவைகளிலும் குறிப்பாக சமய நிறுவனங்களது நவீன முறையைகள் (*Modern Techniques*) அறிமுகப்படுத்தப்படலாம். இந்நிலை உணரப்பட்டு விரைவில் செயற்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.
6. சமயம் என்பது பல்வேறு சமூகத்தினரையும் இறைவழி கொண்டு செல்வதனாலும் சமூகத்தில்

பஸர் எங்கும் கிடைக்காத நிம்மதி தேடி சமய நிறுவனங்களினை நாடி வருவதனாலும் எக்காரணம் கொண்டும் அரசியல், சமயம் இரண்டையும் தொடர்புபடுத்தப்படாத சமூக சேவைகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். பொத்த மதமும் மகாசங்கமும் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னியை (குறிப்பாக பண்டாராயக்க குடும்பத்தினரை) செல்வாக்குச் செலுத்தியது போல்லாமல் இந்துசமய கலாசார அமைச்சு போன்று அரசியலினை சமய ரதியான சமூக மேம்பாட்டுக்குப் பின்னனித் தேவையாக வைத்துச் செயற்படுவது போன்ற நிலைமை அனைந்து சமூகங்களுக்கும் அவசியம் தேவையானதே.

7. பல்வேறு மதங்களுடன் பிற சமூக அமைப்புக்களுடன் கருத்துக்களினைப் பரிமாறவும் பரந்த செயற்பாட்டிற்கும் (*To exchange the ideas and to coves the people in widely*) சிறந்த ஒரு வலைப்பின்னல் (*Network*) முறையை கிராமப் பகுதியிலிருந்து தேசியம் வரை விஸ்தரிக்கப்படல் வேண்டும்.

8. நிலைமைகள் ஒழுங்காகக் கண்காணிக்கப்பட்டு காலத்துக்காலம் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு மாற்றுச் சட்டங்கள் அல்லது சட்டத்திருத்தங்கள் அமலுக்கு வருதல் வேண்டும். இதன் மூலம் பல்வேறு அமைப்புக்கள் சிறபான சேவைகளினை வழங்கவும் மதமாற்றம் போன்ற முரண்பாட்டுச் சிந்தனைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் போவதற்கான ஏதுநிலை உருவாகவும் சாத்தியக்கறுகள் உண்டு.

9. நிலைமைகள் கண்காணிக்கப்பட்டு மீளாய்வு செய்யப்பட்டு நல்ல விடயங்கள் அனுகுமுறைகள் (*Good Practice*) பிற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுவதுண் வேண்டிய மாற்று ஏற்பாடுகள் (*Alternatives*) நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படுதல் அவசியம்.

10. கட்டமைப்பு ரீதியிலும் புள்ளிவிபர அமைப்பிலும் தகவல்கள் பூரணமாக திரட்டப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதுடன் சமய நிறுவனங்கள் முழுக்கும் சமூக சேவைகள் என்கின்ற வகையில் மட்டுமேன்றி பொதுவாகவே சமயம் சார்பாக போதிய சட்டநடைமுறைகள் வலுவானதாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளதுடன் காலதாமதம் இன்றி நடைமுறைக்கும் வருதல் வேண்டும்.

தொகுப்பும்/முடிவும்

தற்காலத்தினைப் பொறுத்தவரை சமய நிறுவனங்கள் ஆற்றுகின்ற சமூக சேவைகள் சமகாலத் தேவைகளினை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அதீத முயற்சியுடன் செயற்பட்டு வருகின்றது என்பது எவ்ரும் மறுக்க முடியாத உண்மையே. எனினும் மத்தியாக நாம் வேற்றுமை நோக்காது பறந்தளவில் சிறப்பாக செயற்படுதல் அவசியம் என்ற நிலை தோற்றும் பெறுகின்ற போதும், எதிர்காலச் சமூகத்திற்கும் வேண்டிய தேவைக-

ளினை சுற்று தொலைநோக்கில் சிந்திக்கும் போதும் சமகால நிலைமை சுற்றுத் திருத்தப்படவேண்டியதென்பது புலனாகின்றது. ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. இத்தகைய நிலைமையில் இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு தனிநபரும் சிந்திப்பதனாடாக, மற்று வழிமுறைகள் செயல்வடிவம் பெறுவதற்கு வேண்டிய தமது பங்கு பொறுப்புகள் குறித்து (*Roles & Responsibilities*) சிந்திப்பார்களோயாயின் தனிநபர், சமூகமாகி, நாடாகி, உலகமாகி உலக ஸ்தானத்தில் இந்துமதம் உலக ஏற்றுமைக்கும், மதக்கருத்துக்களது ஏற்படுமைத் தன்மைக்கும், உலக சமாதானத்திற்கும் முதன்மையானதாக காணப்படும் என்பதில் நாம் அனைவரும் சமகருத்துடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். என்னங்கள் செயல் வடிவமாக்கப்பட்டு உண்மைநிலை உணர்ப்படும் தருணம் எங்கள் கண்களுக்கும், மனங்களுக்கும் இப்போதே உணர்ப்பட, தெரிய ஆரம்பித்துவிட்டது என்கின்ற நிலை உணர்ப்படும் வரை நமது செயற்பாடுகள் தொடர்டும்.

இலங்கையின் இந்து சமய தொல்பொருள் சின்னங்கள் சாந்தகுமார் விஜயந்தி

இலங்கையில் இந்து சமயம்

உலக சமயங்களுள் மிகவும் பழமையான சமயாக விளங்குவது இந்துசமயமாகும். சிந்துநதி பாயும் நிலப்பறப்பில் வாழும் மக்களின் மதம் என்னும் பொருளில் இந்துமதம் என்னும் பெயர் பெற்று விளங்கி வந்த போதிலும், இன்று இந்துசமயம் என்பது அறுவகை சமயங்களான சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், சௌரம், கௌமாரம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய சமயம் என்ற பொருளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

இந்து சமயத்தின் தோற்றும் சிந்தநதி பாயும் கரையாக இருந்தபோதும் பின்னர் இது இந்தியநாடு முழுவதிலும் மட்டுமேல்லாமல் இந்தியாவை அண்டிய நாடுகளிலும் பரவி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் இலங்கையிலும் இந்துசமயம் மிகப் பழைய காலத்தில் இருந்தே நிலவிவந்துள்ளது என்பது வரலாற்றுக்காலச் சான்றாகும்.

எனினும் இலங்கையில் இந்துசமயத்தின் தொன்மையைப் பற்றிய விளக்கம் நமக்கு வேண்டுமெனில் அதற்கு தக்க சான்றுகள் முக்கியமானதாகும். அந்தவகையில் தொல்பொருள் சின்னங்கள் அதற்கு தக்க சான்றாக அமையும். தொல்பொருள் சான்றுடாக நாம் இலங்கையின் இந்து சமயம் பற்றி நோக்கலாம்.

**தொல்பொருள் சின்னங்களும்
பிரதேசங்களும்**

இலங்கையின் இந்துசமய தொல்பொருட் சின்னங்களை நாம் கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்கள் அல்லது உருவச்சிலைகள், கட்டிடக் கழிவுகள், டாண்யங்கள், ஏனைய சின்னங்கள் என்ற வகை-

மில் நோக்கமுடியும்.

இலங்கையில் பல தொல்பொருள் அகழ்வுகள் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் இடம்பெற்று உள்ளன. குறிப்பாக புராதன இராசதானிகள் நிலவிய ஸ்தானங்களை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்திய ஆய்வுகளிற் இந்துசமய கலாசாரம் தொடர்பான சின்னங்கள் பெறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

அநுராதபுரம், பொலந்துவை, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், திருகோணமலை போன்ற பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகளில் பெறப்பட்ட, வெளிப்படுத்தப்பட்ட தொல்பொருள் சின்னங்கள் பல ஆலயங்களிலும், அருங்காட்சியகங்களிலும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டுக்களும் சாசனங்களும்

தொல்பொருள் ஆதாரங்களில் கல்வெட்டுக்களும் சாசனங்களும் மிகவும் முக்கியமானது ஆகும். சாசனங்களில் பெரும்பாலானவை கோயிற் சாசனங்களாகும். இச்சாசனங்கள் ஆலயங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நன்கொடைகள், மானியங்கள் கூறி நிற்கின்றன. கல்வெட்டுக்கள் இறைவனுடைய பெயர்கள், ஆலய அமைவிடங்கள், ஆலய பெருமையை எடுத்துக்கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இலங்கையில் இந்துசமய கல்வெட்டுக்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டுக்களில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சிவ வணக்கத்துடன் தொடர்புடையதாக விளங்கும் சிவ (ஸிவ) என்ற பெயர் பல இடம்பெற்றுள்ளதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவை அரசனுக்குரிய பெயராக இருந்தபோதிலும் முன்னைய காலத்தில் அரசன் சிவனுடைய ஸ்தானத்தில் வைத்துப் போற்றப்

பட்டும் மக்களுக்கு தலைவனாக விளங்கியிரும் நாம் அறிந்ததே. அந்த வகையில் சிவ என்ற பெயர் இறைத்தன்மையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அதேபோன்று வினை (விவித்தனு), கண (கண்ணன்), (கணபதி), ரம (ராமன்) போன்ற பெயர்கள் வைனவக் கடவுளுக்குறிய பெயராகவும் முருகக் கடவுளுன் தொடர்புடைய விசார்களாக கருதப்படும் வெல (வேலன்), ஸமித (சாமிக்நா), விஸக (விசாக), குட (குக) போன்ற பெயர்கள் முருகனைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இவற்றை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் இவை இந்து சமய இறைவனின் பெயர்களை ஒத்தது எனக் கருதுகின்றனர். அதேபோன்று நாக என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது, நாக என்ற சொல்லினை அடை-மொழியாகக் கொண்டு ஏறத்தாழ 90 கல்வெட்டுக்கள் கண்டுமிடிக்கப்பட்டுள்ளதும், சிவ வணக்கத்தோடு தொடர்புடைய பெயரில் 9 கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுவதாக பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் அவர்கள் ஈழத்து இந்துசமய வரலாறு என்னும் நாவில் கூறுகின்றார். மாத்தளை மாவட்டத்தில் உள்ள அலுவிகாரைக் கல்வெட்டில் சிவகுத்த (சிவனால் பாதுகாக்கப்பட்டது) என்ற பதம் காணப்படுகிறது. கணேதெர விகாரை கல்வெட்டில் “சிவ” என்ற பெயர் மட்டுமே இம் பெற்றுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி சிவரக்ஷத, சிவபூதிய என்ற பதங்களை உடைய கல்வெட்டுக்களும் உள்ளது என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆலயங்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற நன்கொடை பற்றிய தகவல்கள் பல கல்வெட்டுக்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. நன்கொடைகளினின்று வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு ஒவ்வொரு காலத்துக்கும் முன்று நாழி அரிசியாக நாள்தோறும் ஆறுநாழி அரிசியும் தீருவழுது அடுவிக்கும் பிராமணர் இருவருக்கு நாள்தோறும் 8 நாழி நெல்லும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வைகாசி விசாகம்

7 நாளும் விழா எடுத்துத் தீர்த்தம் ஆட்டுவிக்கவேண்டும் என்று தாழிமரன் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தி இருந்தான் என சாசனம் கூறுகிறது.

மற்றுமொரு கல்வெட்டில் தீருவிராமேஸ்வத்திற்கு சந்திவிளக்கு விப்பதற்கு தேவன் என்ற வணக்கன் கடைக் காசகளில் பெறப்பட்ட வருளானத்தைக் கொண்டே கோயிலில் மாலை விளக்கு விதில் வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. அத்துடன் ஆலயத்திற்கு தேவையான செல்வத்தைப் பெறவிரிகள் அறவிடப்பட்டு செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் இக்கல்வெட்டில் உள்ளது.

சிங்கள கல்வெட்டு ஒன்றில் புத்த கோயில்களுக்கு கொடுக்கும் நன்கொடைகளுக்கான சட்டங்களை மீறுவோர் மாதோட்டத்திற்கு பகக்கொலை செய்ததை ஒத்த பாவத்தை பெறுவர் என எச்சரிக்கை ஒன்றும் உள்ளது. இது இந்து சமயத்தின் அறத்தையும், புனிதத்தையும் விளக்கும் கூற்றாக விளங்குகிறது.

உத்தமசோழ ஈஸ்வரம் என்னும் சிவாலயத்தைப் பற்றி வடமத்திய மாகாணத்துக் கடவுத்கோறானையிலுள்ள ஆதகட என்றும் உயரில் கண்டெடுக்கப் பெற்ற தென்னிந்தியக் கோயில்களைப் போல் இலங்கையிலுள்ள சில சைவக் கோயில்களிலும் அதிராஜேந்திர சோழன், கோயில் நிர்வாக முறையை ஏற்படுத்தி இருந்தமையை தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

சிற்பங்கள்

சிற்பங்கள், பாடமங்கள், உருவச்சிலைகள் என்பன இலங்கையில் கிடைக்கப்பெற்ற தொல்போருட் சின்னங்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. கெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய உருவச்சிலைகள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை சிற்பங்கள், பாடமங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய தொல்போருட்கள் பல பாகங்களிலும் பல கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சிவ

வாரவங்கள், சிவமூர்த்தங்கள், பெண் தெய்வ உருவச்சிலைகள், சிவனும் உமையும் இணைந்த உருவங்கள், பிள்ளையார் படிமங்கள், நாக-சிற்பங்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

சிவவழிபாட்டில் முக்கியமாக பயன்படுத்தப்படுவது இலிங்க வாரவங்கள் ஆகும் இலிங்க வடிவம் சிவனுடைய சதுரசிவ வடிவம் ஆகும். அந்தகைய இலிங்க வடிவங்கள் பலவும் கண்டுபிழிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்மை, பல்லவராயன்கட்டு போன்ற இடங்களில் கிடைத்த கடுமண்ணிலை பல வகைப்பட்ட விங்க உருவங்கள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன.

நல்லூர்ப் பிரதேசத்தில் சட்டநாதர் ஆலய குழலிலிருந்து விக்கம் ஒன்றும், ஆவடையார் ஒன்றும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் சதுர வடிவடைய ஆவடையார் மிகப் பழமை வாய்ந்தது என்பதை அதன் அமைப்பிலிருந்து அறிய முடிகிறது என வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

திருக்கேதீஸ்வரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் ஆய்வுகளின்பேராது நிலத்துக்கடியில் கருங்கல்லினால் ஆன விக்கம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒன்றும் ஆலயத்தின் பேற்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் மகா-சிவராத்திரி காலத்தில் அடியார்கள் குடங்களினால் பாலாவி தீர்த்தத்தை இதன் மேல் அபிடேகம் செய்வது ஸ்ரீப்பாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஜேவதனராமப் பகுதியில் பெறப்பட்ட தொல்பொருள் சின்னங்கள் இந்துசமய சார்புடையதாக உள்ளது. நந்திரசேகரர், நடராஜர், பார்வதி, உருவங்கள் சிறப்பாக குறிப்பிடக்கத்தாகும். இவ்படிமங்கள் நிலத்தின்கீழ் புதையுண்ட நிலையிலிருந்து பெறப்பட்டனவாகும்.

நந்திரசேகரர் உருவத்திலே நின்ற நிலையில்

4 கருங்களுடன் கூடியதாக உள்ளது. முன்று வலக்கரம் அபயகரமாகவும் இடக்கரம் வரதகரமாகவும் பின்று வலக்கரம் மழு ஏந்தியும் இடக்கரம் மாணைந்தியும் உள்ளன. தலைப்பாகம் மகுடசடையாகவும் பின்றையுடன் நாகமும் முடிமேல் அமைந்துள்ளதுடன் காதணி, கழுத்தணியுடன் விளங்குகிறது இப்படிமம்.

ஜேவதனராமத்தில் பெறப்பட்ட படிமத்தில் நுபராஜர், உமையாக்கம் ஆகியோரின் உருவங்கள் பொதுவான ஒரே பீத்தில் அமைந்துள்ள வகையில் பெறப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பீத்தின் அடிப்பாகம் நாற்சுரூ வடிவில் உள்ளது. சசனுடைய தோற்றும் புன்முறையில் வதனத்துடன் மிளிர்வதுடன் மெலிந்த தோற்றுமும் கொண்டு மகுடம் சடாமுடியாகும். வலக்கரம் அபய முத்திரையையும் பின் பலக்கரம் மழு ஏந்தியும், முன் உள்ள இடக்கரம் லோலஹுஸ்தமாகவும் நான்காம் கரம் உமையின் வலக்கரத்தை பற்றிய நிலையில் காணப்படுகிறது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பகுதியில் கண்ணுக்கப்பட்ட சுனின் படிமம் 45 சே.மி. உயரத்தையும் அம்மனின் படிமம் 30 சே.மி. உயரத்தையும் உடையது. இவ் சிவனின் படிமம் சுகாசீநத் தோற்றுத்துடன் காணப்படுகிறது. வலக்கால் மாத்து அதன் பாதம் இடக்காலின் தொடையினைத் தொடும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. இடக்காலானது சற்று இடது பக்கமாக நீட்டி முழந்தாள் மட்டத்திற்கு கீழ் நோக்கிய வர்ணமாக மாத்து பாதத்தினை ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு காலிலும்

4 ஆபரணங்களும் கரங்களில் வலக்கரம் அபய முத்திரையையும், பின்புற வலக்கரம் மேல் நோக்கி உயர்ந்தும் உள்ளது. இடக்கரம் மேல் நோக்கி உயர்த்திய கோலமாகும். கைகளில் கணமான நான்கு வளையல்கள் உள்ளதுடன் தலையில் மகுடமும் அதில் பின்றியின் உருவமும் தலை மாலையும் உள்ளதுடன் காதில் தோடுகளும் விளங்குகின்றன. கண்கள் திறந்த நிலை-

யில் உள்ளது.

மேலும் இங்கு கிடைத்த பெண் உருவு பழைய அம்மனின் உருவம் என இனக்காணப்பட்டுள்ளது. இவ் அம்மனின் உருவம் சாந்தமான கோலமானது துகில் இடையிலிருந்து கால் வரை சுற்றியுள்ள கோலமாகவும், மெலிந்த இடையை உடைய தோற்றுத்தையும் வலக்கரம் முழுந்தானிலே தங்கும் வண்ணமாக மற்றுள்ள கடககஸ்தமாகவும் இடக்கரம் தூடையினைத் தொடும் நிலையிலுள்ளது. கைகளில் வளையல்களும் கருத்தில் ஆரங்களும், காதனிகள் நீண்டு தொங்கும் வகையில் அமைந்துள்ள படிமாக உள்ளது.

இங்கு பெறப்பட்ட மற்றும் ஒரு பெண் உருவச்-சிலை குறிப்பிடத்தக்கது. இது நீர்ச்செடி போன்ற ஒன்றின் இலைகளும் மலர்மொட்டும் உருவாக்கப்பட்டு அதன் மேல் கண் இமை முடிய கோலத்தில் உள்ளது. கரங்களில் வலக்கரம் சக்கரம் போன்ற ஒன்றை ஏந்திய வண்ணமாயும், முன்புறமுள்ள இடக்கரம் நிறைகுடம் ஏந்திய கோலத்தில் உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் உருவச்-சிலையை தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் புவள்நாயகி என்று அழைத்துள்ளனர்.

அம்பலாந்தோட்டை என்னும் பிரதேசத்தில் வெண்கல உருவச்சிலை வார்பு சிலைகளில் பீடம் போன்று உப்பிய நிலையில் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்தாற் போன்ற தளங்களை கொண்ட உருவாகும். இவ்வெண்கல படிமத்தில் அடிப்பிறத்தில் காணப்படும் பிரதான வடிவம் 4 ஸ்தானக நிலையிலுள்ள பெண் தேய்வத்தின் தோற்றுமாகும். இரண்டு கரங்களில் ஒவ்வொரு புறத்திலும் ஒவ்வொன்றாக கீழ் நோக்கித் தொங்கிய நிலையிலுள்ளன. உயர்த்திய வலக்கரம் திரிகுலம் ஏந்தியும், வலக்கால் அசுரனொருவனை ஊன்றிய நிலையில் உள்ளது. அசுரனின் தலை மகிழ்த்தின் தலை போன்று காணப்படுகின்றது. இந்தப் படிமத்தின் தோற்றும் மகிழ்வர்த்தினியின்

கோலமான தூர்க்கையின் கோலமாக இனக்காணப்பட்டுள்ளது. நவராத்திரி பூஜையின் இறுதி நாளான மகிழ்வர் சங்காரத்தை நினைவு கூறுவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

திருக்கேதீஸ்வர பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோமஸ்கந்த விக்கிரகம் சிறப்பான மற்று மொரு தொல்பொருள் சின்னமாகும். செப்புத் திருமேனியிலான சோமஸ்கந்த விக்கிரகத்தில் சிவன், பார்வதியுடன் முருகன் குழந்தை வடிவில் அம்ரந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் சோமஸ்கந்த திருமேனி இன்றும் திருவிழுாவுக்கு எழுந்தருளவதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சமாகும்.

இதனை விட சுமுண்ணில் உருவாக்கப்பட்ட கணேசரின் படிமமொன்று கோட்டை வாசலில் நடத்திய தொல்பொருள் அகழ்வின் போது பெறப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று புத்தனேஹூல என்னும் இடத்தில் காணப்படும் ஜந்து மலைக் குகைகளில் உடைந்த நிலையிலுள்ள விநாயகர் படிமம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லூர் சட்டநாதர் ஆலய சூழலில் இருந்து பெறப்பட்ட பல படிமங்களில் வங்கியாற்கை, கார்த்திகேயன், தட்சணாமுர்த்தி, சலீஸ்வரன், கஜலட்சுமி போன்ற உருவங்களும் பெறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாக உருவங்களை உடைய பல தொல்பொருட் சிறபங்கள் காணப்படுவது மற்றும் ஒரு சின்னமாக விளங்குகிறது. நாக உருவங்களை உடைய பல சிறபங்கள் நீர்நிலைகளை அண்டிய பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது இந்து சமயத்திலே நாகவழிபாடு தொன்றுதொட்டு இடம்பெற்று வந்ததுடன் சைவ, வைணவ, சாக்த சமயங்களுடன் இணைந்தும் வழிபட்டு வந்த தன்மையும் உள்ளது இங்கு நோக்கற்பாலது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நாகவழிபாடு மிகக் பழமை வாய்ந்ததாகும். இந்து மதத்துடன் மட்டுமல்லது பௌத்தத்துடன் இணைந்தும் நாகம் வழிபாட்ட தன்மையை

இலங்கையில் நாம் காணலாம்.

கட்டிட வழிபாடுகள்

கட்டிட வழிபாடுகள் என்ற வகையில் நோக்கும் போது பல இந்து ஆஸ்யாங்களின் வழிபாடுகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்போருட் திணைக்களத்தின் அறிக்கைபிலே பதிவியாலில் இடம்பெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியின் போது சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே “இருவிகுல மணிக்க சள்வும்” என்னும் பெயரால் வழங்கிய முதலாம் சிவாலயமும் ஒன்றாகும். இவ்வாலயம் சிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி 166 அடி நீளமும் தெற்கிலிருந்து வடக்காக 100 அடி அகலமும் கொண்டதாக கிழக்கிலூம் மேற்கிலூமாக அமைந்த இரண்டு கோர வாசலினை உடையதாகவும் முக மண்பம், மூலஸ்தாணம், அந்தராளம் பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கியுள்ளது எனவும் பிரகாரர் சுவர் செங்கல் வேலைப்பாட்டில் அமைந்துள்ளது.

அந்தாதபுரத்தில் தூபராம சேதியத்திற்குச் சமீபத்தில் பேண் தெய்வக் கோயிலோன்று அழைத்துள்ளமை தொல்போருள் அகழ்வாராய்ச்சியின் பயணாக வெளிவந்துள்ளது. இது (1) வீதியின் சமீபத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாலயம் கூறப்பட்டிருக்கும். அந்தராளம், மண்பம் பகுதியில் 20 தூண்கள் அதன் கூரையைத் தூங்கி இருந்துள்ளன. இவ்வாலயம் செங்கட்டிக் கற்களால் கட்டப்பாட்டிருந்தன. பிரதிவிட்டை செய்யப்பாட்டிருந்த அம்மன் விக்கிரகம் இழபாடுகளுக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

மூந்கரிப் பிரதேசத்தில் சோழர் கால மண்ணித்தலைச் சிவாலயம் மற்றுமொரு குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய அழிபாடு அடைந்த ஆஸ்யாமாகும். இவ்வாலயத்தின் வியாநத்தின் பெரும் பகுதியும்,

அந்தராளத்தின் கூரையும் இடந்து மண்ணுக்குள் புதையுண்டு உள்ளது. இவ்வாலய கர்ப்பக்கிருகம் அந்தராளத்தையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கிய வாயிலை உடையது. செங்கற்களையும், பொழிந்த சிறிய முருங்கைக் கற்களையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தின் சிறப்பான அம்சமாக விளங்குவது கர்ப்பக்கிருகத்தின் மூன்று வெளிப்புற சுவர்களிலும் புடைப்பி தூண்கள் தேவகோர்தங்கள், மாடங்கள் என்பன அமைந்திருப்பதாகும். இதன் கோழுகி சுண்ணக்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நாணயங்கள்

தொல்போருட் சின்னங்களில் நாணயங்களின் பங்களிப்பு இந்துசமயத்தைப் பற்றிய தேடலுக்கு பெரும் உதவியாக அமைந்துள்ளது. மூந்கரி, கந்தரோடை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஒடுகள் நாணயங்களுக்குரிய வடிவில் சிறு வட்டங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டு அதன் மையத்தில் குலங்கள் வரையப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. குலம் என்பது சிவனுக்குரிய அடையாளமாகும். அதுமட்டுமல்லது இது இந்துக்களின் தெய்வங்கள், பயன்படுத்தும் ஆயுதமாகவும் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். நாணயங்களில் சிவனின் உருவங்கள், பெயர்கள், வாகனங்கள், குறியீடுகள், பெண் தெய்வங்களின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. வெல், குலம், நந்தி, நந்திராதம், உடுக்கு போன்ற சின்னங்கள் தனிச் சிறப்புடையன. உடுக்தறையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயத்தின் முன்புறத்தில் பெண்ணுக்குப் பதிலாக நிற்கும் நிலையில் ஆண் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நாவாந்தறையில் ஒரு சடலத்திற்கு அருகிலே இலட்சமி உருவம் பொறிக்கப்பட்ட நாணயம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏனைய முத்திரைகளும் இந்துசமய சின்னங்களும்

இலங்கையில் கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்களும் வெண்கல முத்திரைகள், முக்கியமான விடயமாக உள்ளன. இந்துசமயம் இலங்கையில் நிலவியது என்பது நிருபிக்கப்படுவதற்கு இவைகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அந்தவகையில் வெண்கலத்தினாலான முத்திரையில் கீழ் புத்தில் கவிழ்ந்த மஸர் போலக் காட்சியளிக்கும் வகையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. முத்திரையில் வலப்பறுமாக ஞாக்கி அமர்ந்த நிலையில் மத்திய பகுதியில் நந்தியின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நந்தி பீடமொன்றில் அமைந்துள்ளது. அது இரு தனப்பிடமாகும். நந்தியின் இருமருங்கிலும் குத்துவிளக்கு ஒவ்வொன்றும் காணப்படுவதுடன் நந்தியின் மேல் அதன் கொம்புக்குப் பின்னால் பிறையின் வடிவமும் அதற்கு மேல் கொற்றக் குடையும் இருமருங்கும் இருசாமரைகளும் அமைந்துள்ளது. இம்முத்திரையினை நாம் ‘ஆழ்ந்து ஞாக்கும்போது நந்தி சிவனின் வாகனமாக விளங்குவது ஆகும். பிறை சிவனின் திருமுறையை அலங்கரிக்கும் சின்னமாகும். அத்து ன் முச்சுடர்களில் ஒன்றாக விளங்குவது வெண்கொற்றக்குடை, சாமரம் என்பன இறையையை விளக்கும் சின்னங்களாகும். இறை திருவுநவுருவங்கள், மற்றும் அரசர்கள் வீதி வலம் வரும்போது இவை அவனின் பெருமையை விளக்க எடுத்துச் செல்லப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இவற்றை இந்து சமயத்தின் தொன்மையை விளக்கும் சின்னமாக நாம் கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இன்று கூட இச்சின்னத்தை இலங்கையின் இந்துசமய சின்னமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழிப்பாண கந்தரோடைப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் ஆய்வின் போது மணி வகைகள், வெண்கலத் திரிகுலம்,

வெண்கலத்திலான வேல் போன்ற இலை வடிவிலுள்ள கருவியும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. இதே போன்று நாவாந்துறைப் பகுதியில் இரும்பினாலான அகல் விளக்கின் எஞ்சிய பாகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிட மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு ஆகிய இடங்களில் மண் விளக்குகள் கொழு, மணி வகைகள், இரும்பினாலான வேல் ஒன்றும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

இலங்கையின் இந்துசமய தொல்பொருள் சின்னங்கள் என்பது பற்றி இதுவரை கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்கள், நாணயங்கள், உருவச்சிலைகள், ஆலய வழிபாடுகள், முத்திரைகள் என்ற வகையில் ஞாக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் இந்துசமய வழிபாடுகளும், நெறிகளும் மிகப் புராதனமானது என்பதை இவற்றினுடோக அறியக்குறித்து, இலங்கை திருநாட்டில் நிலவிய இந்து சமயத்தினை பற்றசாற்றி நிற்பதால் தொல்பொருள் சான்றுகள் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன. இவையே இந்து சமயம் இலங்கையில் நிலவியுள்ளது என்பதற்கு அடிப்படை ஆதாரமாகவும், உருதிசெய்வதாகவும் உள்ளது. சிந்துவனி நாகரிகம் எவ்வாறு உலகத்திற்கு இந்து மதத்தின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டியதோ அதேபோன்றே இலங்கையில் இந்துசமயம் நிலவி உள்ளது என்பதற்கு உறுதியான சான்றாக விளங்குவது தொல்பொருள் சின்னங்களாகும்.

இலங்கையில் சிவவழிபாடு, சக்திவழிபாடு, ஆலயவழிபாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை இச்சான்றுகள் நிறுவகின்றன. இதுமட்டுமன்றி முருகவழிபாடு உடைய வேல்கள், விநாயகர் உருவச்சிலைகள், வைணவப் பேயர்கள் என்பன அறுவகை சமயங்களின் பங்களிப்பும் இங்கு இருந்துள்ளதை விளக்குவதாக உள்ளது. ஆலயங்கள் சிறப்பாக பராமரிக்கப்பட்ட தன்மை, ஆலயத்தின் சிறப்புகள் என்பன கல்வெட்டு

சாசனங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதும் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

எனவே இவற்றினுடாக இலங்கையில் இந்துசமயம் நிலவியுள்ளது என்பதை தொல்பொருள்

சின்னங்கள் தெளிவாக பறைசாற்றுகின்றது ன் ஒரு சீரான வகையில் வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதும் இதன் மூலம் தெளிவாக கூடியதாக உள்ளது என்பதில் ஜயமில்லை.

உசாத்துக்கண நூல்கள்:

(1) பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்	- இலங்கையில் இந்துகளாசாரம்
(2) பேராசிரியர் சி.க. சிற்றும்பலம்	- யாழ்ப்பாண இராச்சியம்
(3) பேராசிரியர் சி.க. சிற்றும்பலம்	- சமுத்து தொன்மை வரலாறு
(4) பேராசிரியர் சி.க. சிற்றும்பலம்	- சமுத்து இந்துசமய வரலாறு
(5) கலைநிதி புஷ்பரட்டணம்	- “சமுத்து சிவவழிபாட்டுச் சின்னங்களின் தனித்துவமும்” தொன்மையும் இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாட்டு சிறப்பமலர்

தஞ்சை நால்வரின் கலைப்பணி

லீலாம்பிகை செல்வராசா

பண்ணும் பரதமும் செழிப்பற்று வளர்ந்த நாடு “தமிழ் நாடு” அங்கு தஞ்சாவூரிலே சோழ மன்னரை அடியொற்றி நாயக்க மன்னர்களும், மராட்டிய மன்னர்களும் நடனக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு துணை நின்றனர். சோழ மன்னர்களில் இராஜராஜன் காலத்திலும் நாயக்க மன்னர்களில் இருக்காத நாயக்கன், விஜயராகவ நாயக்கன் ஆகியோர் காலத்தில் இசையும், நாட்டியமும் செழிப்பற்று வளர்ந்தன. மராட்டிய மன்னர்களில் துணை 11 (1763 - 1787) அமரசிம்மன் (1787 - 1788), சுரபோஜி 11 (1798 - 1832), ஷாஜி 11 (1832 - 1885) காலங்களில் தஞ்சையில் இசைக்கலையும் நாட்டியக்கலையும் பெரிதும் போற்றப்பட்டன.

தஞ்சைக்கும் நாட்டியக் கலைக்கும் அன்று முதல் இன்று வரை ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. தஞ்சையைப் பார்ந்த ராஜமன்னர் குடியை அடுத்துள்ள செங்கணார் கோவில் எனும் கிராமத்தில் தோன்றியவர்கள் தாம் “தஞ்சை நால்வர்” என்றழைக்கப்படும் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகிய நான்கு சகோதரர்கள். இவர்களின் முதாதையர்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், தேவாரப் பண்முறை ஒதுபவர்களாகவும், சிவத்தொண்டு புரிபவர்களாகவும் வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் நூல்களின் வாயிலாக நாம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. இவர்களின் பெயர் மற்றும் விபரங்கள் எதுவும் அறிய முடியாதன்னதெனினும் இவர்களின் பூர்வீக இருப்பிடம் திருநெல்வேலியாக இருந்திருக்கலாம் என நம்பியுகிறது. இம்முபிலே 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவர்கள் தாம் மகாதேவ அன்னைவி. கங்கமுத்து, இராமலிங்கம் ஆகிய மூன்று சகோதரர்கள். இவர்கள் மராட்டிய மன்னன் இரண்டாம்

துணைவின் காலம் எனக்கொள்ளப்படும் 1764 - 1787 இலே வாழ்ந்தவர்களாவர். இவர்களின் காலத்திற்குப் பின்புதான் இக்குடும்பத்தாரின் வரலாற்றினை நாம் அறியக்கூடியதாயுள்ளது. இவர்கள் துணை மன்னின் ஆதரவால் தஞ்சை பிருகதீஸ்வரர் கோவிலில் நாட்டியப் பணியையும் தஞ்சை அண்மனையில் உத்தியோகப் பணியையும் மேற்கொண்டனர். இவர்களின் காலத்தே நடனம் என்றால் பிரபந்தம், சிம்மநந்தனம், குடுக்கத்து என்றே கருதப்பட்டது. ஆலயங்களில் கொடியேற்ற விழாக்களில் எடுது திக்குகளிலும் ஆடவேண்டிய நவசந்தி, நடராஜ கௌத்துவங்களையும் நடராஜர் புறப்பாட்டின் போது நிகழ்த்தவேண்டிய பஞ்சமூர்த்திக் கௌத்துவங்களையும் இயற்றி நடத்திவந்தனர். இவை யாவும் கங்கமுத்து நட்டுவனால் இயற்றப்பட்டு அவரின் குமாரர்களான சுப்பராயன், சிதம்பரம் ஆகியவர்களால் வெசுவியிரிசையாக நடாத்தப்பட்டு வந்தது. இவர்களில் சுப்பராயன் என்பவருக்கு சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு என்னும் நான்கு புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள். இந்நால்வரில் முத்த புதல்வனாக கி.பி. 1802இல் சின்னையா என்பவரும் இரண்டாவது புதல்வனாக கி.பி. 1804இல் பொன்னையா என்பவரும் மூன்றாவது மகனாக கி.பி. 1808 இல் சிவானந்தமும் கடைசி மகனாக கி.பி. 1810இல் வடிவேலுவும் பிறந்தனர். இந்நால்வரும் தந்தையாருடன் தேவாரம் பாடியும் கோவிலில் பூமாலை தொடுத்தும் “சிவத்தொண்டு” புரிந்து வந்தனர். இப்படி இவர்கள் வாழ்ந்து வரும் நாட்களில் ஒரு நாள் தஞ்சை மன்னர் துணை மகாராஜா செங்கணார் கோவிலுக்கு தரிசனத்திற்கு வந்தபோது, சுப்பராய நட்டுவனார், பொன்னையா ஆகியோரது இசைப்பாடலில் உள்ளதைப் பறிகொடுத்தவராய் இவ்ஜவரையும் தஞ்சைக்கு அழைத்து வந்து பிருகதீஸ்வரர் கோவிலில் தேவ-

ராப் பணியும் நடவோங்கப் பணியும் செய்யுமாறு பணித்து சகல உதவிகளையும் நல்கினார்.

பொன்னையா சகோதரர்களின் இனிய குரலில் வயித்த மகாராஜ்ஞர் மன்ற, அக்காலத்தில் புகழ்பூத்த இசை மேதையும் சங்கீத முழுமூர்த்திகளில் ஒருவருமாகிய ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி திவதிதர் அவர்களிடம் இவர்களைச் சங்கீதம் கற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தார். அதன்படி சகோதரர்களும் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதரிடம் ஏறான்கூகள் குருகுல வாசம் செய்து சங்கீதத்திலும் தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் விளேட பாண்டித்தியம் பெற்றார்கள். தம் மாணவர்களின் தீசன்யத்தைக் கண்டு மகிழ்வேப்திய மன்னன், அரசவையிலே பொன்னையா சகோதரர்களின் அரங்கேற்றும் நடைபெற ஏற்பாடு செய்தார்.

பொன்னையா சகோதரர்களின் இசை வஸ்லைம் அரங்கேற்றுத்தன்றே மன்ற மனதைக் கவர்ந்தது மகிழ்ச்சியில் தினைத்த அரசர், ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதரைப் பாராட்டிக் கொள்வதித்து அவருக்கு ரூ 5000/- பணமுடிப்பினைப் பரிசாக அளித்து நவரத்ன மாலையும் வெகுமதியாகக் கொடுத்தார். பொன்னையா சகோதரர்கள் அந்த அரங்கேற்று மண்டபத்தில் தங்கள் குருவுக்கு “நவரத்ன மாலா” என்ற ஒன்பது கீர்த்தனைகளை ஒரு ஸ்துதியாக அயைத்து அதனைப் பாடுக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினர். இப்பாடல்களை செவிமுடுத்த தீவிதர் அவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. தமது மாணவர்கள் தம்மை ஒத்தவர்கள் எனப்பாராட்டி ஆசீர்வதித்தார். ‘நவரத்ன மாலா’ என்ற ஒன்பது கீர்த்தனைகளையும் ‘குரு குக’ என்ற முத்திரையுடன் கூடதம் குலதெய்வமாகிய பிருகதீஸ்வரரையும், பிருகந்நாயகியையும் சம்பந்தப்படுத்திப் பாட இருக்கின்றார்கள். அதில் ‘குரு குக தாஸன்’, ‘குரு குக பக்த’, ‘குரு குக மூர்த்தி’ எனப் பல முத்திரைகள் காணப்படுகின்றன. தங்கள்

குருவான தீவிதரவர்கள் முருகப்பெருமான் அருள்பெற்றுத் திகழ்ந்தவராதலால் சுப்ரமணியப் கடவுளையும் குருவையும் ஒரே அம்ஸம் என்று பக்தி பூர்வமாகப் பாவித்து உணர்ந்து, உருகி, ‘குரு குக’ என்ற முத்திரையை இக்கீர்த்தனத்திற் கையாண்டார் என்று கதை ஒன்று உண்டு.

பொன்னையா சகோதரர்கள் பிருகதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் இசைத் தொண்டும் நாட்டியப் பணியும் புரிந்து வந்தார்கள். அரச சபையில் இவர்களுடைய செல்வாக்கு படிப்படியாக வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. இக்காலத்தில் இவர்கள் பிருகதீஸ்வரர், பிருகந்நாயகி பெயரிலும் அரசரின் பெயரிலும் பல தாளங்களில் பல வர்ணங்களையும் கீர்த்தனைகளையும் அவ்வப்போது இயற்றி அரசர் முன் பாடி மகிழ்வித்தார்கள்.

இவர்கள் முதன்முதலாக இயற்றிய பாடல் மாயாமாளவகெளள் இராகத்தில் அமைந்த ‘மாயா தீத ஸ்வருபினி’ என்னும் கீர்த்தனையாகும். இதில் ‘மாகுரு குக சாமிகி நே தாசடைத்தி’ என்று பாடியள்ளனர். இதிலிருந்து இந்நால்வரும் ஒரே ஆசிரியரிடம் அதுவும் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதரிடம் இசைக்கலையைப் பயின்றனர் என்பது தெளிவாகிறது. மாயாமாளவகெளள் இராகம் மங்களகரமானது. என்று கூறப்பட்டிருந்தாலும் தமது குருநாதர் முதன் முதலில் இந்த இராகத்தில் கீர்த்தனை இயற்றினார் என்பதாலும் இந்த இராகத்திலேயே இவர்கள் முதன்முதலில் கீர்த்தனை இயற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்காகும்.

தஞ்சை அரசசபையில் சகோதரர்கள் கீர்த்தியடன் வாழ்ந்து வருகையில் பொன்னையாவுக்கு நாட்டியத்தைக் கச்சேரி பாணியில் எந்த இடத்திலும் எப்போதும் நடத்தக்கூடிய முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்துத் தோற்றியது. அதன் பிரகாரம் மிகவும் முயற்சி செய்து அதற்கான இலக்கணங்களையும் ஆரம்பப் பாங்களையும் தயாரித்தார். எப்பாடுச் சங்கீதத்திற்கு

ஆரம்பப் பாடமாக சரளி, ஜண்டை, அலங்காரம் என்பன அமைந்தனவோ அவ்வாறே நாட்டியத்திற்கு ஆரம்பப் பாடமாக அடவுகளைப் பத்தாக வகுத்தார். அவை தட்டு அடவு, நாட்டு அடவு, மெய் அடவு, அறுதி அடவு, மெட்டவு, நடை அடவு, முடி அடவு என்பனவாம். இப்பக்து வகை அடவுகளையும் ஒவ்வொன்றிலும் பன்னிரண்டு பேதம் செய்து, மொத்தம் 120 அடவுகளாக வகுத்தார். பின்பு அலூரிப்பு, ஜதிஸ்வரம், சப்தம், பதவர்ணம், சுரஜதி, பதம், இராகமாலிகை, சுலோகம், தில்லானா என அட்டவணைப்படுத்தினார். கச்சேரிக்கு வேண்டிய அலூரிப்பு, ஜதிஸ்வரம், சப்தம் என்பனவற்றைப் பல தாளங்களிலும், இராகங்களிலும் இயற்றி, அநேக பதவர்ணங்களையும் சுர ஜதிகளையும் நாயக நாயகி பாவத்தோடு தமிழிலும் தெலுங்கிலும் அமைத்துப் பாடனார். அதற்கு வேண்டிய தீர்மானங்களையும் இயற்றியதோடு இராகமாலிகைகள், பதங்கள், தில்லானா முதலிய பல உருப்படிகளையும் செய்து தாங்கள் வகுத்த பாணியை முதலில் இரு பெண்களுக்குக் கற்பித்தனர். பின்னர் தம் குருநாதர் முன்னிலையில் அரச சபையில் அரங்கேற்றினார்கள். ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதர் அவர்கள் அன்றைய கச்சேரியைப் பார்த்து வியந்து “சங்கீதத்திற்குப் பூந்தர தாஸர் வழிகாட்டி, நாட்டியத்திற்கு என் மாணவர்கள் வழிகாட்டி” என்று கூறியதோடு மன்னனைக் கூண்டு சகோதரர் நாஸ்வருக்கும் “சங்கீத சாகித்திய பரத சிரேட்டர்” என்ற பட்டத்தை அளிக்கச் செய்தார். பொன்னையா சகோதரர்கள் வகுத்த பாணியிலேயே நாட்டியக் கச்சேரிகள் தமது பிரதேசத்திலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் நடைபெறுவதற்கான வழிவகைகளையும் செய்தார். துளஜா மகாராஜாவிற்குப் பின் சரபோஜி மகாராஜாவும் நாட்டியக் கலைக்குப் பேராதரவு தந்து, தன் அரண்மனையிலேயே “சிலம்பக் கூடம்” அமைத்துப் பலரைத் தயார் செய்து ஆதரித்தார்.

பொன்னையா சகோதரர்களது புகழ் திருவாங்கூர், மைசூர் முதலிய அரசுகளிலும் பரவியதால் அங்கு சமஸ்தான விதவான்களாக அமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் கோட்டையர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய சுரபேந்திர பூபால குறவுஞ்சி நாடகத்தையும் மன்மத விலாஸத்தையும் நாட்டிய நாடகமாக அமைத்து அதைப் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் அரங்கேற்றினார்.

பொன்னையா இசை, நாட்டியம் ஆகிய கவின்கலைகளில் மட்டுமன்றி இலக்கியத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஒரு நாள் பைரவி இராகத்தில் பதவர்ணம் இயற்றி, மராட்டிய அரசர் சரபோஜியின் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார். அப்பொழுது அங்கிருந்து கேசவ வள்தாது என்ற சங்கீத விதவான் எழுந்து அவ்வர்ணத்தில் பொருட் குற்றம் ஒன்றுண்டு என்றுரைத்தார். “நீ சாடி தொரலேதனி” என்ற வரிகள் தங்களை நேரில் வைத்துக் கொண்டே இல்லை எனக் கூறுவதாயுள்ளது எனக் கூறினார். அரசரும் புன்முறைவுடன் அவரை நோக்கி “இன்று என்மேல் ஏன் அறம் வைத்துப் பாடினார்?” என்று கேட்க, பொன்னையா “அறுமாகவே உருவெடுத்துள்ள திருச்சலுகத்திற்கு அறும்பாட வல்லவன்யானோ?” என்று பதிலளித்ததுடன் “கேசவ வள்தாது குறிப்பிட்ட அடியின் உண்மையான கருத்து தங்களுக்குச் சமமானவர் எவரும் இல்லை என்பதே” என்றார். மேலும் “லேதனி” என்ற பத்தை மாற்றி “நீ வனி” என்ற பத்தைப் பொருத்திப் பாடுக் காட்டினார். பொன்னையாவின் இலக்கிய சங்கீத ஞானமும் சமயத்தை ஓட்டிய நுண்ணிலும் ராஜசபையினரை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தின.

பொன்னையா அவர்கள் சிறந்த சிவ பக்தர். ஒரு சமயம் தன் தம்பி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த பொழுது தன் குலதெய்வமான பிருகதீஸ்வரர் ஆலயத்திற்குச் சென்று பிருகந்நாயகி பெயரில் “பிரகதம்பா” என்ற பாடலை சங்கராபரண இராகத-

தில் அழைத்துப் பாடனார். உடனே தம்பியின் உடம்பு குணமானதாக ஒரு கதையுண்டு. பெரிய கோவில் கைங்கரியம் சம்பந்தமாக சரபோஜி மகா-ராஜா அவர்களுக்கும் வடிவேலு நட்டுவண்ணருக்கும் மனஸ்தாபம் எழவே, பொன்னையா சகோதரர்கள் தஞ்சையை விட்டு பக்கத்து ஊராகிய ஓரத்த நாடு என்னும் கிராமத்துக்குக் குடிபோகும்-படியாயிற்று. இதையறிந்த திருவாங்கூர் மன்றர், ஸ்ரீசுவாதித் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் இச்-சகோதரர்களை அழைத்துவர ஏற்பாடு செய்தார். இவர்கள் திருவாங்கூர் போய் சிறப்பட்டின் விளங்கி வருங்காலத்தில் தஞ்சை விதவத் சபை சோபையிழந்து போகவே அரசர் திவானை அனுப்பிச் சகோதரர்களை மறுபடியும் தஞ்சைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார். வடிவேலு மட்டும் திருவாங்கூரிலேயே தங்கிவிட்டார்.

திலையந்த “மோகமான” ஆகிய பதவர்ணங்களும் உசேனி இராகத்திலைமைந்த ஏழாயலாழரா என்னும் ஸ்வரஜதியும் பிரஸித்தி வாய்ந்தவை. மற்றும் மந்தாரி, கமாஸ், காபி, காண்டா ஹிந்தோளம் ஆகிய இராகங்களில் அமைக்கப்பட்ட தில்லானாக்களும் புகழ் பெற்றவையாய் விளங்குகின்றன.

இவை தவிர இராகமாலிகையில் சதுர் இராகமாலிகை, சப்த இராகமாலிகை, சப்த தாள் இராகமாலிகை, நவரத்னமாலிகை, நட்சத்திரமாலிகை போன்றவையும் இவருடைய திறமைக்கு எடுத்துக் காட்டிய உள்ளன. நாட்டியத்துக்காகவே வாழ்ந்த இவருக்கும் மற்றும் இருவருக்கும் சந்ததி விருத்தியுண்டாகவில்லை. சிவானந்தத்திற்கு மட்டும் இந்தப் பாக்கியம் கிடைக்ககு

தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் நாட்டியக்கலைக்காகவும் மாணவர்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காகவும் அற்பணம் செய்த பொன்னையாபிள்ளையவர்கள் தமது அறுபதாவது வயதில் பிருக்கதீஸ்வரர் திருவுடியை அடைந்தார்.

பொன்னையாவும் சின்னையாவும் தஞ்சை வந்து சேர்ந்தார்கள். அரசர் முன்னைவிடப் பணிவோடும் அன்போடும் இவர்கள் ஆதரித்து வந்தார். கோயில் கைங்கரியத்தில் தமக்கக் கிடைத்த ஊதியத்தை “சிவ சொத்து ஆகாது” என்பதால் பொன்னையா மேற்படி தண்ணீர்ப் பந்தல் கைங்கரியத்திற்கும், திருத்தேரன்று அன்னதானம் செய்யவும் செலவிட்டு வந்தார். இத்தருமங்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வரையிலும் நடந்து வந்தன. பொன்னையா பல மாணவர்களைச் சேர்த்து தாம் அறிந்த வித்தைகளையெல்லாம் பயிற்றுவித்து பிரபல வித்துவான்களாக்கி எல்லா தேவாலயங்களிலும் நாட்டிய கைங்கரியம் செய்ய உதவினார். இன்று நாம் பார்த்து மகிழும் நாட்டியக் கச்சேரி மறையை அமைத்ததுடன் இக்கச்சேரியில் இன்று அஸாபிபு முதல் தில்லாணா வரையில் இவர்கள் இயற்றிய பாடல்களையே பெரும்பாலும் நாம் கையாண்டு வருகின்றோம். உதாரணமாக ஆண்த பைரவி இராகத்தில் அமைந்த “கசியே நீ இந்த வேளையில்”, சங்கராபரணம் இராகத்திலைமைந்த “ஆதி மோகங் கொண்டேன்”, பைரவி இராகத்-

தஞ்சை நூல்வரில் முத்தவர் சின்னையா ஆவார். இவர் தனது இளமைப் பிராயத்தில் தனது தந்தையாரிடமும் பின்னர் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தேவிதர் அவர்களிடம் ஏழாண்டுகள் இசைக் கலையைப் பயின்றார். இவர் தஞ்சை திருவாங்கூர் அரசுவையில் வித்துவானாக இருந்ததுடன் மைசூர் சமஸ்தான வித்துவானாகவும் இருந்தார். சின்னையா அவர்கள் மைசூர் சமஸ்தானத்தில் வித்துவானாக இருந்துபொழுது அன்னை சாமுண்஠ஸ்வரி பெயரிலும் தன்னை ஆதரித்த அரசரகளான கிருஷ்ணராஜ உடையார், சாம்ராஜ உடையார் பெயரிலும் பதவர்ணங்களையும், கீர்த்தனைகளையும், ஜாவளிகள், தில்லானாக்கள் முதலியவற்றையும் இயற்றி இருக்கின்றார். இவர் இயற்றிய ஜாவளிகளுள் 22 ஜாவளிகள் இசைப் பேரவீஞர் தஞ்சாவூர் தீரூ. கே.பி. கிட்டப்பா அவர்கள்

களால் வெங்கனுர் பொன்னையா நாட்டியசாலா மூலம் 1979 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ் உருப்பாடுகள் குரு தீவிதரின் பெறுாக், பரசு, பிலஹரி, அடாணா, செஞ்சருட்டி, கேதாரக்களை, சாவேரி, பைரவி, கல்யாணி, தோடி ஆகிய இராகங்களில் பாடப்பட்டுள்ளன. இவர் சாமாராஜேந்திர மகாராஜா பேரில் இயற்றி இசையமைத்த “ஏமகுவ போதிஞ்சரா” என்ற தன்யாசி இராக பதவர்ணம் பரத நாட்டியம் ஆடுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதும், அநேக நடனக்காரர்களால் கையாளப்பட்டு வரும் உருப்பாடுகளும் ஒன்றாகும். இவர் 1802 - 1856 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிரை வரை வாழ்ந்தவராவார்.

தஞ்சை நால்வரின் மூன்றாவது சகோதரர் சிவானந்தம் ஆவார். இவர் தன் குலதெய்வத்தின் பெயரிலும் தன்னை ஆகுறித்த சூபோஜி மகாராஜா பெயரிலும் பல வர்ணங்களையும் தமிழ்ப் பதங்கள், ஜாவளிகள் முதலியவற்றையும் இயற்றிப் புகழடைந்ததோடு நடிகைகளுக்கும் கற்பிப்பதில் சிறந்தவரெனப் போற்றப்பட்டார்.

சிவானந்தம் சிறந்த சிவபக்தர். இறைவனை வழிபட்ட பின்னரே உணவு உண்பார். அரசவைப் பணியையும் ஆலயப் பணியையும் தவறாமல் செய்து வந்த இவர் தஞ்சை பிருகதீஸ்வரர் கோவிலில் மகாசிவராத்திரி பூஜை நடைபெறுவதற்காக, தனது நவரத்னமாலையை வழங்கி, நாலு கால பூஜை நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். பிரம்ம உற்சவத்தின் போது, சுவாமி தேர் பவனிக்காகத் தம் வீட்டு நடைபாதை வழியாகத் தேர் முட்டிக்குச் செல்லும்பொழுது விசேட பூஜை செய்து சுவாமி திரும்பியதும் தேர் முட்டித் தளத்திலே தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்து பிரசாதம் வழங்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்தார். சுவாமிக்கு பூஜை புனர்காரங்கள் நடைபெற்ற பின் வேதியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தட்சணை வழங்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். நவராத்திரி காலத்தில் கலை-

மகளுக்கு விழா எடுத்து ஒவ்வொரு நாளும் புகழ் பெற்ற வித்துவான்களைக் கொண்டு கச்சேரிகள் நடத்தினார். தஞ்சையிலே பேரிய கூடம் என வழக்கப்படும் சிலம்புக் கூடமான கலைக்கூடம் தோன்றுவதற்கு வித்திட்டவரும் இவரே. இவர் தஞ்சை மன்னன் சிவாஜி மகாராஜாவின் பாசமிகு நண்பராகப் பழகி வந்தார். இம்மன்னர் மீது சிவானந்தம் பதவர்ணம், ஸ்வரஜதி, பதங்கள் ஆகிய உருக்களைப் பாடியுள்ளார். தஞ்சையில் இவர் ஆற்றிய நாட்டியப் பணிகளோடு பந்தனை நல்லூர் சிவஸ்தல நாட்டியப் பணியையும் ஏற்று நடத்தி வந்தார். தம் தமையனார் பொன்னையாபிள்ளை அவர்களின் மாப்பிள்ளை சூரியமூர்த்தி மூலமாக இப்பணியை செவ்வனே செய்து வந்தார். இவர் தஞ்சை பெருவுடையார் பெயரிலும் பந்தனை நல்லூர் பசபதீஸ்வரர் பெயரிலும் மன்னார்குடி இராஜகோபால சுவாமி பெயரிலும் பல பதவர்ணங்கள், ஸ்வரஜதிகள், சதுர்மாலிகைகள், கர்த்தனைகள், பதங்கள், தில்லாணக்கள் இயற்றி இசையமைத்துள்ளார். தமையனாரான பொன்னையா அவர்களுடன் இணைபிரியாது வாழ்ந்து வந்த சிவானந்தம் ஆலயங்களில் சோட் சோபசாரம், தீபாரதனை ஆகியவை நிகழும்போது சமர்ப்பிக்க வேண்டிய தாளம், ஜதிகள், நிருத்தியம், கொடியேற்றம், இருக்கம் ஆகிய விழாக்காலங்களில் ஆட வேண்டிய நடனங்கள், நவசந்தி நடனங்கள், நடராஜரின் புறப்பாட்டுக்கான ஜதிகளோடு தாளம் தட்டவேண்டிய முறைகள் ஆகியவற்றை வகுத்துத் தந்தார்.

தஞ்சை நால்வரில் சிவானந்தம் அவர்களுக்கு மட்டும் தான் சந்ததியின்டு. இவரின் புதல்வர்களான சபாபதி, மகாதேவன் ஆகியவர்கள் தந்தையைப் போலவே இக்கலையை வளர்த்தார்கள். இவர்கள் தான் கல்யாண காலங்களில் கச்சேரி செய்யும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் பல மாணவ மாணவிகளையும் தம் வீட்டிலேயே வைத்து சங்கீதம், நாட்டியம்,

மிருதங்கம் கற்றுக்கொடுத்து, வித்துவான்களாக்கி நாடு முழுவதும் இக்கலையைப் பரப்பினார்கள். இக்காலத்தில் இவர்களிடம் சிறை பெற்ற மாணவர்களில் ஒரு சிலர் வீட்டிலுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளை எடுத்துச் சென்றுவிட்டதால், எத்தனை பாடல்களை இயற்றினார்கள் என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாதுள்ளது. இவர்களில் மகாதேவ நட்டுவனாரிடம் சிறை பெற்ற சிலரில், முக்கியமாக பற்றினை நல்லூர் மீணாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களையும் சென்னை நெல்லையைப் பற்றினார்களையும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் சகல சாஸ்திரங்களையும் நன்கு கற்று, இக்கலையில் மிக உன்னதமாக விளங்கும்படி செய்து தன் புதல்விகளுக்கு இவர்களை மணம் செய்து கொடுத்து, இக்கலையைப் பரவும்படி செய்தார்.

ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றி பரதநாட்டியத்தை இரு பாலாருக்கும் கற்பித்து வந்தார். திருமறைக்காட்டில் பண்டார வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவருக்கு நாட்டியம் கற்பித்து அரசவையில் அரங்கேற்றம் செய்து வைத்தார். அன்னாரது பரம்பரையினர் இன்றும் நாட்டியம் பயிற்சியை அளித்து வருகின்றனர். இவர் தமது 60ஆவது வயதில் இறைவன் திருவடியை அடைந்தார்.

தஞ்சை சுப்பராய நட்டுவனாரின் நான்காவது மகனாக கிபி. 1810 இல் வடிவேலு பிறந்தார். இவரும் தமது சகோதரர்களைப் போலவே தந்தையாரிடம் இசைப் பயிற்சியை தமது இளையப் பராயத்திலும் பின்னர் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதர் அவர்களிடம் ஏழாண்டு காலம் இசைப் பயிற்சியும் பெற்றார். ஒரு தரம் செலிமுத்ததை மறு தரம் ஓப்பிக்கும் ஆற்றலும், ஒருவர் பாடியதை அப்படியே பாடிக் காண்பிக்கும் திறமையும் இவரிடம் காணப்பட்டன. இவரின் கெட்டித்தனத்தைக் கண்டு மெச்சிய இவரது ஆசிரியர் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீவிதர் இவரை “ஏகசந்தக்ராஹி” எனப் புகழ்ந்துவரைத்தார். இளையப் பராயத்திலேயே சங்கீதத்திலும் நாட்டியத்திலும்

சிறந்து விளங்கிய வடிவேலு தந்தையாருடனும் முத்த சகோதரர்களுடனும் இணைந்து சபையில் பாடுவார். இவருடைய திறமையைக் கண்ட தஞ்சை சுரபோஜி மகாராஜா இவரைத் தனது வித்துவத் சபையில் ஒரு வித்துவானாக கிபி. 1824இல் ஏற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் தஞ்சை அரசவையில் ஒரு பாதிரியார் பிடில் வித்துவானாக இருந்து வந்தார். இவரிடம் வடிவேலு மேஸ்காடு இசைக்குரிய ஸ்வரங்களை (Notes) முதலில் கற்றுக் கொண்டு அவ்வாத்தியத்தில் கர்நாடக சங்கீத இசையை இசைக்க வேண்டும் என எண்ணி, இரண்டு வருடங்கள் ஓயாமல் பயிற்சி செய்து தேர்ச்சி பெற்றார். இக்குறையில் இவருக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் திரு. பாலுஸ்வாமி தீவிதர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வடிவேலு பாதிரியார் முதலிய பிரமுகர்கள் கூடிய தஞ்சை அரசவையில் தனது கர்நாடக வயலின் இசைக்கச்சேரியை அரங்கேற்றினார். மேலும் தனது தமையன்மார் பாடும்பொழுது வயலினைப் பக்கவாத்தியாகப் பயன்படுத்தி வாசித்து வந்தார். அன்று முதற்கொண்டு இன்றுவரை இசைக் கச்சேரிகளுக்கு ஒரு பக்கவாத்தியக் கருவியாக வயலின் வழக்கத்திலிருந்து வருகிறது. தலை வயலின் வாத்தியம் ஒரு பிரதான இசைக்கருவியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு தனிக் கச்சேரி (Solo) செய்யும் ஒரு வாத்தியமாகவும் கர்நாடக இசையுலகில் திகழ்ந்து வருகிறது. “சென்னை மாகாணத்தில் பிடில் வாத்தியத்தை கர்நாடக சங்கீத உலகிற்கு வாசித்துக் காட்டிய சிபாரச் செய்க முதற் சங்கீத வித்துவான் வடிவேலு” என்று டாக்டர் சௌரிந்திரமோகன் டாகர் “இந்துஸ்தானி சங்கீதம்” என்ற நாலில் வரைந்துள்ளதும் மேல் நாட்டு அறிஞர் காப்பன் டே எழுதிய “சென்த இண்டியன் மியுசிக்கல் ரிக்கார்டு” (South Indian Musical Record) எனும் நாலில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும்

இதற்குச் சான்று பகர்வணவாகும்.

திருவாங்கூர் அரசுவையில் வித்துவான் வடிவேலு சிறப்புடன் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் (கி.பி. 1834 ஆம் ஆண்டு) ஒரு நாள் ஸ்ரீஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் அரசுவையிலே வடிவேலுவின் பிடில் வாத்தியக் கச்சேரி நடைபெற்றது. மேல்நாட்டு வாத்தியமான பிடிலில் கர்நாடக இசையைத் திறம்பட வாசித்துக் காட்டியதைக் கண்டும் கேட்டும் வியப்பற்ற மகாராஜா அவர்கள் மிக்க மகிழ்ந்து, தமது சமள்தானத்திலிருந்த கைதேர்ந்த சிற்பி ஒருவரைக் கொண்டு யானைத் தந்தத்தால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு பிழிலையும் ஆயரணங்களும் நவரத்தினங்களும் நிறைந்த ஒரு தந்தப் பெட்டியையும் அரசு முத்திரையிட்டுப் பரிசாக வழங்கினார். இன்றும் இவ் இசைக்கருவி தஞ்சை நால்வர் வழி வந்த, எட்டாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த நாட்டியப் பேராசான் இசைப்பேரினார் கே.பி. கிட்டப்பாவின் இல்லத்தில் வைத்துப் போற்றிக் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது.

அரசர் பொன்னையா சகோதரர்கள் தங்குவதற்காகத் திருவனந்தபுரம் சாலையில் “சங்கரவிலாஸ்” என்ற மாளிகையைக் கட்டிக்கொடுத்தார். அப்பொழுது ஆங்காங்கிருந்த பல குறுநில மன்னர்களாலும் நாயர் பிரபுக்களாலும் இச்சகோதரர்கள் போற்றப்பட்டு வந்தனர். திருவாங்கூர் பத்மநாபசுவாமி பெயரில் மட்டுமன்றி அக்கோவிலை அண்மித்த வேறு தெய்வங்கள் பெயரிலும் பல சுப்தம் தானவர்ணங்கள், பதவர்ணங்கள், கீர்த்தனைகள், இராகமாலிகை, தில்லவானா முதலிய பாடல்களைத் தெலுங்கு மொழியில் வடிவேலு இயற்றியுள்ளார். அரசரும் வடிவேலுவும் சங்கீதம் சம்பந்தமாகப் பல விடயங்களை தனிமையில் ஆலோசித்து பல பாடல்களை இயற்றி வந்தனர்கள். வடிவேலு நட்வெனார் ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜா இயற்றிய சாஹித்தியங்களை அவ்வப்போது இசை அமைத்து அரசர் முன் பாடியும், பிடில் வாசித்தும் வந்தார். இவர்கள் இருவரும் இயற்றிய

பாடல்களும் வடிவேலு சுரதாளக் குறிப்புகளுடன் எழுதிய எட்டுச் சுவடிகளும் கையெழுத்துப் புத்தகமும் இன்றும் அவருடைய சந்ததி வழி வந்தவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் அண்ணளவாக 500க்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் சுர தாளக் குறிப்புகளுடன் காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவும் வடிவேலு நட்வெனாரும் இணைப்பியாது இருந்து வந்ததற்குச் சான்றாக இருவரும் சேர்ந்து இருக்கும் அரசரின் கையெழுத்திடப்பட்ட புகைப்படம் ஓன்று உள்ளது.

வடிவேலு நட்வெனாரின் வாழ்க்கையில் மிகவும் கவாரஸ்யமான சம்பவம் ஓன்று நிகழ்ந்தது. ஒரு சமயம் வடிவேலு தம் ஸ்ட்ரக்னாடன் யாத்திரை சென்றபொழுது ஒரு கொள்ளையர் கூட்டத்தினர் இவர் ஏறிச் சென்ற பல்லக்கில் இருந்த ஆயரணங்களையும் திரவியங்களையும் கொள்ளையழுத்தத்தாடன் நிற்காமல் அவரிடமிருந்த பிடில் பெட்டியையும் எடுத்தனர். வடிவேலு மனம் நொந்து “பிடில் பெட்டியைத் தவிரி, வேறு எந்தப் பொருளையும் எடுத்துக் கொள்ளுக்கள்” என்று கொள்ளைக் கூட்டத் தலைவரை வேண்டிக் கொண்டார். கொள்ளையர் கூட்டத்தலைவன் “அதில் என்ன இருக்கின்றது?” என்று கேட்கவும் வடிவேலு “நான் என் பிள்ளையைப் போல் பாவித்துவரும் வாத்தியம் ஒன்று இருக்கின்றது. வேறு உங்களுக்கு உதவக்கூடிய பொருள் ஒன்றுமில்லை.” என்று கூறிப் பெட்டியைத் திறந்து காட்டினார்.

அதைக் கண்டு அத்தலைவன் “உன் பிள்ளையைப் போல நேசிப்பதாகச் சொன்னாயே இது உன்னிடம் பேசுமா?” என்று கேட்டான். அதற்கு வடிவேலு “ஆம் இதை எல்லோருடனும் பேச வைக்கலாம். பாடவும் வைக்கலாம்” என்று விடையளித்தார். உடனே கொள்ளையர் கூட்டத் தலைவன் “என் பெயரைக் கூப்பிடச் செய்” என்று கூறவே, வடிவேலு பிடிலை எடுத்து ஸ்ருதி கூட்டி,

ஒவ்வொருவருடைய பெயரையும் கேட்டு, அப்பெயர்களைச் சொல்லி அழைப்பது போலப் பிடிலில் வாசித்துக் காட்டினார். மற்றொரு திருஞன் வடிவேலுவைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டான். உடனே வடிவேலுவும் மலையாளத்தில் செம்படவர்கள் பாடும் வெள்ளப் பாட்டையும் இன்னும் சில நாட்டுப் பாடல்களையும் பாடியும் வாசித்தும் காட்டினார். இதைக் கேட்ட கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அக்கூட்டத்தில் ஒருவன் இவரைப் பார்த்து “உன்னிடமிருந்த விலையுயர்ந்த பொருட்களையும் தூச் சம்மதித்தாயே! இந்த வாத்தியம் உனக்குச் சோரு போடுமா? ஏன் இந்த வாத்தியத்தைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறாய்?” என்றான் இதற்கு வடிவேலு ஆம் இது சோரு போடும் துணிமீனிகளும் கொடுக்கும். இந்த பிடிலைக் கொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவிடம் பாட வாசித்தால் எல்லா சம்பத்தும் எனக்குக் கிடைத்துவிடும். இப்பொழுது நீங்கள் கவர்ந்துகொண்ட அத்தனை பொருட்களும் மகாராஜா கொடுத்தவையே எனப் பதிலளித்தார். உடனே கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் தாங்கள் கொள்ளையடித்த பொருட்களை எல்லாம் திரும்பவும் இவரிடம் ஒப்படைத்ததுடன் காய், கனி வகைகளையும் வழங்கி, இவர் போய்ச் சேரவேண்டிய இடம் வரையில் துணையாகவும் சென்றார்கள்.

வடிவேலு ஒரு முறை சென்னைக்கு யாத்திரை வந்தபோது வீணைக் குப்பையர் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தார். அப்பொழுது ஓர் இசைக்கச்சேரியை மாலை 6 மணி முதல் மறுநாள் காலை வரை தொடர்ச்சியாக நடத்தினார். அன்றைய கச்சேரியில் இவரது பிடில் வாசிப்பையும் வாய்ப்பாட்டிசையையும் செமிக்குத்த வீணை குப்பையர் அவர்களும், பொதுஜனங்களும் மெய்மறந்த நிலையிலிருந்தனர். அப்பொழுது குப்பையர் அவர்கள் வடிவேலுவைத் தனது ஆசனத்தில் அமரச் செய்து வடிவேலுவுக்கு ஜோடி சால்வை போர்த்தி அவரைக் கெளரவித்தார். சென்னையில்

தங்கியிருந்த பொழுது அம்பாயிரம் என்றவருக்கு வடிவேலு பிடில் வாசிக்கச் கற்றுக் கொடுத்தார்.

வடிவேலு திருவாங்கூர் அரசு சபையை அலங்கரிப்பதற்காக, பரதநாட்டியமாடும் பெண்களையும், மிருதங்கம், கிளாரினெட், துத்தி ஆகிய இசைக் கருவிகளை வாசிக்கும் கலைஞர்களையும் தஞ்சையிலிருந்து வரவழைத்தார். ஸ்ரீஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜா தனது அரசவையில் பெண்கள் நடனம் ஆடவேண்டுமென விரும்பியதால் வடிவேலு பரதநாட்டியத்தையும் கதகளியையும் இணைந்து லாவகமான லாஸ்ய நடனமாக அமைத்து அவ் ஆட்டத்திற்கு வேண்டிய பாடல்களை மலையாள மொழியில் இயற்றி இசையமைத்து அங்நடனக் கலைக்கு “மோகினி ஆட்டம்” எனப் பெயர் குட்டினார். நடனமாடுவர்களையும் பக்கவாத்திய இசைக் கலைஞர்களையும் அங்கேயே தங்கியிருக்கச் செய்து அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் மாண்யமும் சம்பளமும் கிடைக்கச் செய்தார். அக்காலத்திலேயே அரசாங்கத்தால் மாதம் ரூபாய் 130 ஊதியமாக வடிவேலுவுக்கு வழங்கப்பட்டது. இவரது வித்தையும் பிடில் வாத்தியத் திறனும் பரத, சங்கீத, கலாநூட்ப அறிவும் நானுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே வந்தன. ஸ்ரீஸ்வாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் அன்பும் அருளும் ஆதரவும் மென்மேலும் பெற்று நல்வாழ்வு வழங்கு, இக்கலைகளைத் திருவாங்கூரில் நன்கு பரவச் செய்த பின், தனது 37ஆவது வயதில் திருவனந்தபுரத்தில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடியை அடைந்தார். இவர் இறந்த சில வாரங்களுக்குள் மகாராஜாவும் இறைவன் திருவடியை அடைந்தார்.

பொன்னையா சகோதரர்கள் பரத இசைக்கும் பரத நாட்டியக் கலைக்கும் ஆற்றிய தொண்டு என்றிருந்தும் மக்கள் மனதில் ஆழப்பதின்திருக்கும் என்பது தின்னை. கோவிற்கலையை அரங்குக் கலையாக, ஆற்றுகைக் கலையாக உருவாக்கித் தந்த தஞ்சை நால்வரின் பணி போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

சுவாமி விபுலாநந்தர்

கண்ணத்துவத்யந்த

வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்

“தோன்றிப் புகழூடு தோன்றுக அ.திலூர் தோன்றவிற் தோன்றாமை நன்று” என்கிறது தமிழ்மறை. இப்பொய்யா மொழிக்கு இணக்க சூழநாட்டிலே உதித்து அம்மறையை மெய்ப்பித்தவர் விபுலாநந்த அடிகளாவர். இலங்கைத் திருநாட்டில் கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டு நகருக்கு தென் திசையில் கல்முனைக்கு அருகில் “கண்ணுள்ளே காரெறு முதூர்” எனப் போற்றப்படும் காரைதீவிலே 1892ஆம் ஆண்டு 03. 27 ஆம் திங்கள் ஒழுக்கசீலர் சாமித்தம்பி கண்ணம்மை தம்பதியினருக்கு திருமகனாக இல்லைகில் வந்துதித்தார். இவரது இளமைப் பெயர் மயில்வாகனம்.

இளமைக் கல்வியினை 1904 ஆம் ஆண்டு கல்முனை மெதுடிஸ்த மிதின் பாடசாலையில் கற்றார். பின்பு 1907ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு புனித மைக்கல் கல்லூரியிலும் கற்றார். 1912ஆம் ஆண்டில் அக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் இணைந்து பணியாற்றினார். பின்னர் கொழும்பு பேரவீரியல் கல்லூரியில் கற்று டினோமா பட்டம் பெற்றார். அதேவேளை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய பண்டத் தேர்விலும் சித்தி பெற்று இலங்கையிலேயே முதல்முதலாக பண்டத் தேர்வில் சித்திபெற்றவர் என்ற சிறுப்பினையும் பெற்றார். 1917 இல் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பணித்துச் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது 1920 இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலே விஞ்ஞானமானிப் பட்டப்படிப்பினையும் மேற்கொண்டு சித்திபெற்றார். இதைத் தூாட்டந்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராகச் சில வருடங்கள் பணிப்பிந்தார்.

ஆன்மீக வாழ்விலே நாட்டங்கொண்ட மயில்வாகனர் வெளக்கீ வாழ்வின் பற்றாடுத்துத் துறவை நாடு சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தை அடைந்தார். அங்கு சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களால் “பிரபோத சைதன்யர்” எனும் பிரமச்சரிய நாமத்தைப் பெற்று 1924ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாத பெள்ளையி நாளன்று துறவறாம் மேற்கொண்டு “சுவாமி விபுலாநந்தர்” எனும் தீட்சாநாமத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1925ஆம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய அடிகளர் காரைதீவில் சாரதா வித்தியாலயத்தையும் கல்லடி உப்போடையில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தையும் நிறுவினார். அதன் பின் 1931இல் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துநிப்பேராசிரியராக 1933 வரை பணியாற்றினார். 1943 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் தமிழ்த் தலைவர் என்ற பெருமையுடன் கடமைபாற்றினார். பின் 1947 இல் ‘யாழ்நாலை’ அரங்கேற்றி அதே ஆண்டில், 07.19ஆம் திங்கியன்று கொழும்பில் இவ்வுடல் நீத்தார்.

விபுலாநந்தர் புரிந்த பணிகள்

தனக்கென்று வாழாது பிறர்க்குரியவராக வழிந்து பெரும்பணிகளை நிகழ்த்தி இறந்தும் இறவாது வாழ்கின்ற உலக சமயப் பேரியார்களை ஒருவராகத் திகழ்பவர் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆவார். விபுலாநந்த அடிகளை நோக்குகையில் அவரை எல்லோரும் இலக்கியவாதிபாக, பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக, பக்தரிகை ஆசிரியராக, பல்துறை ஆராய்ச்சியாளராக, சமயப் பெரிடார் ஆகிய பார்வைகளில் பொறுத்துக்கொண்டு வாழ்விலே நாட்டங்கொண்ட மயில்வாகனர் வெளக்கீ வாழ்வின் பற்றாடுத்துத் துறவை நாடு சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தை அடைந்தார். அங்கு சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களால் “பிரபோத சைதன்யர்” எனும் பிரமச்சரிய நாமத்தைப் பெற்று 1924ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாத பெள்ளையி நாளன்று துறவறாம் மேற்கொண்டு “சுவாமி விபுலாநந்தர்” எனும் தீட்சாநாமத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

யாராக, கலைஞரியாக, முத்தமிழ் வித்தகராக, அமுத்தறவியாக பார்க்கின்றனர். இவர் இலங்கையில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும் சிறப்பான பணிகளைப் புரிந்தவர். இவருடைய சமய சாதனங்களையும் இலக்கிய நோக்கையும் நினைக்கும் போதெல்லாம் எமது மனக்கண்ணில் அகத்தியர், வள்ளுவர், தொல்காப்பியர் முதலாக பாரதி, ஸ்ரீஇராமசிருதவனர், சுவாமி விவேகானந்தர், ஆஹமுகநாவஸர் போன்றோர் தோன்றி மறைகின்றனர். சுவாமி விபுலாநந்தர் செய்த பணிகள் பற்றி அடிகளின் சீட்ரான சுவாமி நடராஜானந்தர் கூறும் மேல்வரும் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது.

“தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பாரதியைப் போல், வட இந்தியாவில்

விவேகானந்தரைப் போல், நம் ஈழவனநாட்டில், அதிலும்

சிறப்பாக கிழக்கிலங்கையில் ஒரு சமுதாயப் புரட்சியை

ஏற்படுத்தியவர் சுவாமி விபுலாநந்தரே”

பொதுவாக விபுலாநந்தரை நோக்கும்போது அவரது சிந்தனைகள் சமயம், இலக்கியம், சமூகம், கல்வி, கலை முதலிய பலதுறைகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதனை அவரது இலக்கிய ஆக்கங்கள், பிரசங்கங்கள் நிறைவேர்நியுள்ளன பணிகள் என்பன உள்ளிதப்படுத்துகின்றன.

சமயப்பணி

“என் கடன் பணி செய்து கிடிப்பதே” எனும் அடிக்கு இலக்கணமாக சைவப்பணிகள் அதனுடன் தமிழ்ப்பணிகளும் செய்து வாழ்ந்தவர் விபுலாநந்த அடிகளாவார். ஆஹமுகநாவஸரை அடுத்து இலங்கையிலே சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்காக பாடுபட்டவர் அடிகளாவார். இன்று செல்வாக்குடன் விளங்கும் உலகச் சமயங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகப் பழையது இந்துமதம். இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று

வந்துள்ள இந்துமதம் காலத்துக்குக் காலம் சிறந்த அம்சங்களையும், அவசியமான மாறுதல்களையும் ஏற்று அமைதி கண்டுவிட வழியமைத்தவர் அடிகளாரென்றாலது மிகையாகாது.

விபுலாநந்தரைப் பொறுத்தவரையில் பிற சமயங்கள் என்று எதையும் கூறவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் குறிப்பாக கிறிஸ்தவ பாத்திரியர்கள் சிலர் குறுகிய நோக்கத்துடன் அவர்களுது சமயத்தை இந்துக்களிடையே பற்பட முயற்சித்தமயைக் கண்டிக்கும் ஒரு சில இடங்களில் “பூரமதம்”, “பூரமதத்தார்” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேசமயத்தின் நல்ல அம்சங்களையும் புகழ்ந்தும் பேசியுள்ளார். அடிகளாரின் சமய நோக்கமும் செயற்பாடும் உலகச் சமயங்களின் அடிப்படை உண்மைகளை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து சமயப்புசல்களுக்கு இடமளிக்காமல் சமயப் பொறையுடையவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதற்கிணக்கவே அமைந்திருந்தது.

இராமகிருஷ்ணமிஷனின் வாயிலாக இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் சைவப்பணி புரிந்து சமயக் கல்வியையும் வளர்த்த பேறு பெற்றவர் அடிகளாவார்கள். “சமயங்கள் யாவும் ஒருவனாய் இருக்கும் இறைவனையே தேடுகின்றன. அவரின் பாத்தினை அடைவதே வாழ்க்கையின் இலட்சியம் இல் இலட்சியத்தை அடைவதற்கேற்ற ஞான ஒளியினை ஒருவனின் உள்ளத்தில் பிரகாசிக்கச் செய்வதையே கல்வியின் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்” எனும் இராமகிருஷ்ணரின் வேதத்தத்துவத்துடன் எம்மையும் இணைத்துக் கொண்டவர் விபுலாநந்த அடிகள். சமயநம்பிக்கை, சமயபக்தி, சமயசேவை ஆகிய மூன்றும் இணைவதால் பிறக்கும் சமயநெறியே மனித வாழ்க் கையை அறநெறியில் இட்டுச் செல்வதற்குரிய ஒரே வழியாகும். இத்தகைய சமய நெறியில் மக்கள் சமுதாயம் நிலைபெறும் போதுதான் மக்கள் வாழ்வு வளம் பெறும் எனும்

கருத்தினைக் கொண்ட விபுலாநந்தர், சமய நிலையே நாகரிக நிலையினை மதிப்பிடும் அளவுகோல் என்றார்.

இராமகிருஷ்ணமிஷனின் கொள்கைகள் திட்டங்களிற்கமைய விபுலாநந்த அடிகள் சேவைப் பணியைத் தொடங்குமாறு அவரின் குரு சுவாமி சிவாநந்தர் பணித்தார். இதை ஏற்றுக் கொண்டு இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் பொறுப்பிலிருந்த கல்வி நிறுவனங்களை நிர்வகிக்க அடிகள் இலங்கை வந்தார். தூஷி வழி நின்று ஆண்மீகச் சாதனைகள் புரியத் தறவியர் குழுவை உருவாக்கினார். சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்களை இராமகிருஷ்ணர் வாழ்ந்து காட்டிய வேதாந்த செய்திகளைப் பரப்ப பாடுப்பட்டார். திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் முழுமுச்சுடன் நின்று சமயப்பணியையும் சமூகப்பணியையும் தம் இரு கண்களைக் கொண்டு தொண்டாற்றினார்.

இவருடைய சமயப் பணிகள் பெரும்பாலும் அறிவுடல் பணிகளாகவே அமைந்தன. வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தல், பக்திப் பாருங்களை பாராய்வது செய்தல், வார இறுதியில் சைவ சமய வகுப்பு நடாத்தல், பண்ணிசைப் பயிற்சி நடாத்தல் முதலான கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபட்டார். தேய்வங்களின் மீதாம் பல பக்திப் பால்களை இயற்றிப் பாரினார். அவைகள் வருமாறு, கணேச தோத்திருப் பஞ்சகம், மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணியசுவாமி இரட்டை மாலை, குமரவேள் நவமணி மாலை, மகாலேட்சுமி தோத்திரம் என்பனவாகும். ஈக்கோர், விவேகானந்தன், கலைகள், இராமகிருஷ்ண விஜயம் போன்ற சன்சிகைகளிலும் சமயம், தத்துவம், தமிழ் உட்பட்ட பல கட்டுரையாக்கங்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் நடைபெற்ற பல்வேறு சமயக் கருத்தரங்குகளிலும் தலைமை தாங்கி கருத்துரைகள்

வழங்கினார்.

ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் இலங்கையின் வடபகுதியில் தோன்றி, யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமய எழுச்சியிடுன் கூடிய கல்வி இயக்கத்தை நடத்தினார். கிழக்கு இலங்கையில் சைவசமய உணர்வுடன் சர்வமத சுயரசு உணர்வும் விஞ்ஞான உணர்வும், ஆங்கில மொழியறிவும் மேலிட நவீன கல்வி இயக்கத்தை நடத்தியவர் சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னாம். அத்துடன் சைவசமயத்தை வளமாகக் காட்ட எங்கெங்கு கோயில்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்தார்கள் என்று விபுலாநந்தரது பணிகள் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகள் இயம்புகின்றன.

கல்விப் பணி

இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆங்கில கல்விப்பணிகள் சிறப்பித்துக் கூறத்தக்கவை ஆகும். விபுலாநந்தர் பன்மொழி வித்தகராகத் திகழ்ந்தார். அவருக்கு தமிழ், அரபு, ஆங்கிலம், லத்தீன், கிரேக்கம், வங்காளம், பாளி, சிங்களம் ஆகிய மொழிகள் தெரிந்திருந்தன. காறைதீவு வைத்தியலிங்க தேசிகர், தென்கோவை கந்தையா, பண்டிதர் கயிலாயபிள்ளை என்போரிடம் இருபது வயது வரைக்கும் தமிழ்க்கல்வி பயின்றார். கல்முனையில் லீஸ் பாதியாரது மெதுடிஸ்த பாடசாலையில் ஆங்கிலக் கல்வியை முதலில் கற்றார். பின்பு மட்டக்களபு மெதுடிஸ்த ஆங்கிலக் கல்லூரியிலிரும், புனித வைக்கேல் கல்லூரியிலும் ஆங்கிலம் கற்றார். 1909 - 1910 வரை புனித மைக்கேல் கல்லூரியிலிரும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1915 இல் கொழும்பில் ஆங்கில ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் கல்வி பயின்றார். பின்பு 1919 இல் இலண்டன் பிஃஎஸ்.சி. பாட்டத்தை எடுத்து இரசாயன ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி யாழ்ப்பாணம், மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் ஆய்வுகூடம் ஒன்றினையும்

நிறுவினார். வைத்தியலிங்கத் தேசிகரிடம் வடமொழி பயின்று ‘ஔரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம்’ நிறுவியமை இவர் வடமொழில் வைத்த பற்றைக் காட்டுகின்றது. 1937 இல் திதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவி புரிந்து 1943 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும் விளங்கினார். இவ்வாறு இவர் மேற்கொண்ட ஆசிரிய, பேராசிரியப் பணிகள் கல்விப் பணிக்கு இலக்கணமானவை ஆகும்.

இவரது கல்விப் பணியில் சிறப்புப் பெறுவது பாடசாலைகளை நிறுவி பராமரித்தமை ஆகும். யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி, திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிவானாந்தாக் கல்லூரி என்பன விபுலாநந்த ஆடிகளால் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகளாகும். 1924இல் இராமகிருஷ்ண துறவியாக மாறிய அடிகளார் சர்வானந்த சுவாமிகளுடன் அதே ஆண்டு திருகோணமலை சென்றார். அங்கு தனியார் நடத்திய தமிழ் ஆண்கள் பாடசாலையும், ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றும் அடிகளாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. விவேகானந்த சபையால் நடாத்தப்பட்ட மட்டக்களப்பில் உள்ள ஆரையும், காரைதீவு, மண்டிர பாடசாலைகளும் இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பின்னர் அவற்றையும் அடிகளாரே பொறுப்பேற்று நடத்தினார். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, காரைதீவு போன்ற இடங்களில் பாடசாலைகளோடு இணைந்து ஏழை மாணவர்கள் தங்கி கற்பதற்காக அனாதை விடுதிகளையும் அமைத்தார்.

1943 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகக் கடமை வகுத்தபோது இலங்கையின் கல்விப் பகுதியில் பாடநூற்சபை, தேர்வு சபை, கல்வி ஆராய்ச்சி சபை ஆகியவற்றில் எல்லாம் கெளரவு உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தார். பாடசாலைகளில் சௌசமயம்

கற்பிக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் ஏற்பட்டபோது சமயத்திற்கான ஒரு திட்டத்தை அடிகளாரே வகுத்துக் கொடுத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே இந்து சாதனம், இந்து இதழ் முதலிய இதழ்களிலும் சமயம், தமிழ் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். அதன் பின் இந்தியாவில் வெளிவந்த ஆங்கில வேதாந்த கேசரிக்கும் தமிழில் இராமகிருஷ்ண விஜயத்திற்கும் 1922 முதல் 1924 வரை அடிகளார் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். மதுரை தமிழ்ச்சங்க வெளியிடான் ‘செந்தமிழ்’ இதழிலும் அடிகள் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இதன் பின் 1925 கார்த்திகை மாதம் முதல் கொழும்பில் இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் இதழ் பணியாக விவேகானந்தன் இதழ் வழியாக சமய, சமூக, தமிழ், இலக்கிய அறிவாற்றல்களை எழுதிப் பரப்பினார். இவ் இதழுக்கு முதல் ஆசிரியரும் விபுலாநந்த அடிகளோயாவார். 1939இல் இராமகிருஷ்ண மினன் தலைமையக்தால் வெளியிடப்பட்ட “பிரபுத்த பாரதர்” எனும் இதழுக்கு ஆசிரியராக இருந்து இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் ஆகியோரின் புகழை அச்சஞ்சிகை மூலம் உலகிற்குப் பரப்பினார் இவைகளுக்குப் பூர்மாக அடிகளார் எழுதிய தமிழ் இலக்கியங்கள், பக்திப் பாடல்கள், கவிதைகள், கலை இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அவருடைய கல்விப் பணிக்கு எடுத்துக் காட்டானவைகளாகும்.

இவ்வாறான கல்விக் கைங்கரியங்கள் மூலம் சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்வையும் சமயத்தில் புத்துணர்வையும் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதில் சுவாமி விபுலாநந்தர் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

(க) தமிழ்ப்பணி

அடிகளாரின் ஒப்பற்ற பணிகளில் தமிழ்ப்பணியும் ஒன்று ஆறுமுக நாவலரைப் போன்று சைவத்தையும் தமிழையும் ஒன்றாக மதித்த பேராசான்.

இவருடைய இலக்கியங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், பக்திப்பாடல்கள், வித்தியா பீந்களில் ஆற்றிய பணிகள் இவரின் தமிழ்த் தொண்டுகளைப் பறைசாற்றுகின்றன.

(01) வித்தியா பீந்களில் தமிழ்த் தொண்டு

இலங்கையில் தமிழ் மொழியைப் போற்றி வளர்க்க ஒர் அமைப்பு இல்லாததைக் கண்டு தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக அறிஞர்கள் பலரையும் கலந்தாலோசித்து தனது அயராத முயற்சியின் பயனாக “யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம்” என்றோரு அமைப்பினை உருவாக்கி தமிழை வளர்த்தவர். இந்தச் சங்கத்தின் மூலம் பிரவேசப் பண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர் ஆகிய மூன்று தேர்வுகளையும் ஏற்படுத்தினார். அதன் மூலம் தமிழ்ப்பண்டிதர்களை வளர்த்தெடுத்தார். 1943 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றிய பணியாற்றியவர்.

இந்தியாவிலிருந்து காலத்தில் பல்வேறுபட்ட தமிழ் இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். 1934 ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்திலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பதவியேற்றி கடமையாற்றினார். 1916 ஆம் ஆண்டு மதுரை தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய தேர்வில் முதல்மையாக தேர்ச்சியடைந்து பண்டிதர் பட்டத்தையும் பெற்றார். இதன் மூலம் இலங்கையிலிருந்து இப்பட்டத்தைப் பெற்ற முதலாம் நபர் என்ற பெருமைக்குரியராகவும் விளங்கினார். மதுரைச் சங்க விழாவில் கலந்துகொண்டு பல தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுரைகளை நிகழ்த்தியவர். அதேவேளை அச்சங்கத்தின் பண்டித பரிசையின் பரிசுச்சுராகவும் பணியாற்றியவர்.

(02) நூல்கப் பணி

விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஆக்கங்கள், பாமாலைகள் முழு-

வதையும் மட்டக்களப்பு விபுலாநந்த நூற்றாண்டு விழாச் சபையினர் நான்கு தொகுதிகளாகப் பிரித்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

* கவாயி விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி ஒன்றில் உள்ளத்தைப்படுகின்றன. இவற்றில் அடங்குகின்ற ஆக்கங்கள் சமயம், இலக்கியம், வரலாறு, நாடகம், பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் சார்ந்தவையாக உள்ளன. இவைகளில் கறுப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் இவ்வுலக வாழ்விற்கும் மறுவுலக வாழ்விற்கும் ஆதாரமாய் அமைந்த சிந்தனைகளாக அடங்கியுள்ளன.

அவை மேல்வருமாறு:-

1. மேற்றிசைச் செல்வம்
2. விஞ்ஞான தீபம்
3. தத்தம் நிலையில் தாம் பெரியவரே
4. பொரு நூற்சிறப்பு
5. உயிர் வாழ உழைப்பு
6. ராகுணதேவர் சரித்திரம்
7. வைதிக நெறி
8. மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும் மன்னவ நீதியும்
9. வினைப்பயன்
10. அறத்துப்பாலாராய்ச்சி

கவாயி விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள் தொகுதி இரண்டினை நோக்கும் போது “நுடராஜவழவம், தில்லைத்திரு நடனம்” பற்றிய நூல்கள் சிவபெருமானைப் பற்றிய ஆய்வுகளாக அமைந்திருக்கின்றன.

* தொகுதி மூன்றினை நோக்கும் போது இயற்கை வர்ணனை, தமிழ் இலக்கிய கவிதை நயம், இசை, பத்திரிகை சார்பான விடயங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகள் மேல்வருமாறு,

1. ஜயமும் அழகும்
2. வண்ணமும் வடிவமும்
3. சோழ மண்ணலத் தமிழும் ஸமண்னலத் தமிழும்

4. நிலவும் பொழிலும்
5. இயம் சேர்ந்த காக்கை
6. மயக்கம் தீர்க்கும் மருந்து
7. மலையும் கடலும்
8. கல்வியும் ஈல்பும்
9. எண்ணம் இசையும்
10. குழலும் யாழும்
11. நாடும் நகரும்
12. கண்ணகியார் வழக்குரை
13. சங்கீத மகரந்தம்
14. வங்கியம்
15. ஆங்கிலவாணி
16. உலக புராணம்
17. இசைக்கிராமம்
18. சங்கீத பாரிஜாதம்
19. இலக்கியம் கற்பித்தல்
20. பத்திரிகை ஆராய்ச்சி

* விபுலானந்தரின் தொகுதி நான்கினை நோக்கும்போது பெரும்பாலும் அவை கவிதைத் தொகுப்பாகவே காணப்படுகின்றது.

1. கணேச தோத்திரப் பஞ்சகம்
2. மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை
3. சுப்பிரமணிய சுவாமி இரட்டை மணி மாலை
4. குன்றேறிந்த குமரவேலைப் பாடிய இரட்டை மணிமாலை
5. ஏநேய காவியம்
6. குருதேவர் வாக்கியம்
7. சங்குக்கும் மலர்
8. தேவி வணக்கம்
9. மஹாலஸ்தமி தோத்திரம்
10. குஞ்சரண தோத்திரம்
11. கோவில்
12. தமிழ்நாட்டு நவமணிகள்
13. கங்கையில் விடுத்த ஒலை
14. நாவலர் மெய்க்கீர்த்தி மாலை
15. அரச்சனை மலர்

(நன்றி மட்டக்களப்பு விபுலானந்த சபை

தொகுதி 1 முதல் தொகுதி 4 வரை)
சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆங்கில மொழியிலும் பல கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். அந்துடன் ஆங்கில நாடகங்களையும் மொழி பெயர்த்துவினார். குறிப்பாக சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் தமது ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையானதை மட்டுமே விபுலானந்தர் என்னும் கலைச் சொற்களைங்கிய நாலினையும் தமிழ் உலகிற்கு தந்தருளியுள்ளமை அவரது தமிழ்ப் புலமைக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

03. கிதழ்ப்பணி

விபுலாநந்தரின் சஞ்சிகைப் பணிகளை நோக்கும்போது தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் அப்பணிகளால் சமயம், தமிழ் தத்துவம் போன்ற துறைகளின் மாண்புகளை பெருமிதப்படுத்தினார். சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மினன் வெளியிட்ட “இராமகிருஷ்ண விஜயம்” என்ற தமிழ் சஞ்சிகைக்கும் “வேதாந்த கேசரி” என்ற ஆங்கில சஞ்சிகைக்கும் ஆசிரியராகவிருந்து செயற்பட்டவர். தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான “செந்தமிழ்” என்ற சஞ்சிகையில் பல இலக்கியக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்துள்ளார். “பிரபுத்த பாரதர்” பத்திரிகையிலும் ஆசிரியராக இருந்து பழந் தமிழ் இலக்கியங்களையும் பக்தி இலக்கிபங்களையும் மொழி பெயர்ப்படுவில் வெளியிட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. “விவேகானந்தர்” இதழில் “ஆசிரியர் உள்ளக்கிடக்கை” என்னும் தலைப்பில் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இறெற்றுக்கெல்லாம் முன்பு “இந்து சாசனம்”, “யாழ் இந்து” இதழ்களிலும் பல கட்டுரைகளை எழுதிய அனுபவம் விபுலாநந்த அடிகளாருக்குண்டு.

கலைப்பணி

விபுலாநந்தர் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ் கலையிலே நன்கு கால்தாம் பதித்தவர். இதனால் அடிகளாரை “முத்தமிழ் வித்தகர், முத்தமிழ் முனிவர்” எனப் புகழ்ப்படுவது முன்டு. கலை இலக்கியங்கள் சம்பந்தமாக அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் முதல் அவரது ஆராய்ச்சி-

மின் மணிமுடி எனக் கருதப்படும் “யாழ்நூல்” வேறு தொகுத்து நோக்குமிடத்து அவரது கலை நோக்கங்களையும் சாதனைகளையும் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. கலைகள் பற்றிய அவரது கோட்பாடுகளை அறிய “நாகரிக வரலாறு, எகிப்திய நாகரிகம், யவனருக் கலைச் செல்லவும், உண்மையும் வாடவும், நிலவும் போழிவும், கவியும் சால்வும், மலையும் கடலும்” போன்ற ஆக்கங்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

அடிகளாரின் இசைப்பாணியை நோக்கும்போது 1940 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவரது முழுச்சிந்தனைகளும் இசையின்பாற் திரும்பியதென்னாம். “சங்கீத பாரிஜாதம், வாக்கியம், நட்பாடைப் பண்ணின் எட்டுக் கட்டளைகள், பாரிஜாத வீணை, எண்ணும் இசையும், பாலைத்திரிபு, சூருதி வீணை, இயலிசை நாடகம், பண்ணும் திறனும் குழலும் யாழிம் போன்ற அடிகளாரது கட்டுரைகள் இசைப்பற்றி அவர் சிந்தித்தமைக்கான ஆதாரங்கள் ஆகும் இதன் பேராகவே ‘யாழ்நூல்’ எனும் பெரிய இசைப் * பொக்கிழுத்தை இலக்கியமாக்கினார். இவரின் யாழ்நூலை அறிந்து கொள்ள தமிழ், கணிதம், இசை ஆகிய முவற்றியுகளும் தேவைப்படுகின்றது. இந்நாலில் அடிகளார் பண்டைய தமிழரின் இசைப் பாரம்பரியத்தை பல யாழ்க்கருவிகளைக் கொண்டு வெளிக்காட்டுகின்றார். அத்தோடு தமிழிசை வரலாற்றையும், இசை ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கணித முறைகளையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

‘மதங்க ருளாமனி’ எனும் நாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு விபுலாந்த சுவாமியின் நாடகப் பணிகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இந்நாலினுடோக நாடகத்தில் தமிழ்த் தனித்துவத்தினைக் கண்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். உலக சமஸ்கிருத நாடக வளர்ச்சிக்கமைய மக்களைத் தூண்டினார். நாடகத்தை ஆராய்ச்சி ரதியாகக் கற்றால், நாடக அறிவு பேறல் போன்ற சிந்தனைகளையும் வளர்த்தார்.

சுருக்கப்பணி

“என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதுவே” “மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை” முதலியா ஆன்றேயர்களின் கற்றுக்கமைய விபுலாந்தரும் அவ்வாறே வாழ்ந்து அதையே வற்புறுத்தியும் நின்றார். தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரன்முறை”, “மேற்கிசைச் செல்லவும்”, “விஞ்ஞானதீபம்” முதலிய கட்டுரைகளிலும் சில ஆங்கிலக் கட்டுரைகளிலும் சமயப் வாழ்வும் சமயப் பணிகளும் மக்கள் வாழ்க்கை நலனோடு இணைந்து செல்ல வேண்டும் என விபுலாந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வருண பேசுங்கள், இனபேதங்கள், பிரிவுகள் இல்லாத ஒரு மனித சுலத்தையே விபுலாந்தர் கணவு கண்டார். சமூக நோக்குப் பற்றிய சிந்தனைகளை பல வரலாற்று எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கொண்டு, “தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வடநாட்டில் பரவிய வரன்முறை” என்ற கட்டுரையில் காட்டியுள்ளார்.

1930 இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகக் கடமைபுரியும் காலத்தில் திருவேட்களத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ஆதித் திராவிடர்கள் வாழுகின்ற சேரிகளுக்கும் சென்று பாலர்கள் கற்க பள்ளிகளை நிறுவினார். வளர்ந்தோர் படிக்க இருப்ப பள்ளிகளையும் நிறுவினார். இதன்மூலம் கல்வி அறிவு பெற வாய்ப்பில்லாது ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வியறிவு கிடைக்க வழிகாட்டனார். இலங்கையின் மட்டக்களாயில் கல்லடி உப்போடை சிவானந்தா வித்தியாலையத்தில் அணாதை விடுதியைக் கட்டி நிர்வகித்த முறையும் அடிகளாரது சமூகப் பணியையே காட்டுகின்றது.

ஆறுமுகநாவலரும், சுவாமி விபுலாந்தரும் ஆற்றிய பணிகள் பற்றிய ஒப்பீடு

இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியகளிலும் இந்து சமயம் மறுமலர்ச்சி அடைவதற்கு ஒருவர் பின் ஒருவராக வெவ்வேறு காலச் சூழல்களில்

தோண்டி வாழ்ந்தவர்கள் ஆறுமுகநாவலரும், விட்சாநந்தரும் ஆவார்கள். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து மேலைத்தேய கிறிஸ்தவ சமயப் பண்டாட்டுச் செல்வாக்கிலிருந்து இருவரும் இந்து சமயத்தைப் பாதுகாத்தனர். ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இலங்கையின் வடபகுதியில் தோண்டி யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமய எழுச்சியிட்டன் கூடிய தமிழ்த் தொண்டுகளையும் புரிந்தார். கழக்கிலங்கையிலே சைவசமய உணர்வுடன் ஏனைய சமயசமரச உணர்வும் தமிழ், ஆங்கிலம் மொழியினர்வடநும் தொண்டாற்ற இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறவியாகிச் செயற்பட்டவர்.

இலங்கையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பிரித்தானியரின் ஆட்சி நிலை நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சமயம், கல்வி, மொழி போன்ற துறைகளிலே பல மாற்றுங்கள் ஏற்பட்டன. தமிழ் வாழும் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு பல பிரசாரங்களும் குதேச சமயங்களுக்கு எதிரான கண்ண நூல்களையும் கிறிஸ்தவ பாதிரியர் வெளியிட்டனர். அச்சந்தர்ப்பங்களில் ஆறுமுகநாவலர் ஆற்றிய பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவைகள். முருக வழிபாட்டை ஏனாம் செய்து “ஸ்பிரதீபம்” எனும் நூலை கிறிஸ்தவ பாதிரியர் வெளியிட்ட போது அதற்கு மறுநாளாக “ஸ்பிரபேதம்” எனும் நூலில் முருக வழிபாட்டை நிறுவிக் காட்டினார். அதனைத் தொடர்ந்து வச்சிரதண்டம், சைவதூஷண பிரகாரம், ஞானக்கும்பி போன்ற நூல்களாலும் பாதிரியாரர்க் கண்டித்து எழுதினார். இவ்வாறான நாவலரின் பணிகளையும் அவர் எதிர்நோக்கிய சவால்களையும் கவாயி விபுலானந்தர் ‘அறம் வளர்த்தல்’ எனும் கட்டுரையில் விரிவாக விளக்கியிர்ந்தார். “நமது சிறுவரை நமது சுற்சமய நெறியிலே பயிற்றுவதற்கென்று கல்விச்சாலைகள் வேண்டுமென்பதை முதலில் எடுத்துக் கூறியவரும். அதற்காக வேண்டுவனவற்றைச் செய்தவரும் காவலரும் பாவலரும் புகழ்பெறுந்தகைமை வாய்ந்த ஆறுமுகநாவலரேயாவர்” என மனந்திறந்து பாராட்டும் விபுலானந்தர் தாழும் அப்பணிகளை மேற்கொண்டு நமது நாட்டில் சைவத்தமிழ் வித்தியாலங்களையும் ஆங்கிலப்

பாடசாலைகளையும் நிறுவி நிருவகித்தும் வந்தார். அவற்றில் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி, திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிவானந்தாக்கல்லூரி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. கழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வேகமாகப் பரவிய கிறிஸ்தவ சமயம் இவரது கல்விப்பணிகளால் தடைப்பட்டது எனக்கூறலாம்.

நாவலர் சைவத்திற்கும் தமிழ்க்கும் தொண்டற்றிய வழியை சுவாமி விபுலாநந்தரும் தொடர்ந்தார். நாவலர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம், புலோலி, கோப்பாய், சிதம்பரம் போன்ற இடங்களில் சமயப் பாடசாலைகளை நிறுவி 1ஆம் 2ஆம் 3ஆம் பாலர் பாடசாலைப் புத்தகங்கள் இலக்கணச் சுருக்கம், யுமி சாஸ்திரம் போன்ற போதனைகளையும் செய்தார். 1849 இல் நல்லூரில் வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திர சாலையை நிறுவி பெரியபூராணம், மகாபாரதம், ஆத்திஞ்சி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி போன்ற நீதி நூல்களுக்கு உரை நூல்களும், திருக்கோவையார், கந்தபுராணம், கோயிற்பூராணம், மறையசையந்தாதி போன்ற நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். நாவலர் வழியிலே விபுலாநந்தரும் ஆசிரியர், பேராசிரியர் புதலிகளில் இருந்து பாடசாலைகளை நிறுவி சமய, தமிழ் இலக்கியங்களை எழுதி போதனைகளும் புரிந்தவர்.

தமிழ்க்கல்வி மிக உயர்ந்த சிந்தனையாற்றல், பேச்சாற்றல், மனைறுதி என்பனவற்றினால் சைவநெறிக்கு ஏற்பட்ட இப்ரகளைக் கணாந்து சைவத்திலே வழிப்புணர்வை சைவப்பிரசங்கங்கள் மூலம் சைவசமயத்தை எழுச்சி பெறச் செய்தார். இவரது பிரசங்கச் சிறப்பால் ‘நாவலர்’ என்ற பட்டத்தை திருவாவடுதுறை ஆத்தீம் ஆறுமுகநாவலருக்கு மழங்கியது. புலோலி நகர் பகுதிஸ்வரர், கதிர்காமக் கந்தன் மதும் பகுதிப்பாடல்களைப் பாடினார். அவரைப் போலவே விபுலானந்தரும் சைவசமயம், தமிழ், இலக்கியம், கலை தொடர்பாக இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பேச்க்களை நடத்தியவர். சிவன், முருகன்,

கணபதி, தேவி முதலாணோர் மீது பக்திக் கவிதைகளை யாத்தவர்.

ஆறுமுகநாவலரால் மொழிக் கல்வி மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நவீன்-வசன்-நடையை இலக்கிய மரபில் உருவாக்கினார். இதனால் வசன நடை கைவந்த வள்ளலானார். இக்கால உரை நடையின் தந்தை, அக்காலப்புதிப்பான மன்னன் என சிறப்பித்துக் கூறுவதற்கமைய தமிழ் இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர். நாவலரின் கல்விப் பணிகளைப் பலமடங்கு விஞ்சியது விபுலாநந்தரின் தமிழ்க்கல்விப் பணிகள். அடிகளார் “அகராதி” எனும் கலைச் சொற்களாடங்கிய நூலினைத் தமிழ் உலகிற்குத் தந்தார். பல மொழி பெர்ப்புக்களையும் செய்துள்ளார். பல நூல்களுக்கு உரைகளும் எழுதியுள்ளார். மாழ்ப்பானத்திலே ‘ஆரிய திராவிட மொழி’ எனும் நிறுவனத்தினை நிறுவி, தாமே அதற்குத் தலையை தாங்கி பிரவேச பண்டிகர், பாலவண்டிதர், பண்டிதர் என்னும் மூன்பெரும் தமிழினுர்களைத் தோற்றுவித்த பெருமைக்குரிப்பவராகத் திகழ்ந்தவர். “யாழ்நூல்”, “மதங்களுமானி” எனும் கலை இலக்கியங்களையும் எழுதியவர். ஆங்கிலச் சஞ்சிகை, தமிழ்ச் சஞ்சிகை முதலியவற்றிற்கும்

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. - பண்பாடு - இதற்கு 2. இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ஆகஸ்ட் 1991
2. தமிழ்நிறுர் விபுலாநந்தர் வாழ்வு - இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 1992- பக்கம் 26 -34
3. சிவகப்பிரமணியம், கமலநாதன் - மட்விபுலாநந்த நூற்றாண்டுச் சபை 1995- 1997 வரை, தொகுதி 1 இலிருந்து 3 வரை
4. மேலது நூல் 1999- தொகுதி 4
5. மணி பெ.சு.கவாமி விபுலாநந்தர் - மாணிக்கவாசகர் புதிப்பகம், சென்னை 1992. பக்கம் 33-41
6. இந்து ஒளி தீபம் -5 அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் -2001
7. இந்து ஒளி பொன்னிமூச் சிறப்பு மலர்-அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் - 2007 பக்கம் 380- 387
8. பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு - சுவாமி விபுலாநந்தர் - குரங் புத்தக இல்லம் -2006
9. பேராசிரியர் க. அருணாசலம் - சுவாமி விபுலாநந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள் - தென்றல் பப்ளிக்கேஷன் கொழும்பு - 6 இரண்டாம் பதிப்பு - 2002
10. பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு-விபுலாநந்த அடிகளாரது தமிழ்த் தொல்போலை பற்றிய ஓர் ஆய்வு 'ஈ.இ.கமலநாதன் (தொகுப்பாசிரியர்) சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா நினைவுமலர் மட்டக்கள்பு' -1992
11. இந்துஒளி - தீபம் -2 அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் -1998

ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவ்வாறு 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இராமகிருஷ்ண மிஷனிலே சேர்ந்து அதில் முதல்வராக இருந்து பணியாற்றி சைவசமயத்தை வளர்த்த உத்தமர் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளாவார். இலங்கையிலே 19ம், 20ம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சைவசமய மறுமலர்ச்சியில் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் பணிகளும், சுவாமி விபுலாநந்தரின் பணிகளும் ஒப்புநோக்கத்தக்கவைகளாகும்.

விபுலாநந்தர் நிறைவு

விபுலாநந்தர் 1947ஆம் ஆண்டு இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தாலும் அவரது புகழ் மறையவில்லை. தமிழ் உள்ளூரை ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் இந்து சமயம் உள்ள வரைக்கும் அவர் புகழ் இப்பாரினுள் நிலவும். அடிகளாரது வாழ்க்கை, பணிகள் மூலமாக ஒவ்வொரு தலைமுறைகளும் அறியவேண்டிய கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய படிப்பினைகள் ஏராளம் உண்டு.

“போதனையை விட்டுச் சாதனையிற் செய்திருக்க ஏதமற நற்பான் ஏற்படும் - மேதினியில் ஆழந்த அறிவினாற் தாறித் துணிவதாம் தாழ்ந்த பயனாறா தான்”

மட்டக்களப்பில் வீரசைவக் குருமார் குடியேற்றம்

சி.தட்சினாழுரத்தி

இந்துசமயம் கூறும் நெறிகளை வழிப்படுத்தும் முறையில் அகச்சமயம், அகப்பறச்சமயம், புறச்சமயம் என வகைப்படுத்தினர் எம்முன்னோர். அவற்றுள் அகச்சமயமே வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் தமது அடிப்படையாகக் கொண்டு பரந்தும் வளர்ந்தும் உலகெங்கும் வியாபித்துள்ளது. அச்சமயநேறி சைவம், சாக்தம், வைணவம், கௌமாரம், காணபத்தியம், சௌரம் என ஆறு பிரிவுகளையுடையது. அவை சிவம், சக்தி, திருமல், முருகன், விநாயகர், குரியன் ஆகிய கடவுளர்களைத் தத்தமது முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டவை. இவ்வறுவகைச் சமயங்களினுள்ளே, சைவமானது பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம், வீரசைவம் என ஆறுபிரிவுகளையுடையது. அவற்றுள் ஜோ வீரசைவத்தைப் பற்றியும், அவ்வொழுக்க நெறியைப் பின்பற்றுவோர்களைப் பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

சைவர் ஏழு வகைப்படுவேர். அவர்கள் முறையே அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவாசைவர், அந்தியசைவர், என்படுவேர். சதாசிவ மூர்த்தியே அநாதிசைவாவர். அவருடைய சானம், தற்புநும், அகோரம், வாமம், சத்தியோ சாதனம் ஆகிய முகங்களிலிருந்து தோன்றிய கெள்கிர, காசிபர், பரத்துவாசர், கெளதமர், அகத்தியர் என்றும் பஞ்சரிஷிகள் ஆதிசைவாவர். அவர்கள் கோத்திரபுத்துப் பிறந்த சிவப்பிராமணர் மகாசைவாவர். பிரமா முகத்திற் தோன்றிய வைத்திகப் பிராமணருள்ளே சிவதீக்கை பெற்ற சுவத்திரியரும் வைசியரும் அறுசைவருமாவர். சிவதீக்கை பெற்ற குத்திர் அவாந்தர சைவாவர். சிவதீக்கை பெற்ற ஆந்லோமர் பிரவாசைவாவர். சிவதீக்கை பெற்ற

ஏனையோர் அந்தியசைவாவர். இதைப் பின்னரும் செப்பியன் விளக்கும்.

“அறியா சதாசிவனென்போன் அநாதிசைவன், அவன்பாலவதறித்த

சிவமறையோராதிசைவர் இவர்பாலுரிய தீக்கைபெற்ற விப்பிரர்

மாசைவர் உயர்ந்த வரசன் வணிகன் அநுசைவாவர், பெரிய குவளை

ப்புயத்தோர் அவாந்தர சைவர் சீர்பெறு சவனாதி யநுலோமர்

பிரவாராம் விரியவனிமிசை யொழிந்தோர் அந்தியசைவத்தோர்

விரிந்திடு மேழ்சைவ விதமிலை” என நூல் விளம்பும் என்று திருவாதழுருக்கள் புராணத்திற்கு ஸ்ரீமத்.

ம.க. வேற்பின்னையவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரையில் 21ஆம் பக்கத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இக்காற்றுப்படி பஞ்சரிஷி கோத்திரத்துப் பிறந்த மகாசைவர் வீரசைவாதல் வேண்டும். மேலும் வீரசைவருள்ளே பரத்துவாசகோத்திரம், அத்திரி-கோத்திரம், காசிபகோத்திரம் என்பன இன்றும் அவர்கள் மத்தியில் இருப்பதாலுமென்க. அக்கினி புராணத்திலும் கர்மபுராணத்திலும் பஞ்சரிஷி கோத்திரமுறை சப்தரிஷிகள் கோத்திர முறையாகக் காணப்படுகிறது. அவை வருமாறு. பிருது, மர்சி, அத்திரி, புலஸ்தியர், கிருது, லசிட்டர், ஆங்கிரஸ் கோத்திரங்களாகும். இங்கு காட்டப்பட்ட இரு கோத்திரமுறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை. பஞ்சரிஷி கோத்திரமுறையில் பரத்துவாசர், காசியர், கோத்திரங்களிருண்டும், சப்தரிஷி கோத்திர முறையில் அத்திரி கோத்திரம் மட்டும் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன. இக்கோத்திர முறைகள் சிவப்பிராமணர்கள்

மத்தியிலும் வைதிகப் பிராமணர்கள் மத்தியிலும் காணப்படுகின்றனவா என்பது ஆராயப்படவேண்டியதோன்று வேறொரு கோத்திர முறையும் அகராதிகளில் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு, கெளசிகர், காசிபர், பரத்துவாசர், கௌதமர், அத்திரி, யமதக்கிணி, சௌரிட்டர் கோத்திரங்களாகும். இக்கோத்திர முறைகளே பொருந்துவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

அபிதான சிந்தாமணி என்ற நூலிலே 1491, 1492, 1493ம் பக்கங்களில் வீரசைவம் என்ற தலைப்பில் பூரணவிளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. அதன் சாராம்சம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இம்மத்துவர் சைவ உட்சமயத்தவர்கள். இவர்கள் வீரம் என்னும் ஆகமத்திற்குறியவாறு ஒழுகுபவர் ஆதலால் வீரசைவர் எனப்படுவர். இவர்கள் பரமேச்சவரன்து பஞ்சமுகவின்கங்களிலிருந்து தோன்றியவராவர். சுத்தசைவரிலும் உயர்ந்தவர். விசேட கிரியைகளினால் அறப்பயன்களைப் பெறுது அறப்க்கிரியைகளினால் அனந்தபவனைப் பெறுவர். ஆகஞ்சாதீக்கை முதலிய இருபத்தொரு தீக்கைக்குரியவர். அத்தோடு அறுபத்தநான்கு வித ஆசாரமுடையவர். மூன்று காலமும் சிவலிங்கபூசை செய்வார்களே வீரசைவராவர். இவர்களுள் முத்திறத்தினர் உளர். அவர்கள் வீரசாமான்யர், வீரவிஷேஷங்கர், வீரநிராபாரியர் எனப்படுவர். இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட எடுகோள்களினால் வீரசைவர் பிரம்ம சஷத்திரிய வைசிய சூத்திரவகுப்பாருள்ளே பிரம்ம குலத்தவரைப்பது வெளிப்பட்டது.

இந்தியாவிலே தோன்றிய இவ்வீரசைவப் பரம்பரை இலங்கைக்கு எவ்வாறு பரவியது என்பதை ஆராய்வது நல்லது. இந்தியாவிலிருந்து தனது மனைவியாகிய தம்பதி நல்லானோடு இலங்கை வந்த புவனேகபாகு வாகூரன்புத்திரன் பிரசன்னசித்தைச் சந்தித்து ஆலயத்திரசனம் செய்து, குலமுகமன் கொண்டாட நாடு திரும்ப விரும்பியபோது நாகர்முனையிலுள்ள முருகன்

ஆலயம் (திருக்கோவில்) அழிந்திருப்பதை எடுத்துக்கூறி அதைத் திருத்தித்தருமாறு அரசன் கேட்டான். புவனேகபாகு அதை ஏற்று தனது மனைவியின் தந்தை திருச்சோழனுக்குத் தீர்முகமனுப்பாரி சிற்பிகளையும் திரவியங்களையும் வரவழைத்து ஆலயமெடுத்தது மட்டுமென்றி நாகார்ச்சன் புரத்திலிருந்து சங்கமக்குருமார் பலரை வரவழைத்துக் குடமுழுக்குச் செய்வித்து அனுநியியும் வகுத்தமைத்து மட்டக்களப்பரசன் பிரசன்ன சித்துவிடம் ஒப்படைத்தான். இவனது காலம் கலிசகாப்தம் 3110 ஆகும்.

அதன்பின் புவனேகபாகுவின் மகன் மனுநேயபாகு (மேகவர்ணன்) பிரசன்னசித்துவின் மகன் தாசனைத் துணைக்கெண்டு தந்தையால் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருக்கோவில் ஆலயத்தை ஆகம விதிப்படி திருத்தியமைத்து இந்தியாவிலுள்ள தனது இந்ததவருக்கு அறிவித்தான். அவர்கள் தங்களது காணிக்கைப் பொருட்களாக இருத்தினம், முத்து, பொன், பட்டு முதலியவற்றைத் தமது பிரதிநிதிகளிடம் கொடுத்து நாற்பது (40) சிறைக்குடிகளையும் அனுப்பி வைத்தனர். அவர்கள் வந்து இறங்கிய இடம் நாகர்முனைக்கு அடுத்துள்ள களப்பு முனையாகும். அப்போது மட்டக்களப்பரசன் தாசகனும் பிரதானிகளும் ஆலயக்குருமாருடன் சென்று வரவேற்றனர். வந்தவர்கள் ஆலயக்குருமாரைத் தம்பட்டர் என வாழ்த்தி வணங்கினர். குடியமர்த்திய இடமே தம்பட்டர் ஊர் (தம்பட்டை) ஆகும். இவர்களது காலம் கலிசகாப்தம் 3150 ஆகும்.

உலக நாயகி கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றியில்லவர் ஆலயத்திற்குப் பூசை செய்வதற்காக வடநாட்டுக் கொல்லிடத்திலிருந்து ஆரங்கட்டுங்குடிகள் பதின்மரையும் பட்டர்கள் மூவரையும் வரவழைத்து ஆலயத்திற்குப் பூசகர்களாக நியமித்திருக்கிறார்கள். இவளது காலம் கலிசகாப்தம் 3500 ஆகும். மட்டக்களப்பு படையாட்சி குலத்தினை ஸ்ரீகுலன் புவனத்திருப்பணி (திருக்-

கோவில்) உகந்தைத் திருப்பணி, சங்குமன் கந்தைத் திருப்பணி, செட்டித் திருப்பணி (வீரமுணி), பேர்முணைத் திருப்பணி (போரைத்வு), தாண்டவந் திருப்பணி (கொக்கட்டிச்சோலை) என்ற ஆறு திருப்பணிகளும் புசை செய்வதற்காக சோழ நாட்டிலிருந்து சங்கமக் குருமாரை வரவழைத்து புசை செய்ய நியமித்திருக்கிறான். கலிசுகாப்தம் 4115 இல் மட்டக்களப்பரசன் கதிர்சுதன் காலத்தில் முகமது குசனியின் படையெடுப்புக்கஞ்சி மூன்று படகுக் குடிகள் கல்லேறு முனையில் வந்திறங்கினர். அவர்களுள் ஜந்து குருகள் குடும்பங்களுமிருந்தனர். அவர்கள் அப்புதேச பிரதானிகளோடு தொடர்புகொண்டு கல்முனையில் குடியமர்த்தப்பட்டனர் என்று கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றியீஸ்வரர் பத்ததி கூறும் எனவே, வீரசைவப்பரம்பரையைச் சார்ந்த சங்கமக்குருமார் புவனேகபாரு, மநுஞ்செய்யபாரு, உலகநாயகி ஸ்ரீகுலன், கதிர்சுதன் காலத்தில் ஆலயத்திருப்பணிக்காக வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

யாழிப்பாண இராச்சியம் என்ற நூலிலே 240, 241, 242, 243ம் பக்கங்களில் வீரசைவப்பரம்பரை இலங்கை வந்து குடியேறியமை பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஈழத்துப்பள்ளி நூல்களையும் மட்டக்களப்பு மாண்பியம் போன்ற தமிழ் நூல்களையும் ஓராயும்போது ஈழத்தில் மாகணாட்சிக் காலத்தில் வீரசைவம் சிறப்புற்றிருந்ததென்பது தெரிகிறது. இதனால் கலிங்கமாகன் ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்தில் வீரசைவம் செல்வாக்குப் பெறுத் தொங்கியது. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றியீஸ்வரர் பத்ததி கலிங்கத்து மாகணப்பற்றி பின்வருமாறு கூறும்,

அந்தனார்கள் மாகோனைக் கண்டு போற்றி அரனகத்து ஊழியர்கள் அகன்று நாகர் பந்தமதில் சேர்ந்து கயல்பிடித் துண்டு பண்டுநாள் கலிங்க னிட்ட கடமையாற்றிச்

சந்தியந்தி நாமமிட்டு அரனைத் தூற்றித் தசாதன்றன் மகன்ராமன் தன்னைப் போற்றி இந்துமதம் இல்லையென்று எங்கள் முன்பு சட்டதரும் பூட்டித்தந்து இகழ்ந்து சொல்வார்

இகழ்ந்தவர்க ளனைவரையும் மாகோன் கண்டு இருவிழியை எடுத்ததித்து இடுக்கண் செய்து மகிழ்ந்து அறிநாமிட்டோர் தமைக்கழுவில் வைத்தபின்னர் சைவமதம் வளர்ந்துஒங்க புகழ்ந்து சிவாஜியங்கள் புத்திலங்க புகர்கள் சொற்படியே ஊழியம் புரிவோர்தம்மை செக்ந்துதுகிக்க கோவைசியர் தன்னி லேழு சிறையாக்கித் திருநாமம் செப்பக் கண்டார்

கண்டனோடு சருகுபில்லி கட்டப் பெத்தன் கருத்தரிய கவுத்துவனு மத்தி யாயன் மண்டலத்தில் பொன்னாச்சி வயித்தி யென்னு கோவைசியர் மக்களிலே வருண மாக்கிப் பண்டுமறை தவறாமல் எழுகுடியாய்ப் பகுத்தீவர் பணிபுரியப் பரவணி யாய் அண்டர் தமைச்சாட்சி வைத்துத் தத்தம்வாங்கி அரனகத்து ஊழியராய் அழைத்துச் சொல்வார்

சொல்லரிய விளக்கேற்றல் பூவெடுத்தல் தாசகற்றல் சாணமிடல் பணிவிளக்கல் நல்லமலர் மாலை கட்டல் மேளமிடல் நற்சந்தன மரைத்திடுதல் நெல்லுக்குத்தல் துல்லிய மாய்விழாச் சிவிகை ஏந்திச் செல்லல் தூணிகட்டல் அழுதுவைத்தல் முதன்மைப் பார்ப்பான்

வல்லபுதம் நீர்வார்த்தல் அகத்தில் தொண்டு புரியுமென்று மாகோனும் வகுத்துப் பின்னும்

பின்னாக வருமரசர் இதனை மாற்றிப் பிடித்தமித்து துலங்கிவிட்டு வருத்தினாலும் உண்ணாணை உங்கள் எழுவகுப் போர்க்கிட்ட உத்தரவு மாற்றி வெழுநரகில் வீழ்ந்து எண்ணாணை உங்கள் எழுபிற் சந்ததிகள் எண்ணூழி காலம்மட்டும் வறுமை யற்றுத்

தன்னாணை சதாசிவத்தார் பாதுத் தாணைச் சங்கரனார் ஊழியராயத் தரிப்பீர் என்றான்.

ஆகவே கலிங்கமாகன் காலத்தில் மட்டத்களைப்புப் பிரதேசத்தில் அவனது செல்வாக்கு இருந்ததென்பதும் வீரசைவர் அரசனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி தமது செல்வாக்கினை நிலைநாட்டினர் என்பதும் தெரியவருகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி செய்ததாலம் விஜயநகர் அரசின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட காலமாகும். விஜயநகர் அரசில் வீரசைவம் செல்வாக்குடன் காணப்பட்டால் விஜயநகர் யாழ்ப்பாணத் தொடர்புகள் வடபகுதியில் செல்வாக்குப் பெறவழிவகுத்தது. மேலும் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்திலிருந்து முஸ்லிம்களது படையெடுப்புக்கஞ்சி பண்டாரம் என அழைக்கப்பட்ட இவ்வீரசைவர் இலங்கை நேட்டர் வந்தனர். இதனால் இவர்கள் செல்வாக்கு வடபகுதியிலும் பரவத் தொடங்கியது.

இவர்களுக்கு சங்கமர், விங்கதாரிகள், தம்பட்டர், பண்டாரம், இருபாகையர் என்ற பட்டப்பெயர்கள் வழக்கிலுள்ளன. இப்பட்டப்பெயர்களை அராய்வது நல்லது என நினைக்கிறேன். சங்கமர் என்ற சொல்லுக்கு சிவரூபம், சைவம், திருக்கூட்டத்தார், வீரசைவர், விங்கதாரி, கடவுளோடு இரண்டாக்கலந்தவர் என்ற பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இவற்றுள் பரம்பரை பரம்பரையாக இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் கூட்டத்தார் என்ற பொருளே சிறப்புடையதென்பது எனது கருத்து. விங்கதாரிகள் என்று கூறும் போது சைவசமயிகள் பெற்றுக்கொள்ளும் தீட்சை வகைகளில் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவர்கள் அணியும் சின்னமாக சிவலிங்கத்தை தமது மர்பில் அணிவிப்பவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளப்படும். அதை அவர்கள் பெற்றும் அணிந்திருப்பர். விங்கதாரிகள் அல்லது வர்கள் சிவ ஆலயங்களில் பூசை முடிப்பதற்குத் தகுதியற்றவராவர். தம்பட்டர் என்ற பட்டப் பெயர் தம்பட்டம் என்ற முரசை அடித்தோ அல்லது

அடிப்பித்தோ பூசை செய்பவர் எனப்பொருள் படுகிறது. மனுநேயகப்பாகு என்ற அரசன் திருக்கோவில் ஆஸை குடமுழுக்குச் செய்வதற்குத் தனது இனத்தவருக்கு அறிவித்து வரவழைத்தபோது படகில் வந்தவர்கள், தங்களை வரவேற்கவந்த ஆஸை குருமாரைப் பார்த்து தம்பட்டர் என வாழ்த்தி வணங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்பெயர் அக்கால அரசர்களால் இப்பரம்பரையினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்புப் பெயராயிருத்தல் வேண்டும் அல்லது மாணிக்கவாசகருக்கு பாண்டிய அரசனால் வழங்கப்பட்ட தென்னவன் பிரம்யராயன் போன்ற பட்டப்பெயராயுமிருத்தல் வேண்டும். பண்டாரம் என்ற சொல் சிவநாடியான், சாதிப்பட்டப்பெயர், படாதீதத்தான் என்று பொருள்படும். யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்ற நாலிலே 241ஆம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டாரம் என்றால் பெருமானுக்குப் பணிவிடை செய்யும் களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் வரும் கந்தசாமி கோயில் பணிவிடைக்காரணாகவிருந்த சங்கிலி பண்டாரம் என்பதன் திரிபாகிய பண்டார என்ற விருதைத் தாங்கிய யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட கடைசி மன்னன் சங்கிலி பண்டாரம் என அழைக்கப்படுகின்றான். (சங்கமர் - ஆளி, சங்கிலியாகப் பொருள்கொள்ளப்படுகிறது) சங்கமர் - ஆளி - பண்டாரம் என்பதன் திரிபே சங்கிலி பண்டாரம் எனக் கொள்வர் சிலர். விஜயநகர் அரசர்கள் செல்வாக்கால் கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்த பண்டாரவாரியம் என்றழைக்கப்பட்ட குழுவினர், யாழ்ப்பாணம் வந்தனர் என்றும் இவர்கள் காவலனாக மன்னன் விளங்கியதால் அவனுக்குப் பண்டார வாரித்தலைவன் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டதென்றும் அதன் குறுக்கமே பண்டாரம் என்றும் வாதிடுவர் சிலர். இவ்வாறு கூறிப்போவதனால் பண்டாரம் வேறு, பண்டாரப்பிள்ளை வேறு என்று பொருள் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

இறைவனுக்குத் தொண்டுசெய்யும் திருக்கூட்டத்தாரைப் பண்டாரம் என்றும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யும் கூட்டத்தாரைப் பண்டாரப்பிள்ளை என்றும் கொள்ள இடமுண்டு. நாட்டுப்பாடு லொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. “பண்டாரம் போல் வருமுருகனைப் பார்க்க வாருங்கோ” என்பது அது. இங்கு பண்டாரம் என்பது தவவேடம் என்று பொருள் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இருபாகையர் என்று கூறும்போது பதவியூி ஒரு பாகையும் குலத்தின் வழி ஒரு பாகையும் சேர்த்து இருபாகையர் என்ற பொருள் உண்டாயது. இதனால் ஆலயங்களில் பூசை செய்யும் வீரசைவக்குருமாரை அக்கால அரசர்கள் மதித்துக் கௌரவித்தார்கள்.

வீரசைவப்பரம்பல் யாழ்ப்பாணத்தில் அளவெட்டி, கன்னாகம், தையிட்டி, கீரிமலை, பருத்தித்துறை, தீவுப்பகுதி, உரும்பிராய், வண்ணார்பண்ணை, வட்டுக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் தம்பட்டை, அக்கரைப்பற்று, ஆலையடவேம்பு, பழகாம், குருக்கள் மடம், கல்முனை, சித்தாண்டி என்ற கிராமங்களிலும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் ஆலயங்களைச் சார்ந்த பிரதேசங்களிலும் வாழ்கின்றனர்.

இவர்களிடையே வரத்துவாச கோத்திரம், அத்திரி கோத்திரம், காசிய கோத்திரம் என்பன காணப்படும் முன்னைய இரண்டும் தம்பட்டை, ஆலையடவேம்பு என்ற கிராமங்களில் பெரும்பான்மையாகவும் காசிபகோத்திரம் அக்கரைப்பற்றில் அதிகமாகவும் காணப்படுகிறது. ஆயினும் முன்று கோத்திரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தமக்குள் விவாகத் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளுகின்றன. இது சம்பிரதாய முறையாகும். ஆனால் காலதேசவர்த்தமானங்களுக்கேற்ப தமது பரம்பரையினரின் உலகாயதுக் கொள்கைகளால் வீரசைவ மக்கட் பரம்பரை வேளாள மக்களுக்குள்ளே கண்டங்குடியாருடனும் முற்குக

வம்சத்தவருள்ளே வன்மைக்குடிகளான பணிகளாகுடிமழுவரசன் குடியாருடனும் விவாகத் தொடர்புகளை வைத்திருக்கின்றனர். இக்கலப்புத் திருமண முறையால் உண்மையான வீரசைவப் பரம்பரையை இல்லாதொழித்துப் போகலாம் என்கின்ற அச்சம் ஏற்பாடு இடமுண்டு. ஒரு சில குடும்பங்கள் தமது ஆசார நெறிகளைத் தவறிவிடாது கமது முறைக் குடும்பங்களுள்ளே விவீகத் தொடர்புகளை வைத்துக்கொள்ளுகின்றன. அக்குடும்ப அங்கத்தவர்களே ஆலயங்களில் அருச்சகராகக் கடமையிரிகிறார்கள். பரத்துவாச கோத்திரம், அத்திரிகோத்திரம் சம்பந்தமான கல்வெட்டுக்களோ அல்லது செப்பேடுகளோ எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் காசிபகுலத்துக்குரிய செப்பேடு ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அசிலும் அவர்கள் கோத்திரத்திற்குரிய வரலாறு காட்டப்படவில்லை. கதிர்காமத்திலுள்ள முத்துவிங்கர மடத்தில் பூசை செய்வதற்கு “பழனி ஜெயர்” என்பவருக்கு 1731ஆம் ஆண்டு விரோதிகிறது வகுடம் சித்திரை மாதம் 18ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை பொதுசனப் பெரியார்களால் வழங்கப்பட்ட பட்டயமாகக் காணப்படுகிறது. பழனிஜெயர் சமாதியடைய அவருடைய மணவீ, மக்கள், அக்கரைப்பற்று வந்து குடியேறினர். இவர்கள் மற்ற இருகோத்திரத்தாருடனும் கலந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்தே இச்செப்பேடு பெறப்பட்டது. இவர்கள் கரையாருடனோ அல்லது தாழ்குல மக்களுடனோ விவாகத் தொடர்புகளை வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இவர்களுடைய இல்லறவாழ்க்கைக்குரிய வகுமானம் ஆலயத்தால் வழங்கப்படும் ஒரு சிறு தொகையே. இதனால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடாத்த முடியாத நிலையில் வருமானத்தைப் பெறும் வழிவகைகளைத் தெரிந்து குழந்தைக்கேற்பச் செய்ரபடுகின்றனர். பெரும்பாலும் சோதிடம், மணையுசாத்திரம், நாட்டுவைத்தியம் முதலியவற்றில் நாட்டுமுள்ளவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். வேறுசிலர் சப்பரம், மஞ்சம், தண்டிகை,

காவடி என்பவற் றைக் தாம் தயாரித்து வாடகைக்கு விட்டு அதிகவருமானத்தைப் பெறுகின்றனர். சிலர் கமத்தொழிலும், அரசாங்க உத்தியோகங்களிலும் ஈடுபாடு உடையவர்களாகவும் வருமானம் பெறுபவர்களாகவும் குருகுலக்கல்வி முறையை முன்னின்று நடாத்துபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். பெரும்பான்மை மக்களின் வருமானக் குறைவே வருமானத்தைப் பெறும் குலத்துக் கொவ்வாத தொழில்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. அதனால் அவர்கள்தம் வாழ்க்கையை நடாத்துவதற்கு ஏத்தொழிலைச் செய்யவும் தயங்குவதில்லை. இச்சொபல் அவர்களைத் தாழ்நிலைக்குத் தள்ளிவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பல்லின பல்மத மக்கள் வாழும் நமது சமுதாயத்திலே சைவசமயக்குருமாருக்கு, பிறமதகுருமாருக்கு வழங்கப்படும் மரியாதை வழங்கப்படுவதுமில்லை. கொடுப்பதுமில்லை. சைவசமயத்தைப் பின்பற்றும் நாம் நமது குருமாருக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுப்பதுமில்லை. பிறசமய மக்கள் தத்தமது சமயகுருமாரை மதிக்கிறார்கள், மரியாதை செய்கிறார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் அவர்கள் பெற்ற கல்வியிற்கிணங்க காரணமாக அமைகிறது. யாழ்ப்பானத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வகுப்பினருள் வேதாகமக்கல்வி பெற்ற பல கல்விமான்கள் காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தமிழினத்தவரை நெறிப்படுத்தி வழிப்படுத்துகிறார்கள். மட்டக்களப்பிலே அவ்வாறன்று. வேதாகமக் கல்வியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களைக் காண்துமார்ந்து. அவ்வாறு பெற்றிருப்பினும் உலகம் உய்யும் நெறிகளை வழங்குவதற்கு வருவார்களா? என்பது சந்தேகமே. இதனாலேயே எமது குருமாருக்கு மக்கள் மத்தியில் மதிப்புக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் கற்றுறிந்த குருமாரைக் கீளரவிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்வதற்கும் மக்கள் நல்ல முறையில் பரிச்சயப்பட்டுவிட்டார்கள். எனவே

சைவக்குருமார் மக்கள் மத்தியில் தம் செல்வாக்கினைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு வேதாகமக் கல்விமுறையினை நன்கு கற்பதோடு சைவசமயக் கருத்துக்களை விளக்கும் புராணங்கள், மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் போன்ற பல நூல்களையும் கற்றுப்பரப்ப முன்வரவேண்டும். அப்போது அவர்களைச் சமுதாயம் மதிக்கும் போற்றும்.

இப்பிரதேசத்தில் வீரசைவக்குருமாருக்கு இருவகைக் கடமைகள் காணப்படுகின்றன. அவை (1) கோயில்புசை, (2) திருமணம் மற்றும் போன்ற சமய சார்பான சடங்குகளில் பங்குகொள்ளல் என்பனவாகும். போதுவாகக் கிராமக்கோவில்கள் அனைத்திலும் (சக்தி ஆலயங்கள் தவிர) விநாயகர், முருகன் சிவ ஆலயங்களில் கடமையாற்றுகின்றார்கள். கண்ணகி, மாரி, காளி, நாகதம்பிரான் ஆலயங்களில் அவ்வப்பிரதேச மக்களில் குறிப்பிட குலத்து மக்கள் பூசாரிமார்களாகக் கடமையாற்றுகின்றார்கள். அவர்களைக் கப்பகன் என்று அழைப்பது வழக்கம். அவர்கள் பூம்புரையே அக்கோயிலில் பூசகராகக் கடமையாற்றலாம். மன்று முருகன் ஆலயமும் இவ்வாறே பரஷ்வரை மூச்சாவழியினரால் பூசை செய்யப்படுகிறது. இவர்களைத் தவிர்த்து வேதாரணியத்திலிருந்து வந்த சைவக்குருமாரும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலுமூன்று ஆலயங்களில் பூசை செய்கின்றார்கள். இவர்கள் காரைதீவு, கல்லாறு, திருக்கோவில் பிரதேசங்களிலுமூன்று ஆலயங்களில் பூசகராகக் கடமையாற்றுகின்றார்கள். மேலும் இவ்வினத்தவர் தவிர்ந்த ஒரு சிலர் தாழ்ந்த வகுப்பார் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஆலயங்களில் பூசகராக இருக்கிறார்கள். வீரசைவக் குருமார், வேளாளர், முற்குகர், கரையார் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஆலயங்களிலும், தேசத்துக் கோவில்களிலும் பூசை செய்கிறார்களேயோறிய ஏனையை இனத்தவர் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஆலயங்களில் பூசை செய்வதில்லை. மேலும் வேளாளரின் பகுனெட்டுச் சிலைக்குடி மக்களும்

அவர்கள் அவர்கள் வாழும் கிராமங்களிலுள்ள ஆலயங்களில் பங்கேற்கின்றார்கள். அதனால் அவர்களுக்கென தனிப்பட்ட ஆலயங்களில்லை. குருகுலக் கல்வியை (திருக்கேதிஸ்ராம) முடித்த குருமார்களும் கோவில் அருச்சகராகப் பணியாற்றுகின்றார்கள்.

இவர்களுக்குள்ளே வீரசைவக்குருமாரும் வேதாரண்யக் குருமாருமே பெரும்பாலான ஆலயங்களில் பூசகராகக் கடமையாற்றுகின்றார்கள். இவ்விருதிற்தாரும் திருமணம் சம்பந்தமான (சுபக்கரியை) சமயச்சடங்குகளில் பெரும்பாலானோர் பங்கு கொள்வதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரே பங்கேற்கின்றனர். அவர்கள் ஆலயங்களில் கடமையாற்றுவதில்லை. இறுதிக் கிரியையின் பின் (எரித்த பின்) 3, 5, 7, 9 ஆம் நாட்களில் சாம்பரைக் காடாற்றும் பொஞ்சு மரணச்சடங்கில் பங்காற்றியவர் (குரு) அங்குவந்து கடமைகளை நிறைவேற்றுவார். தானும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். மேலும் வீடுகளில் நடைபெறும் ஆண்டுமது சமய சார்பான கிரியைகளிலும் இவர்கள் பங்குகொள்ளுகின்றார்கள். இவர்கள் தமது கடமையைச் செய்யச் செல்லும் இடங்களில் உணவருந்துவதுமில்லை. நீ அநுந்துவதுமில்லை. பச்சைப்படியாகவே தானம் வழங்கப்படும் ஆகவே அபரக்கிரியையில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆயினும் அபரக்கிரியையில் ஈடுபடுவோர் மரணக்கிரியைத் தொடரில் தானம் வாங்கச் செல்கின்றார்கள். திருமணச் சடங்கைப் பொறுத்தவரை ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றை ஆலயங்களில் பூசை செய்யம் குருமாரே செய்வதில்லை. வேதாகம முறையில் நடைபெறும் திருமணச் சடங்கில் முட்டுமே இவர்கள் பங்குண்டு. தேசமூழை முறையில் நடைபெறும் விவாகங்களில் இவர்கள் பங்கேற்பதில்லை. பிராமணக்குடியேற்றங்கள், நகர்ப்புறங்களை அண்டிய பிரதேசங்களில் காணப்படுகிறது. இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவராவர்.

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்படுத் தொடர்பே இதற்கு மூலகாரணமாகும்.

சௌகாமச் கிரியைகளில் வீரசைவக்குருமார் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாகக் காணப்படவில்லை. விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலர் ஓரளவு கல்வியறிவுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களே தம்மினத்தவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து குருகுலக்கல்வி முறையைக் போதிக்கின்றார்கள். ஆலயங்களில் பூசை செய்வதற்குரிய தகுதியைப் பெற்றுபின் தமது கல்வியைத் தொடர்வதில்லை. அதனால் வேதாகமக் கல்வியில் பாண்டித்தியம் பெற அவர்களால் முடிவதில்லை. இவர்கள் ஆசாரியமிழேகம் (குருப்பட்டம்) பெறுவதற்கு முன் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடல் வேண்டும் என்ற நெறியிருப்பதானால் உலகியல் வாழ்க்கையை நடாத்துவதற்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடுவதற்கு முயற்சிக்கின்றனர். இதுவே பாரம்பரிய முக்கொக அமைகின்றது. மேலும் மேற்கல்வி பெறுவதற்குரிய வசதிகளும் இல்லை. சைவசமய தத்துவங்களையோ அல்லது அவற்றை விளக்கும் புராணங்களையோ அறிந்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நிலையிலுமில்லை. உழைக்கும் மணோநிலையே இவர்கள் மத்தியில் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றது. ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வோட்டுவித்தல், சதல், ஏற்றல் என்ற அறுவகைச் செலங்களிலும் இறுதியாகிய சீலமே இவர்கள் கொள்கையாக அமைகிறது.

வேளாளரின் சிறைக்குடிகளான பதினெட்டு வகை வம்சத்தாரும் வீரசைவரைப் பற்றிக் கூறும் கூற்று குடுக்கை கூறும் கல்வெட்டில் விபரமாகக் காணப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு

“கூடுக் குழாத்தில் குயவர் குடுக்கையில் அமுதுகள் படைத்து அந்தனர் அளிக்க தமது பிற்குத்திர சாதிகளைமுந்து மன்னா மகிபா மாநிலத் தரசே

ஒந்நாள் அந்தனை அறும்பறித் திடுவான்
சாதம் புசிக்கில் தனித்து உண்டருப்பான்
ஒதில் எவ்ர்க்கும் உபதேச மளியான்
சுயாக் குலத்தோ ஸிடத்தி வருந்தில்
துயரந் தோஷம் தொடரு மென்றோதி”

ஆலய அரச்சகரிடத்தில் தேவப்பிரசாதம் நிரம்பிய குடுக்கையை வாங்க மறுத்தனர். எனவே, அக்காலம் தொடக்கம் மக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் நெருங்கிய உறவு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. கலிங்கத்து மாகன் காலமே இவர்களது செல்வாக்கு இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசங்களில் காலுஞ்சியதென்னாம்.

ஆலயங்களில் இடம்பெறும் சைவாகமக் கிரியைகளில் குடமுழுக்கு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. வீரசைக்குருமார் இச்செயலில் ஈடுபடுவதில்லை. பெரும்பான்மையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருகின்ற ஆச்சாரிமார்களே இதைச் செய்கின்றார்கள். தற்போது வேதாரணியத்திலிருந்து வந்த சைவக்குருமாரும் இச்செய்கையீடு-படுகிறார்கள். வீரசைவக்குருமார் தலைமை தாங்கி ஆலயங்களில் குடமுழுக்குச் செய்ததை நான் அறியவில்லை. ஆனால் அக்குழலில் இவர்கள்

இடம்பெறுவதுண்டு. கல்வியே இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாக அமைகிறது.

ஆலயங்களில் இவர்கள் பூசை செய்யும் முறை தென்னிந்திய மரபையோட்டியதாகவே காணப்படுகிறது. அவர்கள் இங்கு சூழபோறிய காலந்தொடக்கம் எம்மரபைப் பேணினார்களே அம்மரபீலே பூசை செய்கின்றனர். இவர்களது மரபை மேலோங்கச் செய்யவேண்டுமானால் வேதாகமப் பாடசாலைகளையும் மேற்கல்வி நெறியைப் போதிக்கும் கல்லூரிகளும் ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் மத்தியில் இவர்களுடைய மதிப்பு உயரும். மட்டக்களப்பின் சாதியமைப்பு கலிங்க மன்றர்களால் வகுக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்டதென்று, அதிலே பட்டர் (வீரசைவர்)களே பிரம்மகுலமாகவும், கலிங்க மன்றர் பரம்பரையாயும் உலக நாயகி பரம்பரையும் சஷ்டத்திய குலமாகவும் கருதப்படுகின்றனர். இடைப்பட்ட குலங்களாக செடிகளும் வேளாளரும் கருதப்படுகிறார்கள். பிரம்ம குலமாக மதிக்கப்பட்ட வீரசைவ மக்கள் தமது செயற்பாட்டினால் தும்திப்பையிழந்து காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிலையை உயர்த்துவதற்கு அரசு ஆவண செய்யவேண்டியது அவசியமானது.

